

การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน

เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

THE INSTRUCTION BASE ON CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTERS BY USING
TEXTBOOK ON THAI SPELLING SYSTEM FOR PRATHOMSUKSA II STUDENTS

วิทยานิพนธ์

ของ

จิตติวรรณ วัฒนรังษี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มกราคม 2556

การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน

เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

THE INSTRUCTION BASE ON CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTERS BY USING
TEXTBOOK ON THAI SPELLING SYSTEM FOR PRATHOMSUKSA II STUDENTS

วิทยานิพนธ์

ของ

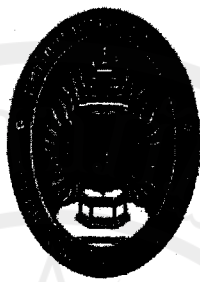
ฐิติวรรณ วัฒนรังษี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มกราคม 2556

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน
เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

The Instruction base on Concentrated Language Encounters by using Textbook
on Thai Spelling System for Prathomsuksa II Students

จิตติวรรณ วัฒนรังษี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ธีรศักดิ์ อินทรมาตย์)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรคณ)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์)

..... กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ดร.เขาวเรศ ใจเย็น)

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

..... รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ถาวร ฉิมเลี้ยง)

วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2556

จิตติวรรณ วัฒนรังษี. (2556). การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรตล ค.ค. (หลักสูตรและการสอน) ประธานกรรมการ
ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ค.ค. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาให้มีประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มีนักเรียนจำนวน 25 คน ซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด แผนการจัดการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีประสิทธิภาพเท่ากับ $81.07 / 83.47$ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด อยู่ในระดับมาก

Thitiwan Wattanarungsee. (2013). **The Instruction base on Concentrated Language Encounters by Using Textbook on Thai Spelling System for Prathomsuksa II Students**. Thesis M.Ed. (Curriculum and Instruction). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University.

Thesis Advisors

Assistant Professor Dr.Pavarisa Jaradol Ph.D. (Curriculum and Instruction) Chairman

Dr.Phadungchai Pupat Ph.D. (Educational Measurement and Evaluation) Member

Abstract

The purposes of this research were: 1) to development of textbook on Thai spelling system by using the instruction base on concentrated language encounters 2) to compare the learning achievement of Prathomsuksa II students before and after the experiment learning from the instruction base on concentrated language encounters by using textbook on Thai spelling system and 3) to study the satisfaction of Prathomsuksa II students by using textbook on Thai spelling system. The samples consisted of 25 students who studied in Prathomsuksa II in the second semester of the academic year 2011 at Anubanchanthaburi School, Amphoe Muangchanthaburi, Chanthaburi. They were selected by using cluster random sampling. The research instruments were the textbook on Thai spelling system, the lesson plans based on concentrated language encounters, the learning achievement test and the satisfaction questionnaire. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test for dependent samples.

The results of the study were as follows: 1) The efficiency of the textbook on Thai spelling system by using the instruction base on concentrated language encounters was obtained 81.07 / 83.47, 2) The learning achievement of Prathomsuksa II students significantly higher than before the experiment learning from the instruction base on concentrated language encounters by using textbook on Thai spelling system is significant difference at the .05 level. And 3) the satisfaction of Prathomsuksa II students using textbook on Thai spelling system at the high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรคล ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำและแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการวิจัย ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ธีรศักดิ์ อินทรมาตย์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร.เขาวเรศ ใจเย็น กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้แนวทาง และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน คณะครู โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี ที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัย รวมทั้งนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล รวมถึงคณาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่ายังต่อผู้วิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและการทำงานต่อไป

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุน ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จทางการศึกษาและทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

จิตติวรรณ วัฒนรังษี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
	ประโยชน์ของการวิจัย.....	6
	ขอบเขตของการวิจัย.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
	สมมุติฐานในการวิจัย.....	9
2	แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	11
	วิสัยทัศน์.....	11
	หลักการ	11
	จุดหมาย.....	12
	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	12
	หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	13
	สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	14
	คุณภาพผู้เรียน	14
	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	15
	แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย	21
	การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา.....	25
	ประวัติความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา.....	25
	ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา	25
	แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา.....	26
	รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา.....	29
	หนังสือประกอบการเรียน	32
	ความสำคัญของหนังสือประกอบการเรียน.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ประเภทของหนังสือ	33
องค์ประกอบของหนังสือ	35
หลักการสร้างหนังสือประกอบการเรียน	37
การหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน	38
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	40
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	40
ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	41
หลักการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	42
ความพึงพอใจ	44
ความหมายของความพึงพอใจ	44
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
งานวิจัยต่างประเทศ	48
งานวิจัยในประเทศ	48
3 วิธีดำเนินการวิจัย	52
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	62
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	62
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	67
วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผลการวิจัย.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	79
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	80
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย	82
ภาคผนวก ค วิเคราะห์หลักสูตร.....	90
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อหนังสือประกอบการเรียน.....	94
ภาคผนวก จ แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ	104
ภาคผนวก ฉ การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ในขั้นการทดลองใช้ (Try Out).....	119
ภาคผนวก ช การวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ	125
ภาคผนวก ซ คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง และประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน	143
ภาคผนวก ฌ แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา.....	150
ภาคผนวก ฎ ตัวอย่างหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด.....	189
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	209

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	16
2	แบบแผนการวิจัย แบบหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง.....	59
3	ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ตามเกณฑ์ 80 / 80.....	63
4	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด.....	64
5	ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด.....	65
6	แสดงการวิเคราะห์หลักสูตร เรื่อง มาตราตัวสะกด.....	91
7	การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ในขั้นการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง.....	121
8	แสดงประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ในขั้นการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง.....	121
9	การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ในขั้นการทดลองกับกลุ่มเล็ก.....	122
10	แสดงประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ในขั้นการทดลองกับกลุ่มเล็ก.....	122
11	การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ในขั้นการทดลองภาคสนาม.....	123
12	แสดงประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ในขั้นการทดลองภาคสนาม.....	124
13	วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	128
14	วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	134
15	วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินความพึงพอใจ.....	140
16	คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด.....	144

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด.....	145
18 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด.....	146
19 คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด	148

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำชาติ แสดงถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานคู่กับชาติไทย มีลักษณะเด่นเฉพาะตัวที่แตกต่างจากภาษาอื่น ทั้งในการมีตัวอักษรและในการใช้ภาษาพูดหรือเขียน ภาษาไทยมีคุณค่าและประโยชน์ต่อสังคมไทย โดยใช้เป็นสื่อกลางที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยที่อยู่ร่วมกันในสังคม เป็นแกนกลางในการสืบทอดวัฒนธรรมอันเป็นมรดกจากบรรพชนมาถึงคนไทยในปัจจุบัน และเป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อการศึกษาเรียนรู้ศาสตร์และศิลป์ต่าง ๆ นอกจากนี้ภาษาไทยช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาความคิด คือทำให้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ การตระหนักถึงคุณค่าของการใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันให้มีประสิทธิภาพ ย่อมเกิดผลในทางสร้างสรรค์ สร้างมนุษยสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีจากการสื่อสาร ทำให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างราบรื่น และประสบความสำเร็จในที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 ข : 1-2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาภาษาไทย ดังที่บัญญัติไว้ในหมวด 4 ว่าด้วยเรื่องแนวการจัดการศึกษา ซึ่งในมาตรา 23 (4) ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญในเรื่องของความรู้ และทักษะด้านภาษา ส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ซึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้อย่างสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยระบุว่าภาษาไทยเป็นทักษะที่ผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งในด้านทักษะการอ่าน การเขียน การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ รู้จักการพูดที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำเป็นต้องมีการใช้หลักภาษาไทยที่ถูกต้อง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551 ก : 1-2)

นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่เหมาะสมกับผู้เรียน ยังถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการนำหลักสูตรไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมาย ครูผู้สอนจึงควรสรรหากระบวนการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ นำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ โดยการจัดวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ให้สามารถพัฒนาตนเองได้ การเรียนรู้ควรเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียน

มีความสุขในการเรียนรู้ ได้ลงมือศึกษาค้นคว้า คิดแก้ปัญหาและปฏิบัติงานเพื่อสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนจะมีบทบาทเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนจัดสถานการณ์ให้เอื้อต่อการเรียนรู้

ดังนั้น ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ภาษาไทยให้กับผู้เรียนทุกคน โดยเริ่มจากการสำรวจประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน คำนึงว่าผู้เรียนแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ควรให้โอกาสผู้เรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ของตนเอง และออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี มีพัฒนาการที่เป็นไปตามความสามารถ และเต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ควรบูรณาการสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียน จัดเตรียมและเลือกสื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม มีการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และให้โอกาสผู้เรียนได้ประเมินและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551 ข : 10) ทั้งนี้การออกแบบการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ครูผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้ หรือปรับใช้โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน ควรเน้นการให้ประสบการณ์ที่เปิดโอกาสให้มีการฝึกปฏิบัติ ในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถแยกจากกัน ได้โดยเด็ดขาด การบูรณาการทักษะทางภาษาเข้าด้วยกัน ย่อมทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างมีคุณภาพ

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (Concentrated Language Encounters) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่ตอบสนองต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการอ่านเป็นจุดเริ่มต้น นักเรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ในลักษณะสัมพันธ์ทักษะ หรือบูรณาการตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผ่านสื่อการเรียนรู้ ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นหลัก นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จนเกิดความชำนาญถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จินตนา วงศ์อำไพ, 2551 : 1) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา จึงเน้นการเรียนรู้ความหมายโดยรวมของภาษา ก่อนจะเรียนรู้องค์ประกอบย่อยของภาษา อันได้แก่ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และหลักเกณฑ์ทางภาษา ความยากง่ายของภาษาในบริบทจะแตกต่างกันไปตามระดับชั้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยจนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ข : 36-37) ได้เสนอแนะขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ให้ครูผู้อ่านเรื่องที่เตรียมไว้ให้นักเรียนฟัง เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง ขั้นที่ 2

นักเรียนทำกิจกรรมโดยการเล่าเรื่อง สนทนา อภิปราย และแสดงบทบาทสมมุติ เพื่อให้นักเรียนระลึก และเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่อง ขั้นที่ 3 นักเรียนกับครูเขียนเรื่องร่วมกันเพื่อให้นักเรียน เรียนรู้ทักษะการเขียนที่ใช้แทนความหมายของคำต่าง ๆ ที่ปรากฏในเรื่อง ขั้นที่ 4 นักเรียนฝึกอ่าน ออกเสียง และแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคจากเรื่องที่อ่าน ด้วยกิจกรรม การทำหนังสือเล่มใหญ่ และขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา เพื่อให้นักเรียนมีโอกาส ฝึกการใช้หลักเกณฑ์ทางภาษาจนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่านเรียบเรียงคำเป็นประโยค สะกดคำ เขียนคำและประโยคได้ถูกต้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของ อัมพร วงษา (2547 : 87-89) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาประกอบกับการใช้หนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะภาษาไทย สำหรับ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ทักษะภาษาไทย เพิ่มขึ้น ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ ทางภาษา ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และมีความสุขในการเรียนรู้ จากหนังสือเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ในแบบฝึกทักษะภาษาไทย อันเป็นสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม เนื่องจากผ่านการทดสอบคุณภาพก่อนนำมาใช้กับผู้เรียน ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ได้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ จินตนา วงศ์อำไพ (2551 : 103-106) ที่ได้ทำการศึกษาความสามารถในการอ่าน และ การเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ ทางภาษา ผลการวิจัยได้พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และการเขียนเพิ่มขึ้น เนื่องจาก นักเรียนได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้จากประสบการณ์การใช้ทักษะภาษาไทยด้วยกระบวนการคิด ของนักเรียน โดยเริ่มเรียนจากส่วนรวมไปหาส่วนย่อย นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสาร ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการเรียนรู้ ให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับการใช้ คำพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายและใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้นักเรียนมีความสุข ต่อการเรียนในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ขาดไม่ได้ ในการจัดการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา คือ สื่อการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงความรู้และทักษะต่าง ๆ ไปสู่ผู้เรียน และช่วยให้ การสื่อสารระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ ความหมายของข้อมูลความรู้ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้

ในการใช้สื่อการเรียนรู้ ไม่ว่าสื่อนั้นจะเป็นสื่อในรูปแบบใดก็ตาม ล้วนแต่เป็นทรัพยากรที่สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะเฉพาะ และคุณสมบัติของสื่อแต่ละชนิด เพื่อสามารถเลือกได้ตรงกับวัตถุประสงค์และจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยต้องมีการวางแผนในการใช้สื่ออย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้กระบวนการ จัดการเรียนรู้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กิดานันท์ มลิทอง. 2546 : 25) เนื่องจากการจัด การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ได้จัดกิจกรรมที่เน้นให้ประสบการณ์กับนักเรียนได้ฝึกฝน ทักษะด้วยตัวของนักเรียนเอง มีการสังเคราะห์งานจากการอ่านเรื่อง หรือเอกสารที่นักเรียนสามารถ เรียนรู้ได้จากการฟัง อ่าน หรือดู แล้วนำมาเขียนสื่อสารนำเสนอและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ด้วยตัวของนักเรียนเอง ดังนั้นสื่อการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมกับการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับการ จัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียน คือ หนังสือประกอบการเรียน ซึ่งหนังสือ ประกอบการเรียน จัดเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความสำคัญต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้มาโดยตลอด ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการเลือกสรรหนังสือที่มีคุณค่าและเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งต้องเข้าใจ ถึงบทบาทหน้าที่ของส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือ แม้ปัจจุบันนี้สื่อการเรียนรู้จะเกิดขึ้นมากมาย ทั้งสื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ วัสดุ อุปกรณ์ และโสตทัศนูปกรณ์ประเภทต่าง ๆ แต่บทบาทของหนังสือ ประกอบการเรียนก็มีได้ลดน้อยลง ครูผู้สอนยังคงต้องอาศัยหนังสือเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ หนังสือจึงเหมาะสำหรับใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ การทบทวน และการอ้างอิง ในการใช้หนังสือประกอบการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอน ต้องศึกษาเนื้อหาสาระ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของหนังสือ มีการทดลองใช้หนังสือหรือทดสอบ ประสิทธิภาพว่าสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเพียงใด เหมาะสมกับเวลาเรียนหรือไม่ และต้องแก้ไข ปรับปรุงอะไรบ้าง ครูผู้สอนควรชี้แจงให้ผู้เรียนรู้เป้าหมายของการเรียนรู้โดยใช้หนังสือ ประกอบการเรียน โดยขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรพิจารณาว่าผู้เรียนมีปฏิกริยาอย่างไร และ สุดท้ายต้องประเมินการใช้หนังสือประกอบการเรียนเพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกใช้หนังสือ ประกอบการเรียนในครั้งต่อไป หรือปรับปรุงเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น (สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา. 2551 ข : 24-25)

จากการศึกษางานวิจัยของ จันทรา เทพชุมพล (2549 : 140-145) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้ หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง การประสมสระเดี่ยว ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือประกอบการเรียนได้ส่งเสริมให้ นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยมากขึ้น กิจกรรมที่ใช้และเนื้อหาสาระมีความน่าสนใจต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพรณ พลดี (2549 : 87-90) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้หนังสือ ประกอบการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หนังสือประกอบการเรียนที่ใช้มีคุณภาพเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ เนื้อเรื่องให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยของนฤดี กิจบุญญิตติ (2547 : 92-94) ที่ได้วิจัยการใช้หนังสือประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ที่มีต่อความสามารถในการเขียน ผลการวิจัยพบว่า หนังสือประกอบการเรียนที่ใช้สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนมากขึ้น นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง มีพัฒนาการด้านการเขียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม และใช้หนังสือประกอบการเรียนที่มีคุณภาพย่อมสามารถแก้ปัญหา หรือข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ และสืบเนื่องมาจากสภาพปัญหาของการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน ซึ่งการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ได้พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าคะแนนในภาพรวมระดับประเทศ ปีการศึกษา 2551 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.02 ปีการศึกษา 2552 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.58 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2553 : 68) และจากรายงานสภาพการณ์และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาไทย ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550 : 72-73) ได้ทำการสรุปสาเหตุประการสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาไทย คือ ครูส่วนหนึ่งยังไม่เข้าใจในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ได้พบอีกว่า ทักษะความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนต่ำกว่าพื้นฐาน โดยยังไม่รวมเด็กที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ที่แฝงอยู่ในระบบโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี ปญฺธิรูปวาทิ (2547 : 4-5) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหาของการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยพบปัญหาว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาบางส่วน มีปัญหาในการอ่าน และการเขียนสะกดคำ แม้ว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา จะเป็นการพัฒนาการอ่านออก เขียนได้ในระดับเริ่มต้น ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นนี้เป็นวัยแห่งการเรียนรู้หลักการอ่าน และการเขียนให้ถูกต้อง แต่นักเรียนบางคนไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ตามที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาของการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พบว่า นักเรียนไม่สนใจการเรียน ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ครูผู้สอนยังขาดการนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ปัญหาส่วนหนึ่งได้สะท้อนมาจากผลการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่ 2 ของโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี ที่ได้รับข้อเสนอแนะจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2549 : 3) เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

กล่าวคือ ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร และทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน รวมทั้งครูผู้สอนควรพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ค้นหาวิธีการจัดการเรียนรู้ ผลิตรายละเอียดการใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตลอดจนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ในฐานะที่ผู้วิจัย เป็นครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตามจุดมุ่งหมายได้ในที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

ประโยชน์ของการวิจัย

ครูผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด รวมทั้งได้แนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 8 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 840 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 89) จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 25 คน เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนคล่องความรู้ความสามารถ ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือประกอบการเรียน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน
 - 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
 - 2.3 ความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน

ขอบเขตของเนื้อหา เรื่อง มาตราตัวสะกด

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ใช้เวลาในการทดลอง 18 ชั่วโมง ตามเวลาเรียนปกติของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ มีนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังต่อไปนี้

การจัดการเรียนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการให้ประสบการณ์ เพื่อให้ นักเรียน ได้เรียนรู้จากการอ่านเป็นจุดเริ่มต้น ไปสู่การพัฒนาทักษะการเขียน และทักษะอื่น ๆ ในลักษณะสัมพันธ์ทักษะ โดยผู้วิจัยได้ใช้หนังสือประกอบการเรียนเป็นหนังสือประกอบการเรียนรู้ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

- ขั้นที่ 1 ครูผู้สอนอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
- ขั้นที่ 2 นักเรียนทำกิจกรรมโดยการเล่าเรื่อง สนทนา อภิปราย และแสดงบทบาทสมมุติ
- ขั้นที่ 3 นักเรียนกับครูเขียนเรื่องร่วมกัน
- ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่
- ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

หนังสือประกอบการเรียน หมายถึง หนังสือที่ถูกสร้างขึ้นโดยมีเนื้อหาสาระ และกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกด จำนวน 9 มาตรา ได้แก่ มาตราแม่ ก กา แม่กง

แม่กม แม่เกย แม่เกว แม่กก แม่กบ แม่กน และแม่กด ใช้เป็นหนังสือประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด สามารถวัดได้จากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยวัดตามจุดมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย 6 ด้าน คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

ความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน หมายถึง ความรู้สึกหรือการตัดสินใจที่มีต่อหนังสือประกอบการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้วิธีการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ

ประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียนตามเกณฑ์ 80 / 80 หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษา เน้นการให้ความรู้โดยรวม และนำไปสู่การเรียนรู้องค์ประกอบย่อยทางภาษา ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด และศึกษาความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน โดยกำหนดกรอบแนวคิดไว้ ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.1 วิสัยทัศน์
 - 1.2 หลักการ
 - 1.3 จุดหมาย
 - 1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 2.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 2.2 คุณภาพผู้เรียน
 - 2.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย
4. การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
 - 4.1 ประวัติความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
 - 4.2 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
 - 4.3 แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
 - 4.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
5. หนังสือประกอบการเรียน
 - 5.1 ความสำคัญของหนังสือประกอบการเรียน
 - 5.2 ประเภทของหนังสือ
 - 5.3 องค์ประกอบของหนังสือ
 - 5.4 หลักการสร้างหนังสือประกอบการเรียน
 - 5.5 การหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 6.2 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 6.3 หลักการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 7. ความพึงพอใจ
 - 7.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 7.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
- 8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 ก : 3-4) ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้สถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และเพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับ จึงมีการกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง นอกจากนี้ยังได้ระบุวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ดังนี้

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและ เป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษา ตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่น ทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้ง

การเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้ มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบ ที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และ การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและ ความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังกล่าว สรุปได้ว่าเป็นหลักสูตรที่มีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาส ให้ทุกคนได้รับการศึกษา ส่งเสริมให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาตามหลักสูตรแล้ว จะเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ มีความสามารถในการคิด รู้จักการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีสุขภาพที่ดี มีความรักชาติ และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ความเป็นไทย ตลอดจนรู้จักสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จัดเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีสำคัญเนื่องจากภาษาไทยเป็นทักษะ ที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และ

เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2551 ก : 2-33) ได้กำหนดกรอบที่สำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จากสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย มีสาระการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม ซึ่งในแต่ละสาระการเรียนรู้ ได้ระบุถึงมาตรฐานที่สำคัญ เกี่ยวกับกระบวนการอ่าน การเขียน การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดที่เหมาะสม มีความเข้าใจหลักการใช้ภาษารวมไปถึงการประยุกต์ใช้และการแสดงความคิดเห็นวรรณกรรมไทยได้

คุณภาพผู้เรียน

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดคุณภาพผู้เรียน ดังนี้

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่าน

ได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น รู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวน ให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร่ายกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จากคุณภาพผู้เรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรดังกล่าว สรุปได้ว่า เมื่อผู้เรียนได้เรียนจบหลักสูตรแล้ว จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการอ่าน มีทักษะในการเขียน การเล่าเรื่อง การพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ รู้จักการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ตลอดจนมีความเข้าใจ และสรุปข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระและ มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง	1) การอ่านออกเสียงและการบอก ความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. 1 ไม่น้อยกว่า 800 คำ รวมทั้ง คำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย (1) คำที่มีรูปวรรณยุกต์และ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ (2) คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา (3) คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ (4) คำที่มีอักษรนำ (5) คำที่มีตัวการันต์ คำที่มี รร (6) คำที่มีพยัญชนะและสระ ที่ไม่ออกเสียง
	2. อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	
	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	1) การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น (1) นิทาน (2) เรื่องเล่าสั้น ๆ (3) เรื่องราวจากบทเรียน (4) ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	4. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด จากเรื่องที่อ่าน	
	5. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	

ตาราง 1 (ต่อ)

สาระและ มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอ เรื่องที่อ่าน	1) การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น (1) หนังสือที่นักเรียนสนใจและ เหมาะสมกับวัย (2) หนังสือที่ครูและนักเรียน กำหนดร่วมกัน
	7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และ ปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ	1) การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และ ปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ (1) การใช้สถานที่สาธารณะ (2) คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	1) มารยาทในการอ่าน เช่น (1) ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น (2) ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน (3) ไม่ทำลายหนังสือ (4) ไม่ควรแข่งอ่านหรือชะโงกหน้า ไปอ่านขณะที่ผู้อื่นอ่านอยู่
สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	1) การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับ ประสบการณ์	1) การเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับ ประสบการณ์
	3. เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ	1) การเขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ
	4. มีมารยาทในการเขียน	1) มารยาทในการเขียน เช่น (1) เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า

ตาราง 1 (ต่อ)

สาระและ มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		(2) ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ (3) ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับ เวลา สถานที่ และบุคคล (4) ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด มาตรฐาน ท 3.1	1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม 2. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง 3. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู 4. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู 5. พูดยุติแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู 6. พุดยุติสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	1) การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน 2) การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น (1) เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก (2) นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน (3) รายการสำหรับเด็ก (4) ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน (5) เพลง 1) การพุดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น (1) การแนะนำตนเอง (2) การขอความช่วยเหลือ (3) การกล่าวคำขอบคุณ (4) การกล่าวคำขอโทษ (5) การพุดขอเรื่องในโอกาสต่าง ๆ (6) การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

ตาราง 1 (ต่อ)

สาระและ มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	7. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	1) มารยาทในการฟัง เช่น (1) ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด (2) ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง (3) ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง 2) มารยาทในการดู เช่น (1) ตั้งใจดู ไม่รบกวนของผู้อื่น 3) มารยาทในการพูด เช่น (1) ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ (2) ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล (3) ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ ผู้อื่นกำลังพูด (4) ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับ ความอับอายหรือเสียหาย
สาระที่ 4 หลักการใช้ ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย 2. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	1) พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 2) เลขไทย 1) การสะกดคำ การแจกลูก และ การอ่านเป็นคำ 2) มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา 3) การผันอักษรกลาง สูง และต่ำ 4) คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ 5) คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ 6) คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน 7) คำที่มี รร

ตาราง 1 (ต่อ)

สาระและ มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตาม เจตนาของการสื่อสาร	1) การแต่งประโยค 2) การเรียบเรียงประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ
	4. บอกลักษณะคำคล้องจอง	1) คำคล้องจอง
	5. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	1) ภาษาไทยมาตรฐาน 2) ภาษาถิ่น
สาระที่ 5 วรรณคดีและ วรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1	1. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน หรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1) วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรอง สำหรับเด็ก เช่น (1) นิทาน (2) เรื่องสั้นง่าย ๆ (3) ปริศนาคำทาย (4) บทอาขยาน (5) บทร้อยกรอง (6) วรรณคดีและวรรณกรรม ในบทเรียน
	2. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น	1) บทร้องเล่นที่มีคุณค่า (1) บทร้องเล่นในท้องถิ่น (2) บทร้องเล่นในการละเล่น ของเด็กไทย
	3. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ	1) บทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่า (1) บทอาขยานตามที่กำหนด (2) บทร้อยกรองตามความสนใจ

จากตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ซึ่งใช้เป็นกรอบสำหรับครูผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้

ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต้องได้รับการวัดและประเมินผล ในตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับทักษะในการอ่าน เช่น การระบุใจความสำคัญของการอ่าน การแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน ตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับทักษะการเขียน เช่น การเขียนเรื่องสั้น มารยาทในการเขียน ตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับทักษะการฟัง การดู และการพูด เช่น การเล่าเรื่องที่ฟังและดู การพูดแสดงความคิดเห็น การสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสม ตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับหลักภาษาไทย เช่น การเขียนและสะกดภาษาไทยได้ถูกต้อง การใช้ภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม และตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรม เช่น ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

มีนักรการศึกษา ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ในแง่มุมต่าง ๆ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ข : 21-30) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการอ่าน แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การเตรียมการอ่าน คือ การสร้างพื้นฐานความคิดให้กับผู้อ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อจากสารบัญ ค้นหา เพื่อให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือที่อ่าน

ขั้นที่ 2 การอ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอน เรียนรู้วิธีการอ่านให้เร็ว การสะกดคำ และการตีความหมายของคำ

ขั้นที่ 3 การแสดงความคิดเห็น คือ การให้ผู้อ่านจดบันทึกข้อความที่สำคัญ แล้วเขียนแสดงความคิดเห็นข้อความที่อ่าน ตอนใดที่ไม่เข้าใจให้อ่านซ้ำเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 4 การอ่านสำรวจ โดยการให้อ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำภาษาที่ใช้ โครงเรื่องของหนังสือ สำรวจเชื่อมโยงเหตุการณ์และความสำคัญของเรื่อง

ขั้นที่ 5 การขยายความคิด โดยการให้ผู้อ่านสะท้อนความเข้าใจในการอ่านบันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่อง ความรู้สึจากการอ่าน เขียนบันทึกรายงานการอ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่กว้างขวางขึ้น

2. การพัฒนาทักษะการเขียน แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การเตรียมการเขียน โดยให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเขียนโดยกำหนดเรื่องประเด็นหัวข้อที่จะเขียน กำหนดรูปแบบกระบวนการเขียน ตามลำดับขั้น

ขั้นที่ 2 การยกร่างข้อเขียน เป็นขั้นที่นำข้อมูลที่ได้ศึกษารวบรวมมาจัดเป็นหมวดหมู่ แล้วนำมาเขียนโดยใช้ภาษาให้เหมาะสม

ขั้นที่ 3 การปรับปรุงข้อเขียน เป็นขั้นที่ยกร่างเรียบร้อยแล้ว นำมาอ่านทบทวนใหม่อีกครั้ง แล้วเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 4 การบรรณาธิกรณกิจ เป็นขั้นที่ปรับปรุงแล้วนำมาตรวจคำผิดแก้ไขข้อผิดพลาดทั้งการใช้ภาษา และการเว้นวรรคตอน

ขั้นที่ 5 การเขียนที่สมบูรณ์ เป็นขั้นสุดท้ายของกระบวนการเขียน อาจจะพิมพ์หรือเขียนเป็นลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ แล้วตรวจทานความถูกต้องอีกครั้งก่อนจัดเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์

3. การพัฒนาทักษะการฟัง แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ขั้นได้ยินเสียง จากแหล่งของเสียงประสาทสัมผัสทางหู รับเสียงผ่านเข้าไปยังสมอง

ขั้นที่ 2 ขั้นรับรู้ เมื่อเสียงผ่านเข้ามาในสมองแล้ว สมองจะจำแนกเสียงออกไปตามลักษณะโครงสร้างของแต่ละภาษา หากเป็นเสียงในภาษาที่ไม่รู้จัก เสียงที่ผ่านเข้ามาก็จะไม่มี ความหมายใด

ขั้นที่ 3 ขั้นเข้าใจ เมื่อสมองจำแนกเสียงที่ได้ยินว่าเป็นเสียงที่ผู้ฟังรู้จักแล้ว สมองจะพยายามทำความเข้าใจ โดยการวิเคราะห์ และตีความเสียงที่ได้ยินเป็นความหมายต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 ขั้นพิจารณา เมื่อสมองแปลเสียงที่ได้ยินออกมาเป็นความหมายต่าง ๆ แล้วจะนำความหมายต่าง ๆ ที่ได้มาพิจารณาอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นที่ 5 ขั้นนำไปใช้ เมื่อพิจารณาแล้ว ผู้ฟังจะนำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการฟัง ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองในด้านใดด้านหนึ่งต่อไป

4. การพัฒนาทักษะการดู แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การเตรียมการ เป็นขั้นของการตั้งจุดประสงค์ของการดูสิ่งต่าง ๆ มีการจัดเตรียมเพื่อการบันทึก และการวางแผนเพื่อการศึกษาแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 การปฏิบัติการ โดยการให้นักเรียนปฏิบัติจริง มีการจดบันทึกความรู้ ความคิด ความรู้สึก ที่ได้จากการดูไว้เป็นข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นขั้นที่นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการดู มาจับประเด็นสำคัญ จุดมุ่งหมายของเรื่อง แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น สรุปความจากข้อมูลที่ได้

ขั้นที่ 4 การประเมินค่า เป็นขั้นที่นักเรียนได้นำข้อมูลจากการวิเคราะห์มาวินิจฉัย ตัดสินใจ ประเมินค่าว่าสิ่งที่ได้ดู มีประโยชน์และเชื่อถือได้เพียงใด

ขั้นที่ 5 ขั้นสื่อสารและถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก เป็นขั้นที่นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำข้อมูลที่ประเมินค่าแล้วถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้รับรู้และนำไปใช้ใน ชีวิตจริงได้

5. การพัฒนาทักษะการพูด แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 เตรียมการพูด เป็นขั้นเตรียมเรื่องประเด็นหัวข้อ คำสำคัญที่จะพูดโดยการศึกษา รวบรวมข้อมูล ประสพการณ์ ให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะพูด

ขั้นที่ 2 การยกร่างข้อมูลที่จะพูด เป็นการนำประสพการณ์ ข้อมูล ที่ได้ศึกษารวบรวมไว้ นำมาเขียนเป็นบันทึกย่อ

ขั้นที่ 3 ฝึกพูด เป็นการปฏิบัติจริงโดยฝึกพูดข้อมูลที่ยกร่างไว้ ฝึกอ่านออกเสียง ให้ถูกต้อง ชัดเจน พร้อมกับคำนึงถึงมารยาทในการพูด

ขั้นที่ 4 ประเมินการพูดของตนเอง โดยใช้การสังเกตว่า ขณะที่พูด ผู้ฟังมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างไร และรับฟังความคิดเห็นจากผู้ฟังด้วย

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงและพัฒนาการพูด โดยนำข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นจากผู้ฟัง มาเป็นแนวทางพัฒนาการพูดให้ดีขึ้น

นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ค : 33-34) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ดังนี้

1. นำสิ่งที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้และมีประสบการณ์มาแล้วเป็นสื่อเชื่อมโยงความรู้ เกี่ยวกับ ลักษณะของอักษรไทย ที่ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
2. ฝึกสังเกตความเหมือน ความต่างของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ โดยสังเกต เป็นส่วน ๆ และจำแนกกลุ่มเป็นตัวอักษรตามพื้นเสียง
3. ให้ผู้เรียนใช้ความคิดตัดสินใจด้วยตนเอง จากการปฏิบัติกิจกรรมหลาย ๆ ครั้ง จนสามารถบอกชื่ออักษรได้
4. ให้ผู้เรียนสังเกตและค้นหาตัวอักษรจากหนังสือประกอบการเรียน หนังสือพิมพ์ หรือสื่อต่าง ๆ
5. ให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง เมื่อปฏิบัติกิจกรรมครบทุกกิจกรรม โดยสามารถบอก เปรียบเทียบ แสดงท่าทาง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม หรือทำแบบฝึกทักษะได้
6. กำหนดรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลาย โดยใช้สื่อที่อยู่ใกล้ตัว ซึ่งพบ อยู่เสมอ เช่น อักษรที่ปรากฏในหนังสือ หรือป้ายต่าง ๆ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนสังเกต และเรียนรู้ อย่างสนุกสนาน
7. ใช้วิธีการที่สร้างความสนใจให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสให้มากที่สุด เช่น การจำแนกเสียง การจำแนกด้วยสายตา การอ่านบัตรอักษร เป็นต้น
8. ครูควรทำบัตรตัวอักษร บัตรคำ บัตรภาพไว้หลาย ๆ ชุด และมีขนาดที่ชัดเจน เพียงพอกับจำนวนนักเรียนเพื่อใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้

บันลือ พฤษะวัน (2545 : 28-30) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ดังนี้

1. การเริ่มสอนให้อ่านออกเสียงให้ถูกต้อง จากการผสมผสานตัวอักษรและคำ สองคำ ใช้การอ่านนำพร้อม ๆ กันทั้งชั้นเรียน โดยการนำของครูหรือเด็กเอง แล้วอ่านทวนคำกัน วิธีการนี้ คือ การใช้การสะกดตัวผสมคำ โดยใช้เสียงพาไป เป็นการเรียนอ่านทางหู ฟังการผสมเสียงก็อ่าน ได้ถูกต้อง ซึ่งใช้ในการสอนอ่านแจกลูก เด็กได้ขยายประสบการณ์ทางการอ่าน สะกดคำอ่านได้ดี และมีความสัมพันธ์กับการฝึกเขียนเบื้องต้น แต่ไม่สามารถใช้อ่านเพื่อสื่อความหมายได้ดี เพราะเป็นการอ่านหนังสือที่ช้า และเป็นอุปสรรคต่อการอ่านในใจ

2. การสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค เป็นเรื่องราวสั้น ๆ มีภาพประกอบ ผู้เรียนได้อ่านภาพ อ่านคำและประโยค มีการอ่านซ้ำคำให้อ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายในประโยคก่อนแล้วจึงฝึกอ่านในใจ ต้องเสริมโดยการแจกลูก เพื่อให้อ่านหนังสือแตก นับเป็นการฝึกอ่าน เพื่อมุ่งให้เกิดความเข้าใจ วิธีการสอนอ่านโดยใช้การอ่านเป็นคำเป็นประโยค มีภาพบอกเรื่อง หรือภาพประกอบเรื่อง ใช้การกวาดสายตา และจำรูปในการอ่าน ในเรื่องราวที่สนใจ สนองความต้องการและธรรมชาติ ในการอ่านของผู้เรียน มีการติดตามเรื่อง สนุกสนาน เพลิดเพลิน และเห็นประโยชน์ของการอ่าน เป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน แต่การใช้คำมีจำนวนจำกัด เพราะอ่านเป็นคำเป็นประโยคได้ แต่อาจเกิดปัญหาในการเขียนได้

3. การให้ผู้เรียนได้อธิบายเปรียบเทียบ ประเมินบุคลิกของตัวละคร หรือประเด็น ของเรื่องราวที่ได้อ่าน เพื่อเลือกแบบอย่างพฤติกรรมที่เหมาะสมในการประพฤติปฏิบัติ การนำคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียนมาสร้างเรื่องราว เพื่อเน้นย้ำให้เข้าใจความหมาย อีกทั้ง เป็นการขยายประสบการณ์อันเป็นความรู้ในด้านอื่น ๆ ได้ดีอีกด้วย

จากแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ต้องมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการสร้างความรู้ที่ได้จากการอ่าน สามารถเขียนเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง รู้จักเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ รวมทั้งพูดแสดงความคิดได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ในการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ดังที่กล่าวมานั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความรู้ในหลักภาษาไทย เช่น การสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค และเลือกใช้หลักทางภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อความหมาย หรือนำเสนอในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมด้วย

การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ประวัติความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ข : 32-33) ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (Concentrated Language Encounters : CLE) สามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ได้ถูกพัฒนาขึ้นโดยนักภาษาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านและครูผู้สอนหลายคน อาทิเช่น ไบรอัน เกรย์ (Briyun Gray) ริชาร์ด วอร์คเกอร์ และเนอร์ดอร์ (Richard Walkger and Nerdoor) จากประเทศออสเตรเลีย โดยมีการนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1960 ซึ่งประสบความสำเร็จด้วยดี จึงได้มีการเผยแพร่การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาทั่วประเทศออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา รวมไปถึงประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประเทศไทยได้มีการทดลองใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ในปี พ.ศ. 2527 เป็นครั้งแรกในวิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการทดลองจัดการเรียนรู้ได้พบว่า นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และพัฒนาทักษะการฟัง การพูดได้ดี นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น แม้จะเรียนผ่านไปนานแล้ว การทดลองและวิจัยยังคงดำเนินต่อมาโดยการใช้หนังสืออ่านประเภทต่าง ๆ ซึ่งผลการจัดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจตลอดมา นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2528 ได้มีการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการทดลองจัดการเรียนรู้ ได้พบว่า นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ได้รวดเร็ว เป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนทุกขั้นตอน ผลการศึกษาดังกล่าว ทำให้การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเป็นที่ยอมรับในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาไทยให้กับผู้เรียน และการจัดการเรียนรู้นี้ดังกล่าว ได้ถูกนำมาใช้อย่างต่อเนื่อง โดยมีวิธีการปรับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

มีผู้ที่กล่าวถึง ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ข : 36) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง กระบวนการสอนภาษาจากความหมายโดยรวมของเรื่องไปหาองค์ประกอบย่อยของภาษา โดยจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ในลักษณะสัมพันธ์ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน หรือบูรณาการตามหลักการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะใช้บริบททางภาษาจากการอ่าน และพัฒนาบริบททางภาษา

โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นหลัก โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาจึงเน้นการจัดการเรียนรู้ในความหมายโดยรวมของภาษาก่อนจะเรียนรู้องค์ประกอบย่อยของภาษา ได้แก่ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และหลักเกณฑ์ทางภาษา หนังสือประกอบการจัดการเรียนรู้จะต้องมีเรื่องราวที่ใช้โครงสร้างทางภาษา มีความคิดรวบยอด เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น

อักเรศ ทองลักษณ์ศิริ (2549 : 10) และสุชาดา ทองอินทร์ (2551 : 50) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง การจัดการเรียนรู้ทางภาษาที่มุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้าและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างต่อเนื่อง เน้นการบูรณาการด้วยตนเองจากการพัฒนาความเข้าใจ ความหมายโดยรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมายในการนำรูปแบบทางภาษาไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก และให้สอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามลำดับขั้นตอนของการพัฒนาการทางภาษาในการรับรู้ และเรียนรู้ตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนรู้อย่างกล่าว เน้นการพัฒนาการทางภาษา มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสาร รู้จักใช้กระบวนการคิด สามารถนำความรู้จากการสื่อสารมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ภาษาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายในบริบทของสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ ผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นตอนตามลำดับของการพัฒนาภาษา โดยใช้ประสบการณ์ตรงในการสื่อสารด้วยกระบวนการทางความคิดของตนเอง

แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ข : 35-40) กล่าวว่าแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา พัฒนามาจากหลายแนวคิดด้วยกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสื่อสาร (The Communicative Approach) โดยเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดเพี้ยน

แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมกระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา หรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียนเรียน เพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษา ในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อยเพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน และการโต้ตอบในการฟัง-พูดร่วมกัน

2. แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (The Natural Approach) โดยเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน การให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม ดังเช่น วัตถุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยเห็นเคยพบ และเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

3. แนวคิดการสอนอ่าน ยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ ซึ่งการอ่านคือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่ใช้ จึงจำเป็นต้องพิจารณาหลักการและทฤษฎีดังกล่าว เพื่อการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปโดยธรรมชาติได้ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อความเข้าใจสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้การอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอดทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้

4. แนวคิดการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา จำเป็นต้องยึดบทเรียนหรือกิจกรรมเป็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยป้อน

ที่สำคัญในการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ดังนั้นบทเรียนหรือกิจกรรมนั้น ต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้เป็นรูปแบบของภาษาที่เหมาะสมด้วย โดยแนวคิดดังกล่าวมีหลักการที่สำคัญดังนี้

4.1 ภาษาและความหมาย (Language and Meaning) ในสังคมหรือชุมชนหนึ่ง ๆ ย่อมมีภาษาเพื่อใช้ในการสื่อความหมายในการสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ ได้แก่ เสียง ไวยากรณ์ คำ ซึ่งอาจเป็นคำพูด ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ใช้เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารย่อมจะผิผกแตกต่างกันไป แล้วแต่สภาพแวดล้อมของสถานการณ์ วัฒนธรรม สังคม และธรรมชาติ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ ให้เป็นที่เข้าใจ และยอมรับกันในแต่ละสังคมหรือชุมชน

4.2 ภาษาและบริบททางภาษา (Language and Context) ความเข้าใจความหมายของบริบทภาษาในการติดต่อสื่อสารย่อมขึ้นอยู่กับบริบทภาษา หรือสภาพแวดล้อมในสถานการณ์ และวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกาลเทศะต่าง ๆ กัน การเข้าใจเนื้อหาความจากการติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน บริบทภาษา (Context) ย่อมจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก เพราะบริบทภาษาจะเป็นองค์ประกอบชัดเจนในการติดต่อสื่อสาร เนื้อหาของภาษาอาจมีความสำคัญ 2 ประเด็น คือ ผล (Output หรือ Product) ของการสื่อความ หมายถึง เนื้อหาจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวได้ชัดเจนขึ้นกว่าหมายถึงสิ่งใด และกระบวนการ (Process) ของการใช้ภาษา หมายถึง เนื้อหาจะทำให้เข้าใจได้ว่าควรใช้ภาษาอย่างไร เพื่อให้การสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจได้แต่ละชนิดของลักษณะการพูดหรือการเขียน

4.3 ภาษาและทำเนียบภาษา (Language and Register) เมื่อบริบทภาษามีอิทธิพลทำให้เนื้อหาของสาระที่สื่อสารกันเป็นที่เข้าใจ และมีความหมายชัดเจนขึ้น องค์ประกอบของบริบทภาษาก็มีอิทธิพลที่จะทำให้ลักษณะของการใช้ภาษาต่างกัน บริบทภาษาในแต่ละสถานการณ์หรือวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันไป ทำเนียบภาษา (Register) หรือคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์ก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่น เมื่อพูดถึงพระเจ้าแผ่นดิน ทำเนียบภาษาจะใช้อย่างหนึ่ง เมื่อพูดถึงพระภิกษุสงฆ์ ทำเนียบภาษาจะเป็นอีกอย่างหนึ่ง ทำเนียบภาษาจึงเกิดขึ้นควบคู่กันไปกับบริบททางภาษาที่แตกต่างกันไปตามกาลและเทศะ ตามเรื่องราวที่กล่าวถึงตามความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา และตามลักษณะวิธีการใช้ภาษา เพื่อการฟัง การพูด หรือการเขียน เป็นต้น

4.4 การเรียนรู้ภาษาในบริบท (Language Learning in Context) การเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ควรเริ่มจากการรับรูปแบบภาษาที่ถูกต้องตามลักษณะบริบทภาษาต่าง ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาความในบริบทนั้นได้อย่างถูกต้อง จึงนับได้ว่าผู้เรียนเรียนภาษาได้อย่างมีความหมาย รูปแบบภาษาหรือชนิดของภาษา

ซึ่งหมายถึง แบบหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์ และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้รู้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาจะเน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายโดยรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา อันได้แก่ รูปพยางค์ สระ ตัวสะกด และหลักภาษา การจัดขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้จะจัดให้การอ่าน เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษา ไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรือในลักษณะบูรณาการตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะใช้บริบททางภาษาจากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนที่มีความหมายและพัฒนาปัจจัยป้อนนั้น ผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะสื่อสารซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และเกิดความคล่องตัวจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 ข : 42-43) มี 3 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 ผู้เรียนจะมีความสามารถในการฟังเรื่องราวง่าย ๆ ใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจ สามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ฟัง หรือที่ได้อ่านอย่างเข้าใจ จำสัญลักษณ์ของคำ เข้าใจความหมาย และสามารถเขียนคำ สะกดคำ และแต่งประโยคง่าย ๆ ตามความคิดของตนเองได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษารูปแบบที่ 1 เป็นขั้นตอนที่ได้รับการพัฒนา ให้มีลักษณะการพัฒนาภาษาอย่างบูรณาการจากความหมายโดยรวมของเรื่อง ไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และไม่เพียงแต่จะเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่าน ไปสู่ทักษะทางภาษาอื่น ๆ แบบทักษะสัมพันธ์ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน แต่ยังจะเน้นกระบวนการอ่านที่สำคัญแก่ผู้เรียนอีกด้วย โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการใช้เทคนิคในการอ่านบางประการ เช่น การให้ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิมและการระลึกเรื่องที่อ่านได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจับใจความสำคัญ ใจความ แคลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้ ขั้นตอนการสอนดังกล่าวแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน อย่างต่อเนื่องกัน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 นักเรียนทำกิจกรรมโดยการเล่าเรื่อง สนทนา อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง และแสดงบทบาทสมมุติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนกับครูเขียนเรื่องร่วมกัน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษา

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นนี้ จะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนด้วย เวลาการเรียนรู้ (Learning Time) ของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามวัย และสติปัญญา บางคนอาจเรียนได้ช้า บางคนเรียนได้เร็ว การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพิจารณาความแตกต่างในการใช้เวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย จึงจะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ การใช้เวลาแก่ผู้เรียนในการฝึกปฏิบัติทางภาษามาก ๆ ย่อมช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มาก และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ในที่สุด

รูปแบบที่ 2 หลังจากผู้เรียนได้ประสบการณ์ในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในระยะต้นแล้ว ผู้เรียนจะเริ่มฝึกอ่านและเขียนเรื่องต่าง ๆ ที่มีลักษณะการเขียนหลากหลายมากขึ้น ใช้ความสามารถในการคิดด้วยตนเองมากขึ้น ได้อาศัยการเรียนแบบหรืออิงแบบอย่างจากบทเรียนหรือจากกิจกรรมที่ผู้สอนแนะให้ในชั้นเรียน ขั้นตอนการสอนดังกล่าวแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน อย่างต่อเนื่องกัน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องและอภิปราย สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู

ขั้นที่ 2 ครูเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องในชีวิตประจำวันของตัวเองและอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่ม หรือเขียนเรื่องเกี่ยวกับตัวเองในกลุ่มย่อย หรือเขียนตามคำฟัง

ขั้นที่ 4 อภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนในขั้นตอนที่ 3

ขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนฝึกความแม่นยำ และเสริมทักษะทางภาษา

รูปแบบที่ 3 เมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์ และมีความสามารถหลากหลายมาพอสมควรแล้ว จึงให้มีโอกาสเพิ่มความชำนาญ และสมรรถภาพในการอ่าน เขียน ฟังและพูดเชิงวิเคราะห์ วิเคราะห์ ในบริบทภาษาต่าง ๆ ให้มากขึ้น ในบริบทภาษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมวลประสบการณ์ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้กระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญในการปฏิบัติการใช้ภาษาที่สำคัญ คือ รู้จักพินิจพิเคราะห์ อย่างมีเหตุผลในการหาข้อมูลจากการสื่อสาร และสามารถรายงานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสื่อความให้เป็น ที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ ขั้นการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษารูปแบบที่ 3 มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ปฐมนิเทศเตรียมวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่านโดยการเดา สรุป ลำดับความ

ขั้นที่ 2 สะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมาย หรือวางแผนการเรียน

ขั้นที่ 3 บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายหรือแผนการเขียน

ขั้นที่ 4 สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องนั้นในขั้นร่าง

ขั้นที่ 5 ทบทวน ตรวจสอบ และแก้ไขงานเขียน

ขั้นที่ 6 เขียนเรื่องในขั้นสุดท้ายและทำกิจกรรมเสริมทักษะภาษา

การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาทั้ง 3 รูปแบบ ดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาได้มุ่งเน้นความสำคัญ ดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา จะเน้นการสร้างเนื้อความระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนคิดสร้างสรรค์เอง เนื้อความดังกล่าวจะรวมทั้งที่เป็นภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษากาย ตามระดับของความสามารถของผู้เรียน

2) ครูผู้สอนจะเป็นผู้คอยช่วยเหลือให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษากาย เช่น การต่อเติมคำพูด หรือประโยค การถามให้คิดทบทวน การให้คำชมเชย ฯลฯ การเสริมแรงทางบวก จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนภาษาไม่ยาก สามารถประสบความสำเร็จได้ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและการใช้ภาษาด้วยตนเองได้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังรู้สึกว่าคุณครูคอยให้กำลังใจ และมีกำลังใจที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของตนอย่างเต็มที่

3) ขั้นตอนในกระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษานับการฝึกฝนแบบซ้ำ ๆ การใช้ภาษาในลักษณะของการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียน เช่น กิจกรรมกลุ่ม ครูผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำและวางแผนการจัดกิจกรรม ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาและฝึกฝนทบทวนการใช้ภาษาได้ตลอดเวลาในแต่ละขั้นตอน โดยอาศัยการช่วยเหลือจากเพื่อนและครูผู้สอน กิจกรรมที่จัดในขั้นตอนต่าง ๆ ไม่เน้นการท่องแต่จะเกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมที่จำเป็นต้องมีการทบทวน และการคิดอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา เช่น เมื่อจบสิ้นการเขียนเรื่องร่วมกันแล้ว ผู้เรียนก็ยังมีโอกาสอ่านซ้ำเนื้อความที่เขียนร่วมกันอีกในการทำหนังสือเล่มใหญ่ และฝึกฝนการใช้ตัวสะกดโดยอ่านและเขียนคำต่าง ๆ ในหนังสือเล่มใหญ่จากการเล่นเกมในขั้นตอนนี้ด้วย

จากรูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาทั้ง 3 รูปแบบ ที่ได้เสนอขั้นตอนของแต่ละรูปแบบ ซึ่งจะต้องเริ่มต้นด้วยการสอนความหมายโดยรวมของเรื่องก่อน แล้วสอนองค์ประกอบย่อยต่าง ๆ ของภาษา จะแตกต่างกันเฉพาะรายละเอียดของกลวิธีในการจัดการเรียนรู้ซึ่งแบ่งเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องกัน ซึ่งรูปแบบที่มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้จัดการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คือ รูปแบบที่ 1 เนื่องจาก มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาในระยะเริ่มต้น สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนโดยเริ่มจากการฟังเรื่องราวง่าย ๆ เพื่อให้เข้าใจความหมาย และสามารถเขียนสะกดคำ

ได้ด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ครูผู้สอนอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ขั้นที่ 2 นักเรียนทำกิจกรรมโดยการเล่าเรื่อง สนทนา อภิปราย และแสดงบทบาทสมมติ ขั้นที่ 3 นักเรียนกับครูเขียนเรื่องร่วมกัน ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ และขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

หนังสือประกอบการเรียน

ความสำคัญของหนังสือประกอบการเรียน

มีผู้ที่กล่าวถึงความสำคัญของหนังสือประกอบการเรียน ดังนี้

วิริยะ สิริสิงห์ (2542 : 24) กล่าวถึง ความสำคัญของหนังสือประกอบการเรียน ดังนี้

1. หนังสือประกอบการเรียนเป็นหนังสือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีความรู้ มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทราบหรือเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เกินวิสัยของเด็กแต่ละวัยที่จะพึงทราบ และเข้าใจอันจะเป็นหนทางให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งอื่นต่อไปอย่างถ่องแท้
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความบันเทิง ส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ หรือสังเคราะห์ความคิดใหม่ ภายหลังได้เรียนรู้จากหนังสือ ซึ่งจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ที่ได้ย่อมเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและสังคมในอนาคต
3. ส่งเสริมให้เกิดทัศนคติและค่านิยมอันดีต่อนิสัยรักการอ่าน และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษา เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ก : 49) กล่าวว่าหนังสือประกอบการเรียน เป็นสื่อการเรียนการสอนพื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่งต่อกระบวนการเรียนสอนมาโดยตลอด โดยใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่มีความหมายกับตน หรือสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับความรู้และประสบการณ์ที่เคยมีอยู่เดิม เพื่อให้ความรู้นั้นเป็นพื้นฐานในการตีความ ผสมผสาน หรือแยกแยะความรู้ใหม่ ซึ่งการเรียนรู้จากหนังสือประกอบการเรียนจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจและการตีความของข้อความ เนื้อหาในหนังสือต้องมีการเชื่อมโยงความรู้ที่จะรับใหม่ เข้ากับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

หทัย ดันหยง (2545 : 144) กล่าวถึง ความสำคัญของหนังสือประกอบการเรียน ดังนี้

1. หนังสือประกอบการเรียน ช่วยปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของไทย
2. ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ได้รับความรู้ความเข้าใจ มีความเพลิดเพลิน และสนุกสนานในการอ่านหนังสือ

3. เป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างความพร้อมในการอ่านให้กับผู้เรียน และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ

4. เสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการอ่านหนังสือ รักการอ่าน และอ่านหนังสือเป็น

5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์จากการอ่าน ช่วยเปิดโลกทัศน์ มีความรอบรู้ที่กว้างขวาง ทันเหตุการณ์

6. เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวัฒนธรรม สร้างศรัทธาในเอกลักษณ์ความเป็นไทย เห็นคุณค่าของความเป็นชาติไทย

จันทรา เทพชุมพล (2549 : 79) กล่าวถึง ความสำคัญของหนังสือประกอบการเรียน ดังนี้

1. เป็นสื่อสำหรับให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาสาระ ซึ่งมีครบถ้วนตามรายวิชาในหลักสูตร และช่วยแก้ปัญหาในกรณีที่สถานศึกษาอยู่ห่างไกลจากแหล่งค้นคว้า

2. เป็นเครื่องมือช่วยให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร โดยครูต้องศึกษาหลักสูตรและวางแผนว่าควรจะใช้หนังสือประกอบการเรียนอย่างไร นักเรียนจึงจะเรียนรู้ตามจุดประสงค์

3. เป็นส่วนหนึ่งของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้หนังสือประกอบการเรียนเมื่อไร และอย่างไร ซึ่งอาจจะช่วยให้นักเรียนอ่านเนื้อหาสาระในหนังสือด้วยความเข้าใจ และภายหลังการอ่านแล้ว ต้องวางแผนว่านักเรียนจะต้องทำกิจกรรมใดบ้าง

4. เป็นเครื่องมือพัฒนาความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้ถูกต้อง

จากความสำคัญของหนังสือประกอบการเรียน ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หนังสือประกอบการเรียนมีความสำคัญต่อการใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีความรู้ สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษา เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

ประเภทของหนังสือ

มีนักการศึกษาได้จำแนกประเภทของหนังสือไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ก : 70-71) ได้แบ่งประเภทของหนังสือออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. หนังสือเรียน เป็นหนังสือประกอบการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ในรายวิชาและประจำชั้นเรียนในช่วงเวลาเรียนช่วงหนึ่ง มีเนื้อหาสาระครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชา มีการนำเสนอหรือเรียบเรียงในลักษณะที่คาดหวังได้ว่าผู้เรียนสามารถใช้ศึกษาให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของวิชานั้นได้

2. หนังสือเสริมประสบการณ์ เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับ คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ และวิทยาการต่าง ๆ ซึ่งผู้แต่งคาดหวังว่า เมื่อผู้อ่านอ่านหนังสือประเภทนี้แล้ว จะได้รับความรู้ ได้พัฒนาความคิดและสติปัญญา เกิดเจตคติและค่านิยมที่พึงปรารถนา ได้รับความเพลิดเพลิน เกิดความสนใจในการศึกษาหาความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งเกิดทักษะในการอ่านและรู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง

3. หนังสือคู่มือครู เป็นหนังสือที่แนะแนวทางเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสนอแนะครูให้สามารถเตรียมการ และดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ หนังสือคู่มือครูอาจมีหลายลักษณะและรูปแบบการเสนอเนื้อหาแตกต่างกันไป แต่มีจุดมุ่งหมายที่ตรงกันในการช่วยให้ครูสามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีที่สุด

4. หนังสือแบบฝึกหัด เป็นหนังสืออีกชนิดหนึ่งที่เป็นสำหรับการเรียนการสอน เพราะรายวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะรายวิชาที่จะต้องฝึกฝนให้นักเรียนเกิดทักษะและความคล่องแคล่ว จำเป็นต้องมีแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ฝึกฝนทำซ้ำ ๆ เพื่อพัฒนาความคิดและสติปัญญา พัฒนาทักษะการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ

จินตนา ไบกาชยิ (2545 : 2-4) ได้แบ่งประเภทของหนังสือออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. หนังสือเรียน เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นสำหรับให้นักเรียนใช้ควบคู่กับการเรียน มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรอย่างถูกต้อง อาจมีลักษณะเป็นหนังสือเล่มเดียวหรือเป็นชุดก็ได้ ใช้แนวการเขียนประเภทความเรียงที่เสนอเนื้อหาให้ความรู้โดยตรง ด้วยกระบวนการความเชิงอธิบาย บรรยาย และยกตัวอย่างเป็นส่วนใหญ่ อาจเรียกชื่อต่าง ๆ กัน เช่น หนังสือแบบเรียน ตำราเรียน หนังสืออ่านประกอบ หนังสือประกอบการเรียน เป็นต้น

2. หนังสืออ่านทั่วไป หรือหนังสือที่ไม่ใช่หนังสือเรียน เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้อ่านทั่ว ๆ ไป นอกเหนือจากหนังสือเรียน มีเนื้อหาที่มุ่งเน้นให้ทั้งความรู้ ความคิด และสาระอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน หรือมุ่งหมายให้ความบันเทิง เพลิดเพลิน ที่ประเทืองสติปัญญา หรือคุณธรรมอันดีงามแก่ผู้อ่าน โดยใช้แนวการเขียนที่แตกต่างกัน ถ้ามีเนื้อหาให้ความรู้ และสารประโยชน์โดยตรง จะใช้แนวการเขียนแบบสารคดี จัดเป็นหนังสือประเภทสารคดี แต่ถ้าเนื้อหาเน้นความบันเทิง และจรรโลงจิตใจ จะใช้แนวการเขียนแบบบันเทิงคดี จัดเป็นหนังสือประเภทบันเทิงคดี

3. หนังสือที่ออกตามวาระ เป็นหนังสือที่จัดทำตามระยะเวลาอย่างสม่ำเสมอ โดยมีเนื้อหาหลากหลายอยู่ในฉบับเดียวกัน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร และการ์ตูนสำหรับเด็ก เนื้อหาส่วนใหญ่มุ่งให้ผู้อ่านได้รับทั้งความรู้ทั่วไป ความรู้เฉพาะด้าน และความบันเทิงที่เหมาะสม

หทัย ดันหยง (2545 : 135) ได้แบ่งประเภทของหนังสือออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. หนังสืออ่านนอกเวลา หมายถึง หนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้ใช้ในการเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตร นอกเหนือจากหนังสือเรียน สำหรับให้นักเรียนอ่านนอกเวลาเรียน โดยถือว่ากิจกรรมการเรียนเกี่ยวกับหนังสือนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนตามหลักสูตร

2. หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือมีเนื้อหาสาระอิงหลักสูตรและช่วยการเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หรือช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล

3. หนังสือส่งเสริมการอ่าน คือ หนังสือที่จัดทำให้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่าน และเกิดนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น อาจเป็นหนังสือสารคดี นวนิยาย นิทานที่มีลักษณะไม่ขัดต่อวัฒนธรรม ประเพณี และศีลธรรมอันดีงาม ให้ความรู้ มีคติ สาระประโยชน์ และชวนให้อ่าน

4. หนังสืออ้างอิง หมายถึง หนังสือสำหรับการค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน หนังสือประเภทนี้เรียบเรียงเป็นเชิงวิชาการ เช่น ศัพท์ทานุกรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

จากที่นักการศึกษา ได้จำแนกประเภทของหนังสือไว้ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หนังสือประกอบการเรียน จัดอยู่ในประเภทของหนังสือเรียน ที่มีเนื้อหาสาระตามคำอธิบายรายวิชา เพื่อให้ผู้เรียนใช้ศึกษาให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ อาจมีลักษณะเป็นหนังสือเล่มเดียวหรือเป็นชุด และมีแนวการเขียนประเภทความเรียงที่เสนอเนื้อหาให้ความรู้โดยตรง

องค์ประกอบของหนังสือ

การจัดพิมพ์หนังสือประกอบการเรียนเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ ควรมีองค์ประกอบของหนังสือครบถ้วน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้เนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งมีผู้ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของหนังสือ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ก : 3-4) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหนังสือดังนี้

1. ปก เป็นส่วนแรกของเล่ม ทำหน้าที่ควบคุมรูปเล่ม และนำไปสู่เนื้อหาภายในเล่ม ดังนั้น ปกหนังสือจึงมีความสำคัญทั้งในด้านความคงทน งดงาม และความมีเสน่ห์เร้าใจ ปกหนังสือทั่วไป จึงมักใช้กระดาษที่แข็งและหนากว่าเนื้อหาภายในเล่ม นอกจากนั้นยังมีภาพที่น่าสนใจชวนให้ติดตามเรื่องราวภายในเล่ม รวมทั้งมีชื่อหนังสือและชื่อผู้เขียนเรื่องด้วย

2. เนื้อหา เป็นส่วนหลักของการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้ตัวอักษรชนิดต่าง ๆ ที่อ่านง่าย ชัดเจน ร่ายเรียงกันไปตั้งแต่ต้นจนจบ เนื้อหาในหนังสือทุกเล่มควรเขียนให้ถูกต้อง มีการย่อหน้า และวรรคตอนอย่างเหมาะสม นอกจากนั้นยังอาจใช้ขนาดและแบบอักษรช่วยเน้นให้อ่านเป็นไปอย่างสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น

3. ภาพประกอบ เป็นส่วนเสริมให้การนำเสนอเนื้อหาสาระสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ภาพประกอบไม่เพียงแต่ช่วยให้เรื่องราวที่น่าสนใจชัดเจนครบถ้วน ยังทำหน้าที่ตกแต่งให้หนังสืองดงาม เพิ่มความสบายตาสบายใจในการอ่านหนังสือด้วย

จินตนา ไบกาซูยี (2545 : 10-15) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหนังสือไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ ต้องมีความชัดเจน ควรมีแนวคิด แก่นเรื่องเพียงเรื่องเดียว
2. เนื้อหา ต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถในการอ่าน และความสนใจในการอ่านของผู้อ่านตามระดับวัย
3. รูปแบบในการนำเสนอ เช่น เรื่องสั้น สารคดี บทความ ความเรียง บันทึกเรื่อง บทร้อยกรอง นิทาน เป็นต้น
4. ภาพประกอบ สัดส่วนของภาพกับเนื้อเรื่อง ขึ้นอยู่กับวัยของผู้อ่าน เด็กอายุน้อยต้องมีภาพมาก เด็กอายุมากอาจมีภาพน้อยลงได้ ภาพที่ใช้ต้องเหมาะสมกับเนื้อหาของหนังสือนั้น ๆ
5. ภาษาหรือสำนวนที่ใช้ ควรเป็นคำที่ง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน และใช้ตัวอักษรที่อ่านง่าย ชัดเจน
6. รูปเล่มหนังสือ ไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป การเย็บรูปเล่มมีความแข็งแรง ทนทานต่อการหยิบใช้ของเด็ก

จันทรา เทพชุมพล (2549 : 79) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหนังสือไว้ดังนี้

1. เรื่อง ประกอบด้วยแนวคิด หรือสาระสำคัญของเรื่อง มีคุณค่าต่อผู้อ่าน เหมาะสมกับวัย ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้อ่าน
2. โครงเรื่องของหนังสือ มีความสัมพันธ์กับแนวคิด ไม่ซับซ้อน เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้อ่านที่จะเข้าใจได้
3. เนื้อหา มีเนื้อหาที่สนองต่อความสนใจในการอ่าน เป็นที่ยอมรับ เข้าใจง่าย ใช้ภาษาที่เหมาะสม เสนอเรื่องเป็นไปตามขั้นตอน ไม่สับสน เนื้อหามีคุณค่า สร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมให้แก่ผู้อ่านได้
4. วิธีการเสนอเรื่องน่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้อ่านได้ความรู้ พัฒนาความคิด ค่านิยม คุณธรรม ควบคู่กันไป
5. ภาพประกอบ ต้องมีรายละเอียดที่เหมาะสม น่าสนใจ ส่งเสริมจินตนาการ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระในหนังสือ ซึ่งควรมีภาพประกอบทุกหน้า ถูกต้องตามหลักความจริง
6. รูปเล่มหนังสือ เป็นแบบสืบทอดมาแต่ดั้งเดิมหรือแนวนอน ขนาดพอเหมาะ หยิบอ่านง่าย แข็งแรงทนทานและประณีต

จากองค์ประกอบของหนังสือดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หนังสือประกอบการเรียนที่สมบูรณ์ ควรคำนึงถึงความเหมาะสมขององค์ประกอบที่สำคัญในด้านต่าง ๆ ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการเขียน หนังสือ โครงเรื่อง เนื้อหาสาระ รูปแบบในการนำเสนอ ภาพประกอบ ภาษาที่ใช้ และรูปเล่มหนังสือ

หลักการสร้างหนังสือประกอบการเรียน

มีนักการศึกษากล่าวถึงหลักการสร้างหนังสือ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ก : 42-43) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างหนังสือ โดยต้องคำนึงถึง ส่วนที่สำคัญ ดังนี้

1. ขนาดรูปเล่ม มีหลายขนาด ได้แก่
 - 1.1 ขนาด 21×29.7 เซนติเมตร เป็นหนังสือเรียนขนาดใหญ่มาก
 - 1.2 ขนาด 18.5×26 เซนติเมตร เป็นหนังสือเรียนขนาดใหญ่
 - 1.3 ขนาด 14.8×21 เซนติเมตร เป็นหนังสือเรียนขนาดกลาง
 - 1.4 ขนาด 13×18.5 เซนติเมตร เป็นหนังสือเรียนขนาดเล็ก
2. ส่วนประกอบของหนังสือ
 - 2.1 ส่วนหน้าของหนังสือ ประกอบด้วย ปกหน้า-หลัง หน้าปกรอง หน้าลิขสิทธิ์ หน้าคำนำ คำชี้แจง หรือบทนำ หน้าสารบัญ
 - 2.2 ส่วนของเนื้อหา ประกอบด้วยหน้าที่เป็นเนื้อเรื่อง และภาพประกอบทั้งหมด
 - 2.3 ส่วนท้ายของหนังสือ ประกอบด้วย ภาคผนวก บรรณานุกรม หน้าของคณะกรรมการจัดทำหนังสือ หน้าประกาศการใช้หนังสือ
3. จำนวนหน้าของหนังสือ ควรสัมพันธ์กับอายุและวัยของผู้อ่าน เช่น
 - 3.1 อายุ 2-5 ขวบ วัยเริ่มอนุบาล หนังสือควรมีจำนวนหน้าประมาณ 4-8 หน้า
 - 3.2 อายุ 6-9 ขวบ ประถมศึกษาตอนต้น หนังสือควรมีจำนวนหน้าประมาณ 8-24 หน้า
 - 3.3 อายุ 10-14 ปี ประถมศึกษาตอนปลายหรือมัธยมศึกษาตอนต้น หนังสือควรมีจำนวนหน้าประมาณ 48-100 หน้า
4. ขนาดตัวอักษร ควรสัมพันธ์กับวัยของผู้อ่าน เช่น
 - 4.1 ก่อนวัยเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ใช้ขนาดตัวอักษรประมาณ 30 พอยท์
 - 4.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ใช้ขนาดตัวอักษรประมาณ 24 พอยท์
 - 4.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ให้ใช้ขนาดตัวอักษรประมาณ 18-20 พอยท์
 - 4.4 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ใช้ขนาดตัวอักษรประมาณ 16 พอยท์
 - 4.5 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ใช้ขนาดตัวอักษรไม่ต่ำกว่า 14 พอยท์

จินตนา ไบกาซูยี (2545 : 32-35) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างหนังสือ สรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะของหนังสือ โดยเฉพาะในเรื่องวัตถุประสงค์ เนื้อหา ระดับชั้นของผู้อ่าน ลำนวนภาษา แนวการเขียน โครงเรื่อง รูปเล่ม และความสอดคล้องกับวัยของผู้อ่าน
2. กำหนดองค์ประกอบในการเขียนให้เหมาะสม ได้แก่ ประเภทของหนังสือ กลุ่มของผู้อ่าน หัวข้อเรื่อง / เนื้อหา ข้อมูลของหัวข้อเรื่องหรือเนื้อหา วางจุดประสงค์หรือแนวคิดหลักของเรื่อง วางโครงสร้างเรื่อง เลือกแนวการเขียนเพื่อนำเสนอเนื้อหา ตั้งชื่อเรื่อง กำหนดความยากง่ายของภาษา
3. ออกแบบหนังสือให้เหมาะสม โดยกำหนดขนาดรูปเล่ม ส่วนหน้า ส่วนกลาง ส่วนท้าย ของหนังสือ ภาพประกอบเรื่อง ภาพปก และจำนวนหน้าทั้งหมด

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553 : 157) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างหนังสือ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของหนังสือให้สอดคล้องกับเป้าหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้
 2. กำหนดชื่อเรื่องให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระของหนังสือ
 3. กำหนดแนวทางหรือออกแบบการเขียนหนังสือ
 4. เขียนโครงเรื่องของหนังสือ โดยแบ่งเป็นหัวข้อเรื่องให้ชัดเจน
 5. กำหนดขอบข่ายของเนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนร่างต้นฉบับให้สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์
 6. เขียนร่างต้นฉบับ โดยเขียนตามโครงเรื่อง และขอบข่ายเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้
 7. ทดสอบต้นฉบับ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระที่เขียน โดยให้ตัวแทนกลุ่มเป้าหมายทดสอบใช้หนังสือ แล้วนำมาปรับปรุงส่วนที่ยังบกพร่อง
 8. ปรับปรุงต้นฉบับให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้ได้หนังสือที่มีคุณภาพตามที่กำหนด
- จากหลักการสร้างหนังสือประกอบการเรียน ที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปว่าการสร้างหนังสือประกอบการเรียนให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับขนาดรูปเล่ม ส่วนประกอบของหนังสือ จำนวนหน้าของหนังสือ ขนาดตัวอักษร หนังสือที่สร้างขึ้นจำเป็นต้องมีการทดสอบคุณภาพ และปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ ก่อนนำไปใช้จริง

การหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน

นักการศึกษาได้อธิบายเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2546 : 153-156) และวาโร เพ็งสวัสดิ์ (2546 : 42-46) ได้อธิบายไว้สอดคล้องกัน เกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เกณฑ์ประสิทธิภาพ

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หากหนังสือมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว ก็แสดงว่า

หนังสือนี้มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้ได้ การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้โดยการกำหนดผลของพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท ได้แก่

1.1 ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

1.2 ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย หรือประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

2. การกำหนดค่าประสิทธิภาพ

การกำหนดค่าประสิทธิภาพ หรือการกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ที่ 80 / 80 , 85 / 85 และ 90 / 90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75 / 75 ประสิทธิภาพจึงเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ย เมื่อเทียบกับคะแนนเต็ม ซึ่งต้องมีค่าสูงจึงจะถือว่ามีประสิทธิภาพ

เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 เช่น 80 / 80 มีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ เกิดจากการนำคะแนนที่นักเรียนทำได้ระหว่างเรียน หรือระหว่างการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เกิดจากการนำคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการวัด เมื่อสิ้นสุดการเรียนหรือการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

3. ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

เมื่อสร้างหนังสือประกอบการเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องนำไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ขั้น 1 : 1 หรือแบบเดี่ยว คือ การทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเก่ง โดยทดลองกับเด็กอ่อนก่อน ทำการปรับปรุง แล้วทดลองกับเด็กปานกลาง แล้วจึงนำไปทดลองกับเด็กเก่ง โดยปกติคะแนนที่ได้จะต่ำกว่าเกณฑ์

3.2 ขั้น 1 : 10 หรือแบบกลุ่ม คือ ทดลองกับผู้เรียน 6 – 10 คน คละผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ซึ่งในครั้งนี้นะคะแนนจะเพิ่มขึ้นเกือบเท่าเกณฑ์

3.3 ขั้น 1 : 100 หรือภาคสนาม คือ ทดลองกับผู้เรียน 40 – 100 คน คละผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ซึ่งในครั้งนี้นักเรียนที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้ต่อไป

ในการหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียนนั้น เมื่อทดลองภาคสนามแล้ว ให้เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยพิจารณาดังนี้

สูงกว่าเกณฑ์ แสดงว่า หนังสือประกอบการเรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
เกินร้อยละ 2.5

เท่าเกณฑ์ แสดงว่า หนังสือประกอบการเรียนมีประสิทธิภาพเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์
ที่ตั้งไว้ ไม่เกินร้อยละ 2.5

ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ แสดงว่า หนังสือประกอบการเรียน
มีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกินร้อยละ 2.5

จากข้อมูลเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน ดังกล่าวข้างต้น
สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียนเป็นส่วนที่สำคัญ ที่ครูผู้สอนจะต้องทำการพัฒนา
ก่อนนำไปใช้จริง เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุด และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้
ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งหนังสือประกอบการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้
เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนอย่างแน่นอน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้ที่กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2545 : 96) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง สิ่ง que แสดงให้เห็นถึง
ความรู้และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียน ได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์
ที่กำหนดไว้เพียงใด

จินตนา วงศ์อำไพ (2551 : 51) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของการจัด
การเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของผู้เรียน ในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพต่าง ๆ ของสมอง
ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เกิดจากผล
ของการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ

พัชรี ปฎิรูปาวที (2547 : 32) ได้กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า
เป็นผลของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมอง และสติปัญญาของนักเรียนที่เปลี่ยนแปลงไป
หลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบ

นิตยา เควีละะ (2551 : 35) ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นผล
ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดจากความรู้ ทักษะและความสามารถในด้านต่าง ๆ
ของนักเรียนจนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้

สุชาดา ทองอินทร์ (2551 : 69) ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่าเป็น
ความรู้ ทักษะ และความสามารถต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนและอบรมสั่งสอน

ในเรื่องที่เรียนมาแล้ว อันมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักเรียน แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการเรียน หลังจากที่นักเรียนได้เรียนหรือได้รับประสบการณ์มาแล้ว สามารถวัดและประเมินผลได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักการศึกษาได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้
ชวลิต ชูกำแหง (2550 : 94-97) ได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. แบบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่เขียนคำถามโดยกำหนดสถานการณ์หรือปัญหาในรูปใดรูปหนึ่ง เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ได้อย่างไม่จำกัด คำตอบของข้อสอบแบบอัตนัย มีลักษณะและปริมาณไม่แน่นอน การตอบข้อสอบแบบอัตนัยจึงต้องจัดระเบียบคำตอบภายในเวลาที่กำหนดให้ ใช้สำนวนภาษาและแบบฉบับของตนเองเขียนตอบ เขียนคำตอบให้ครอบคลุมอย่างสมบูรณ์และระมัดระวัง การตรวจให้คะแนน ผู้ที่ตรวจต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ต้องอาศัยทักษะและความพยายามในการอ่าน และทำใจให้เป็นกลางในการตรวจ
2. แบบเติมคำ เป็นลักษณะของแบบทดสอบที่เขียนประโยคหรือข้อความเป็นตอนนำไปแล้วเว้นช่องว่างระหว่างข้อความหรือท้ายข้อความ สำหรับให้เติมคำหรือข้อความเพื่อให้ข้อความนั้นถูกต้องสมบูรณ์ การเว้นช่องว่าง อาจจะเว้นที่ว่างให้เติมมากกว่าหนึ่งแห่ง
3. แบบเลือกตอบหลายตัวเลือก ประกอบด้วยส่วนที่เป็นคำถามและส่วนที่เป็นคำตอบ ส่วนคำถามเป็นข้อความปัญหา เขียนเป็นประโยคคำถาม ส่วนคำตอบให้เลือกเป็นตัวเลือกหลายตัวเลือก มีทั้งคำตอบถูกและคำตอบผิด เรียกว่าตัวลวง ข้อสอบแบบเลือกตอบจึงเป็นข้อสอบชนิดที่มีคำตอบกำหนดไว้ให้ก่อน แล้วผู้ตอบเลือกตอบตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่ง หรือหลายตัวเลือกแล้วแต่เงื่อนไขคำถาม
4. แบบถูกผิด ลักษณะของข้อสอบจะเขียนข้อความที่เป็นสถานการณ์ซึ่งมีทั้งถูกหรือผิดคละกั้นไป รูปแบบคำถามจำแนกเป็น แบบคำถามเดี่ยว แบบคำถามขยาย และแบบคำตอบผสม โดยให้พิจารณาว่าคำถามหรือข้อความนั้นถูกหรือผิด
5. แบบจับคู่ ลักษณะของข้อสอบประกอบด้วยคำถาม เขียนเป็นตัวยืนไว้ในสดมภ์ซ้ายมือ โดยมีที่ว่างเว้นไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้ตอบเลือกหาคำตอบที่เขียนไว้ในสดมภ์ขวามือ รูปแบบคำถามสามารถจำแนกได้เป็น แบบหาความสัมพันธ์ แบบตัวเลือกคงที่ และแบบจัดเรียงลำดับ

จากประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น แบบทดสอบเบื้องต้น แบบทดสอบพื้นฐานความรู้ แบบทดสอบตนเอง และแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งการสร้างแบบทดสอบแต่ละประเภทดังกล่าวนี้ อาจเขียนคำถามให้ผู้เรียนตอบเป็นแบบอัตนัย แบบเติมคำ แบบเลือกตอบหลายตัวเลือก แบบถูกผิด แบบจับคู่ โดยควรคำนึงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ต้องสามารถตรวจสอบพฤติกรรม หรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอันเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ได้ ว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการทดสอบ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน

หลักการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักการศึกษากล่าวถึง หลักการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

บลูม (Bloom, 1958 : 241 ; อ้างถึงใน ชัยฤทธิ์ ศิลาดเดช. 2544 : 38-39) ได้กล่าวถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในด้านพุทธิพิสัย ได้แก่

1. ความรู้ความจำ หมายถึง การระลึกได้ของเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยพบเห็น เคยได้ยิน หรือเคยได้มีประสบการณ์มาแล้ว เป็นเรื่องของความสามารถในการจดจำสิ่งต่าง ๆ จำแนกได้ดังนี้
 - 1.1 ความรู้ในเรื่อง เกี่ยวกับศัพท์ นิยาม กฎ และความจริง
 - 1.2 ความรู้ในวิธีการ เกี่ยวกับระเบียบ แบบแผน ลำดับขั้น แนวโน้ม ประเภท เกณฑ์ และวิธีการ
 - 1.3 ความรู้รวบยอดในเนื้อเรื่อง เกี่ยวกับวิชา การขยายหลักวิชา ทฤษฎี และโครงสร้าง
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญหรือแปลความหมายของสิ่งของ หรือสัญลักษณ์ จำแนกได้ดังนี้
 - 2.1 การแปลความหมายของศัพท์ วลี การเปลี่ยนรูป
 - 2.2 การตีความ เป็นการสรุป เรียงลำดับ จำแนกความแตกต่าง
 - 2.3 การขยายความ เป็นการคาดคะเน อ้างสรุป ทำนาย ตัดสิน ขยายความเพิ่มเติม
3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ หรือความเข้าใจในสิ่งที่รู้เห็นมานั้นไปแก้ปัญหาใหม่ได้ สามารถนำไปสรุป เลือกใช้ พัฒนา สร้าง สาธิต วางแผนเพื่อแก้ปัญหา
4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ออกมาเป็นส่วนย่อยๆ ได้ว่าสิ่งนั้นประกอบด้วยส่วนย่อย ๆ อะไรบ้าง ส่วนใดเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ละส่วนย่อยนั้นสัมพันธ์กันอย่างไร จำแนกได้ดังนี้
 - 4.1 วิเคราะห์ความสำคัญ บอกความสำคัญ วิจารณ์ หรืออภิปรายองค์ประกอบ

- 4.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ เปรียบเทียบ บรรยายเหตุและผล จัดหมวดหมู่
- 4.3 วิเคราะห์หลักการ จุดประสงค์ อธิบายความเป็นมา หาข้อสรุป
5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการผสมส่วนต่าง ๆ หรือส่วนย่อย ๆ นั้นเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้สิ่งใหม่ที่มีสมบูรณ์กว่า หรือดีกว่า หรือแปลกกว่าเดิม จำแนกได้ดังนี้
 - 5.1 สังเคราะห์ข้อความ เขียนบทความ โครงสร้าง แต่งเรื่องใหม่
 - 5.2 สังเคราะห์แผนงาน เป็นการวางแผน เป้าหมาย กำหนดจุดประสงค์ หรือวิธีทำงาน
 - 5.3 สังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการรวบรวมเรื่อง หรือสร้างความสัมพันธ์
6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าดีหรือไม่ดี และเหมาะสมหรือไม่ จำแนกได้ดังนี้
 - 6.1 ประเมินค่าโดยอาศัยข้อเท็จจริงภายใน โดยใช้วิธีการตัดสิน พิจารณาหรือเปรียบเทียบ
 - 6.2 ประเมินค่าโดยอาศัยข้อเท็จจริงภายนอก โดยใช้วิธีการตัดสิน ได้แย้งพิจารณาหรือเปรียบเทียบ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 ข : 76-77) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรวัดเพื่อวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนเรียน และวัดความสำเร็จหลังเรียน ดังนี้

1. วิเคราะห์ผู้เรียนก่อนเรียน เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนในแต่ละวิชา เพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะและความรู้ต่าง ๆ ของผู้เรียนโดยใช้วิธีการที่เหมาะสม แล้วนำผลการประเมินมาเตรียมผู้เรียนทุกคน ให้มีความพร้อมและมีความรู้พื้นฐาน ซึ่งจะช่วยให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี แต่จะไม่นำผลที่ได้ไปใช้ในการพิจารณาตัดสินผลการเรียน มีแนวปฏิบัติดังนี้
 - 1.1 วิเคราะห์ความรู้ ทักษะที่เป็นพื้นฐานของเรื่องที่จะเรียนรู้
 - 1.2 เลือกวิธีการและเครื่องมือสำหรับวัดความรู้และทักษะพื้นฐานอย่างเหมาะสม การใช้แบบทดสอบ การซักถาม การสอบถามผู้ที่เคยสอน การพิจารณาแฟ้มสะสมงาน เป็นต้น
 - 1.3 ดำเนินการประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียน
 - 1.4 นำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียน เช่น จัดการเรียนรู้พื้นฐานสำหรับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ และเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ เป็นต้น
2. วัดความสำเร็จหลังเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียน เป็นการวัดและประเมินผู้เรียนที่ได้เรียนจบแล้ว เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ พัฒนาการของผู้เรียนเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนเรียน ทำให้สามารถประเมินศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน และประสิทธิภาพในการจัด

การเรียนรู้ของครูผู้สอน ข้อมูลได้จากการวัดความสำเร็จของผู้เรียนภายหลังการเรียน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการเรียนของผู้เรียน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้สอน หรือซ่อมเสริมผู้เรียนให้บรรลุตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ การประเมินความสำเร็จหลังเรียนนี้จะสอดคล้องกับการประเมินวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนการเรียนการสอน หากใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินชุดเดียวกัน หรือคู่ขนานกัน เพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียนได้ชัดเจน

จากหลักการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต้องพิจารณาถึงพฤติกรรมของการวัดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ในด้านความรู้ความจำความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งการวัดผลที่มีประสิทธิภาพ ต้องวัดให้ตรงตามจุดประสงค์ครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว เครื่องมือที่ใช้วัดต้องมีความน่าเชื่อถือ ถูกต้องและยุติธรรม โดยผ่านการหาคุณภาพที่ได้ผลออกมาเป็นที่ยอมรับ สามารถวิเคราะห์ผู้เรียนได้โดยการเปรียบเทียบผลการวัดก่อนเรียนและหลังเรียน

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

มีผู้ที่กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจ ดังนี้

มอร์ส (Morse, 1955 : 27) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือสิ่งที่สามารถจัดความเครียดของบุคคลให้น้อยลงไปได้ เพราะถ้าเกิดความเครียดมาก จะทำให้บุคคลเกิดความไม่พอใจในการปฏิบัติกิจกรรมหรือการทำงาน ซึ่งความพึงพอใจของบุคคลมีผลมาจากความต้องการ เมื่อบุคคลมีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องเพื่อหาวิธีการตอบสนองเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ หรือลดความเครียดให้น้อยลงหรือหมดไปได้ และความพึงพอใจก็จะมีมากขึ้นด้วย

แอปเปิลไวท์ (Applewhite, 1968 : 6) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีความหมายรวมไปถึงความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การมีความสุขที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และมีทัศนคติที่ดีต่องานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ปฏิบัติ

คำเชื่อน อัมใจ (2545 : 29) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อการปฏิบัติงาน รวมทั้งกระบวนการ องค์กรประกอบ ตลอดจนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น หากเป็นไปในทางบวกจะเป็นผลทำให้เกิดความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน มีการเสียสละ อุทิศแรงกาย แรงใจ แรงทรัพย์ และสติปัญญาให้แก่งานมากขึ้น แต่ในทางตรงข้ามหากผู้ปฏิบัติมีความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติต่อการปฏิบัติงานเป็นไปในทางลบ จะมีผลทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

ต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ความพึงพอใจต่อการทำงานจะเป็นผลมาจากการสร้างแรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจนั่นเอง

ปนัดดา ขอกระบา (2546 : 6) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ชอบ ที่พอใจ หรือประทับใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับ โดยสิ่งนั้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งบุคคลมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง และมีความต้องการหลายระดับ ซึ่งหากได้รับการตอบสนองก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ

พิชิต บุตรศรีสวย (2546 : 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกชอบ ความรัก ความยินดียอมรับ และการมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกโดยรวมของบุคคลที่มีการทำงานในเชิงบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดความกระตือรือร้น มุ่งมั่น มีความคิดสร้างสรรค์ และมีกำลังใจต่อการปฏิบัติงาน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานได้ในที่สุด

อัมพร วงษา (2547 : 27) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นได้จากการจูงใจให้ผู้ปฏิบัติรักการทำงาน พึงพอใจในการปฏิบัติงาน มีความรับผิดชอบต่อการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ คิดค้นวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพได้ ความพึงพอใจจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ดี บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้

จากความหมายของความพึงพอใจที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าความพึงพอใจที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ หรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติ ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นได้จากการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ รักการเรียน พึงพอใจในกิจกรรมที่ปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความรับผิดชอบต่อการเรียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และคิดค้นหาวิธีการเรียนได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพได้ และความพึงพอใจดังกล่าวจะนำไปสู่การมีผลการเรียนที่ดี บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ได้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ดังนี้

เฮอรัชเบิร์ก (Herzberg, 1959 : 113-115) ได้เสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ โดยนำเสนอทฤษฎีที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจของบุคคล ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจของบุคคลมี 2 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยกระตุ้น เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมซึ่งเป็นผลให้เกิดความพึงพอใจ เช่น ความสำเร็จในการปฏิบัติ การได้รับความยอมรับนับถือ ลักษณะของงานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในการทำงาน เป็นต้น

2. ปัจจัยต่ำจน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีส่วนที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินที่ได้รับ โอกาสในความก้าวหน้า สถานะของบุคคล สภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นต้น

แมคเกรเกอร์ (McGregor, 1960 : 33-35) ได้เสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ โดยอธิบายถึงธรรมชาติและลักษณะของมนุษย์ 2 ประเภท ดังนี้

1. คนประเภทเอ็กซ์ (X) มีลักษณะดังนี้
 - 1.1 มีสัญชาตญาณที่จะหลีกเลี่ยงการปฏิบัติกิจกรรมทุกอย่างแม้ว่าจะทำได้
 - 1.2 มีความรับผิดชอบน้อย ชอบในการถูกสั่งการมากกว่าเป็นผู้สั่งการเอง
 - 1.3 ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น
 - 1.4 มีความปรารถนาให้มีการตอบสนองความต้องการหรือความพึงพอใจของตนเองทางด้านร่างกายและความปลอดภัยมากที่สุด
2. คนประเภทวาย (Y) มีลักษณะดังนี้
 - 2.1 เป็นบุคคลที่ชอบการทำงาน จะมีความรู้สึกพึงพอใจที่ได้ทำงาน เหมือนเป็นการเล่นหรือพักผ่อนเมื่อได้ทำงาน
 - 2.2 มีความรับผิดชอบในการทำงานสูง มีความกระตือรือร้น และมีความทะเยอทะยานที่จะประสบความสำเร็จในการทำงาน
 - 2.3 มีทักษะความสามารถในการควบคุมตนเอง สามารถดูแลตัวเองได้ดี
 - 2.4 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน รู้จักคิดเพื่อที่จะปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น รู้จักวางแผนเพื่อการพัฒนางานให้มีคุณภาพ
 - 2.5 มีความรู้สึกพึงพอใจมากที่สุด เมื่อได้รับเกียรติยศ ชื่อเสียง และความสมหวังในชีวิตหรือการทำงานต่าง ๆ

มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 69-80) ได้เสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ ที่ตั้งอยู่บนสมมุติฐานที่ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง หรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีก ความต้องการของบุคคลอาจจะซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่ทันหมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งความต้องการของมนุษย์ มีลำดับขั้น ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย เป็นความต้องการพื้นฐาน เป็นสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค เป็นต้น
2. ความต้องการความปลอดภัย ความมั่นคงในชีวิต ทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

3. ความต้องการทางสังคม เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ต้องการให้สังคมยอมรับตนเอง

4. ความต้องการมีฐานะ เป็นความพึงพอใจในด้านสังคม อยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญ อยากมีความเป็นอิสระภาพ

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต

สกอต (Scott. 1970 : 124) ได้เสนอทฤษฎีในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมควรมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับความต้องการ และมีความหมายที่ดีต่อผู้ปฏิบัติกิจกรรม

2. กิจกรรมดังกล่าวต้องมีการวางแผน และวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงาน และการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างแรงจูงใจภายใต้จุดประสงค์ของกิจกรรม ผู้ปฏิบัติกิจกรรมจะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดประสงค์ ได้รับทราบความสำเร็จในการปฏิบัติ และสามารถปฏิบัติกิจกรรมนั้นให้สำเร็จลงได้ด้วยตนเอง

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าความพึงพอใจของบุคคล เกิดจากสิ่งกระตุ้นให้รู้สึกถึงความสำเร็จของกิจกรรม รวมไปถึงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ การสร้างความพึงใจให้กับบุคคล ต้องคำนึงถึงธรรมชาติของบุคคล เพื่อให้ได้รับการตอบสนองตามที่ต้องการ และนำไปสู่ความสำเร็จในกิจกรรมที่ปฏิบัติ อย่างไรก็ตามในการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน ต้องคำนึงถึงกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้น กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้นั้นต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และมีความหมายต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง ครูผู้สอนต้องวางแผน และจัดลำดับการเรียนรู้ให้เป็นระบบ สร้างแรงจูงใจ หรือเสริมแรงให้ผู้เรียนอย่างมีความหมาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ ยังเป็นผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ได้ดี และประสบความสำเร็จในการเรียนได้ในที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

วอล์คเกอร์ และคณะ (Walker and et al. 1984 : 72) ได้ศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยทำการทดลองกับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งการพูดและการเขียนสูงขึ้น

แชมเบอร์เลน (Chamberlain. 1997 : 779-A) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาที่มีต่อทักษะการอ่าน โดยใช้วิธีการพูดร่วมสมัยเป็นฐาน โดยให้นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลความรู้จากการอ่านวรรณกรรม แล้วพิจารณาข้อค้นพบที่ได้จากการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะในการอ่านและการพูดมากขึ้น มีพัฒนาการด้านกระบวนการคิดและสามารถสร้างความพร้อมให้กับนักเรียนในการเรียนด้านภาษาระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้

อาเหม็ด (Ahmed. 2000 : 1085-A) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำตามรูปเสียง และตามหลักทางภาษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในแต่ละระดับที่ทำการทดลอง มีพฤติกรรมต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการสะกดคำตามรูปเสียง และการสะกดคำตามหลักทางภาษาแตกต่างกัน ซึ่งการสะกดคำตามหลักทางภาษาเป็นวิธีที่ยากที่สุด ทำให้นักเรียนมีความผิดพลาดในการสะกดคำมากที่สุด

มิลเลอร์ (Miller. 2002 : 2332-A) ได้ศึกษาวิจัยการใช้หนังสือเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน ผลการวิจัยพบว่า หนังสือที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน นักเรียนที่เรียนเก่งสามารถแก้ปัญหาได้ดี และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนควรได้รับการพัฒนาด้านการแก้ปัญหา และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

โรสเซนเบลทท์ (Rosenblatt. 2004 : 2140-A) ได้ศึกษาวิจัย การประยุกต์ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยการเชื่อมโยงกับประสบการณ์จริงของผู้เรียน ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และการฟัง สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียง และการฟัง สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

งานวิจัยในประเทศ

ดวงพร ธรรมะ (2547 : 39-40) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80 / 80 และนักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

และพบว่า ชุดการสอนดังกล่าวมีการหาคุณภาพอย่างเป็นระบบ กิจกรรมที่จัดขึ้นได้มุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาไทย ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างต่อเนื่อง

นฤดี กิจบัญญัติ (2547 : 92-94) ได้ศึกษาวิจัยการใช้หนังสือประกอบการเรียนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่มีต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือประกอบการเรียนที่ใช้สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนมากขึ้น นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง มีพัฒนาการด้านการเขียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

พัชรี ปฎิรูปาวที (2547 : 59) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านและการเขียนคำใหม่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยพบว่า การอ่านและการเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการแสวงความรู้ และการสื่อสารด้านภาษาเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กับทักษะด้านอื่น ๆ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และถ่ายทอดความรู้ ความคิดผ่านตัวอักษร จึงต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

อัมพร วงษา (2547 : 86-87) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง เล่าเรื่องเมืองช้าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีประสิทธิภาพ 90.56 / 91.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 / 80 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง เล่าเรื่องเมืองช้าง มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 88.12 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80

กนกพรรณ พลดี (2549 : 87-90) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และหนังสือประกอบการเรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และหนังสือประกอบการเรียนมีประสิทธิภาพ 87.30 / 81.12 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 / 80 ซึ่งหนังสือประกอบการเรียนที่ใช้ มีหนังสือที่ประกอบด้วยรูปภาพ มีภาษาที่เหมาะสม เนื้อหาของเรื่องมีความน่าสนใจต่อการเรียนรู้และผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน และมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาการอย่างรอบด้าน และสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งได้รับการฝึกฝนกระบวนการคิด และทักษะการทำงานกลุ่ม

จันทรา เทพชุมพล (2549 : 140-145) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้หนังสือประกอบการเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง การประสมสระเดี่ยว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือประกอบการเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่าน มีประสิทธิภาพ 80.61 / 80.06 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80 / 80 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าหนังสือประกอบการเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่าน ส่งเสริมทักษะในการอ่านออกเสียงให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับพัฒนาการของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนรู้ รวมทั้ง หนังสือประกอบการเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านได้ผ่านการหาคุณภาพอย่างเป็นระบบ คำนึงถึง ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระ ภาษา ความยากง่ายของคำ และกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียนและแบบฝึก ทักษะการอ่านระดับมาก

ทองสุข วงศ์ทิพย์ (2549 : 85-86) ได้ศึกษาวิจัยการสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะ การเขียน สะกดคำภาษาไทย ตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80 / 80 และนักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่าชุดกิจกรรมดังกล่าว มีลำดับขั้นตอนการสร้าง ที่เป็นระบบ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับระดับและความต้องการของผู้เรียน คำนึงถึงความรู้พื้นฐานที่จำเป็น และเน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน

อัครศ ทอถลักษณ์ศิริ (2549 : 55) ได้ศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ ทางภาษา ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความสามารถในการเขียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ยังพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีความสามารถ ในการเขียนภาษาไทย สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

จินตนา วงศ์อำไพ (2551 : 102) ได้ศึกษาวิจัย ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ ทางภาษากับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู และพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ ทางภาษามีนิสัยรักการอ่าน สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูอีกด้วย

นิตยา เดวีเลาะ (2551 : 67) ได้ศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด มาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือส่งเสริม

การอ่าน ชุด มาตรฐานตัวสะกดไทย มีประสิทธิภาพร้อยละ 80.89 / 84.89 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80 / 80 และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสือส่งเสริมการอ่านระดับมาก

ศุชาดา ทองอินทร์ (2551 : 126) ได้ทำการศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง วัชรกรรมคุณย่าโม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีประสิทธิภาพ 83.45 / 83.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 / 80 และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 61 นอกจากนี้ได้พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา อยู่ในระดับมาก

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด สรุปได้ว่าการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ตามหลักสูตร และมีคุณภาพในการเรียนรู้ภาษาไทย ต้องพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะในด้านการฟัง การอ่าน การเขียน การพูด และการดู เมื่อนักเรียนมีความคล่องแคล่วชำนาญในเรื่องของการสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด ย่อมใช้เป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความรู้ในหลักภาษาไทย เช่น การสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ เพื่อการสื่อสาร สื่อความหมาย หรือนำเสนอในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เป็นการใช้กระบวนการสอนภาษาจากความหมายโดยรวมของเรื่องไปหาองค์ประกอบย่อยของภาษา ได้แก่ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และหลักเกณฑ์ทางภาษา หนังสือประกอบการจัดการเรียนรู้จะต้องมีเรื่องราวที่ใช้โครงสร้างทางภาษา มีความคิดรวบยอด เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น ซึ่งหนังสือประกอบการเรียนจัดว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความสำคัญ ช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร ผู้เรียนจะได้เรียนรู้สิ่งที่มีความหมาย เพื่อให้ความรู้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ให้ได้ความรู้ใหม่ เนื้อหาในหนังสือจึงเป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ เข้ากับความรู้เดิมของผู้เรียน สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทางหลักภาษาไทย และช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายได้ในที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 8 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 840 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 89) จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 25 คน เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนคล่องแคล่วมีความรู้ความสามารถ ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด จำนวน 9 แผน ใช้เวลา 18 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบใช้สัญลักษณ์ 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เนื้อหาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องของมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง เนื้อหาสาระ การวัดและประเมินผล เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม และจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน

1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการและแนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับหนังสือประกอบการเรียน เพื่อนำไปจัดทำโครงสร้างของหนังสือ ซึ่งโครงสร้างในหนังสือประกอบด้วย

1.3.1 ชื่อหนังสือ

1.3.2 คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายวิธีการใช้หนังสือ

1.3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยระบุเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.3.4 เนื้อหาสาระ

1.3.5 แบบฝึกหัด

1.4 ดำเนินการเขียนหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ตามโครงสร้างของหนังสือที่กำหนดไว้

1.5 จัดทำรูปเล่มหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

1.6 นำหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกดเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.7 นำหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของหนังสือเกี่ยวกับ ลักษณะของรูปเล่ม เนื้อหาสาระ ภาพประกอบ และภาษาที่ใช้ ตลอดจนคุณค่าของหนังสือ โดยประเมินผลตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 107) ได้กำหนดคะแนนการประเมิน ดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

1.8 วิเคราะห์ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน แล้วเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพ ความเหมาะสม ตามคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีคุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีคุณภาพความเหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีคุณภาพความเหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีคุณภาพความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีคุณภาพความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์คุณภาพความเหมาะสม ที่ยอมรับว่าหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งจาก ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่าหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด มีคะแนนรวมเฉลี่ย 4.69 ระดับคุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด (ภาคผนวก จ)

1.9 นำหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ที่ผ่านการพิจารณาคุณภาพ ความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน อนุบาลจันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to One Testing) โดยนำหนังสือ ประกอบการเรียนไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาษาไทยของนักเรียน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน มีการดำเนินการทดลองดังนี้

1.9.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

1.9.2 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

1.9.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

1.9.4 บันทึกข้อมูลที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.9.5 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

1.9.6 หาประสิทธิภาพจากการทดลองใช้

จากการหาประสิทธิภาพในขั้นการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง พบว่า หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด มีประสิทธิภาพ 66.30 / 64.44 (ภาคผนวก ก)

ขั้นที่ 2 ทดลองกับกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) โดยนำหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจากขั้นที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาษาไทยของนักเรียน เป็นนักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน และดำเนินการทดลองเหมือนขั้นที่ 1 ซึ่งจากการหาประสิทธิภาพในขั้นการทดลองกับกลุ่มเล็ก พบว่า หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด มีประสิทธิภาพ 75.43 / 75.93 (ภาคผนวก จ)

ขั้นที่ 3 ทดลองภาคสนาม (Field Testing) โดยนำหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจากขั้นที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ร้อยละ 80 / 80 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับว่าหนังสือประกอบการเรียน มีประสิทธิภาพที่สามารถนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างได้ ซึ่งจากการหาประสิทธิภาพในขั้นการทดลองภาคสนาม พบว่า หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด มีประสิทธิภาพ 83.44 / 81.89 (ภาคผนวก ฉ)

1.10 นำหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ที่ผ่านการหาประสิทธิภาพมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสมอย่างสมบูรณ์ ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือประกอบการเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.3 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน

2.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน จำนวน 9 แผน ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 18 ชั่วโมง

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินผลตามวิธีของ ลิเคอร์ต (Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 107) ได้กำหนดคะแนนการประเมิน ดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

2.7 วิเคราะห์ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน แล้วเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพตามคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีคุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีคุณภาพความเหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีคุณภาพความเหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีคุณภาพความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีคุณภาพความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์คุณภาพความเหมาะสมที่ยอมรับว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพที่สามารถนำไปทดลองใช้ได้ ซึ่งจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน มีคะแนนรวมเฉลี่ย 4.63 ระดับคุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด (ภาคผนวก จ)

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองใช้ควบคู่

กับหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเวลา ภาษา เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน ที่ผ่านการทดลองใช้ มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสมอย่างสมบูรณ์ ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.2 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง จุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับพฤติกรรมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ ด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตร จำนวน 40 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับพฤติกรรมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

3.6 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณาข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 - 1.0 ถือว่าเป็นข้อสอบที่มีความสอดคล้อง ซึ่งจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า ข้อสอบทุกข้อมีความสอดคล้อง (IOC เท่ากับ 1) (ภาคผนวก จ)

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองใช้ควบคู่กับหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ซึ่งขั้นตอนของการทดลองภาคสนาม ที่ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 30 คนให้นำผลคะแนนไปหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบเป็นรายข้อ โดยนำคะแนนมาจัดลำดับ

จากมากไปหาน้อย แล้ววิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ แล้วพิจารณาข้อทดสอบที่มีความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ 0.2 - 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ 0.2 ขึ้นไป จากนั้นเลือกข้อทดสอบที่มีความเหมาะสมมากที่สุด จำนวน 30 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น

3.8 นำแบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีของ โลเวทท์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96) ซึ่งจากผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 (ภาคผนวก ข)

3.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบวัดความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

4.2 ดำเนินการสร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด ในด้านรูปแบบของหนังสือ เนื้อหา ภาษา กิจกรรม และประโยชน์ของหนังสือประกอบการเรียน จำนวน 10 ข้อ โดยให้ผู้เรียนประเมินผลตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบใช้สัญลักษณ์ 3 ระดับ (ชวลิต ชูกัณฐะ, 2550 : 119) กำหนดคะแนนการประเมินดังนี้

☺	3 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
☹	2 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
☹	1 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย

โดยเทียบกับเกณฑ์ระดับความพึงพอใจ ตามคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

2.51 – 3.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย

4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4.4 นำแบบวัดความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องของข้อความถามกับประเด็นที่วัดความพึงพอใจ

4.5 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณาข้อความถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 - 1.0 ถือว่าเป็นข้อความถามที่มีความสอดคล้องเหมาะสม

ซึ่งจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีความสอดคล้อง (IOC เท่ากับ 1) (ภาคผนวก จ)

4.6 นำแบบวัดความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125) และจากการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดความพึงพอใจ มีค่าความเชื่อ 0.85 (ภาคผนวก ข)

4.7 จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด เพื่อนำไปจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการวิจัย แบบหนึ่งกลุ่มมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pre-test Post-test Design) ดังตาราง 2 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 60)

ตาราง 2 แบบแผนการวิจัย แบบหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนทดลอง	ทดลอง	หลังทดลอง
E	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

E แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง

X แทน การดำเนินการทดลองโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาไทย

2. ดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน จำนวน 9 แผน ใช้เวลา 18 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนปกติ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์
4. ดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย ชุดเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้ก่อนการจัดการเรียนรู้
5. ดำเนินการวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ตามเกณฑ์ 80 / 80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)
3. วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมุติฐาน

ผู้วิจัยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนระหว่างเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum F$	แทน	ผลรวมของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
A	แทน	คะแนนเต็มของการวัดผลระหว่างเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความต่างของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและก่อนเรียน
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที
p	แทน	ความน่าจะเป็นทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกดตามเกณฑ์ 80 / 80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ตามเกณฑ์ 80 / 80

ตาราง 3 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกดตามเกณฑ์ 80/80

จำนวนนักเรียน	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)			E_1 / E_2
	$\sum X$	A	E_1	$\sum F$	B	E_2	
25	1824	90	81.07	626	30	83.47	81.07 / 83.47

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ได้คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียนรวม 1824 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.07 และจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้คะแนนรวม 626 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.47 ดังนั้น แสดงว่า หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07 / 83.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 / 80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

การทดลอง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t	p
ก่อนเรียน	25	30	12.20	2.27	321	4233	29.80*	0.00
หลังเรียน	25	30	25.04	2.11				

* $p < .05$

จากตาราง 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.20 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.27 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.04 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.11 และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

ตาราง 5 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด

รายการประเมิน	n = 25		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ตัวอักษรและภาพประกอบของหนังสือประกอบการเรียน มีความชัดเจน และสวยงาม	2.76	0.44	มาก
2. หนังสือประกอบการเรียนช่วยให้เรียนภาษาไทยง่ายขึ้น และไม่น่าเบื่อ	2.80	0.41	มาก
3. กิจกรรมในหนังสือประกอบการเรียนไม่ยาก หรือง่ายจนเกินไป	2.76	0.44	มาก
4. นักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนภาษาไทย โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน	2.76	0.44	มาก
5. กิจกรรมในหนังสือประกอบการเรียนส่งเสริมให้นักเรียน มีทักษะการใช้ภาษาไทยได้ดีขึ้น	2.56	0.58	มาก
6. กิจกรรมในหนังสือประกอบการเรียนน่าสนใจ และให้ความรู้แก่นักเรียน	2.56	0.51	มาก
7. หนังสือประกอบการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิด การแก้ไขปัญหา	2.76	0.44	มาก
8. หนังสือประกอบการเรียนทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น	2.64	0.49	มาก
9. นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้หนังสือประกอบการเรียน	2.84	0.37	มาก
10. หนังสือประกอบการเรียนช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น	2.88	0.33	มาก
รวมเฉลี่ย	2.73	0.45	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด รวมเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.56 – 2.88 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ หนังสือประกอบการเรียนช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 2.88$)

นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้หนังสือประกอบการเรียน ($\bar{X} = 2.84$) และหนังสือประกอบการเรียนช่วยให้เรียนภาษาไทยง่ายขึ้น และไม่น่าเบื่อ ($\bar{X} = 2.80$)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผลการวิจัย
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 8 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 840 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 89) จำนวน 1 ห้องเรียน

มีนักเรียนจำนวน 25 คน เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนคละความรู้ความสามารถ ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่

1. หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด จำนวน 9 แผน ใช้เวลา 18 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบใช้สัญลักษณ์ 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pre-test Post-test Design) มีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน จำนวน 9 แผน ใช้เวลา 18 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนปกติ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์
3. ดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย ชุดเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้ก่อนการจัดการเรียนรู้
4. ดำเนินการวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ตามเกณฑ์ 80 / 80

ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

3. วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07 / 83.47

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07 / 83.47 เนื่องมาจากหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ได้ผ่านการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยผ่านการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งผ่านการทดลองใช้ตามขั้นตอน แล้วนำมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ได้มีการเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาไทย ผ่านการเรียนรู้ในเรื่องของมาตรการตัวสะกด มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก โดยในด้านของเนื้อหานี้ ได้จัดเนื้อหาให้นักเรียนได้ศึกษา

มาตราตัวสะกด เริ่มจากให้นักเรียนได้ศึกษาพื้นฐานของการเขียนสะกดคำในมาตราแม่ ก กา ซึ่งเป็นมาตราที่ไม่มีตัวสะกด จากนั้นจึงให้นักเรียนได้ศึกษามาตราตัวสะกดตามลำดับ ได้แก่ มาตราแม่กง แม่กม แม่เกย และแม่เกว ซึ่งเป็นมาตราที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา แล้วจึงให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาของมาตราแม่กก แม่กบ แม่กน และแม่กด ซึ่งเป็นมาตราที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งนอกจากการจัดลำดับของเนื้อหาจากง่ายไปหายากแล้ว หนังสือประกอบการเรียนยังได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนในการอ่านและเขียน เพื่อให้มีความเข้าใจเนื้อหาที่ถูกต้องโดยสอดแทรกกิจกรรมการเล่นิทาน การเล่นเกม การตั้งคำถามที่ท้าทายความสามารถในการคิด นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหา และกิจกรรมต่าง ๆ ในหนังสือประกอบการเรียนได้ด้วยตนเอง นอกเหนือจากเวลาเรียนปกติ ทำให้นักเรียนที่อาจเรียนไม่ทันเพื่อน หรือนักเรียนที่ต้องการทบทวนความรู้ในเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้ว สามารถนำหนังสือประกอบการเรียนไปศึกษาทบทวนได้ด้วยตนเอง นักเรียนจะได้รับการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้หนังสือประกอบการเรียนได้อย่างต่อเนื่องตามศักยภาพ และความสามารถในการเรียนรู้ จึงทำให้หนังสือประกอบการเรียนมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพร วงษา (2547 : 86-87) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าหนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทย มีประสิทธิภาพ 90.56 / 91.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 / 80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทรา เทพชุมพล (2549 : 140-145) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้หนังสือประกอบการเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง การประสมสระเดี่ยว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือประกอบการเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่าน มีประสิทธิภาพ 80.61 / 80.06 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80 / 80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมาจากนักเรียนได้มีการเรียนรู้ทักษะทางภาษาไทยจากกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา และใช้เนื้อหาประกอบการเรียนในหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ที่มีการจัดไว้อย่างเป็นหมวดหมู่ แบ่งออกเป็นตอนอย่างเป็นระบบ แต่ละตอนมีกิจกรรมและแบบฝึกหัดย่อยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ไปตามลำดับ โดยกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เริ่มจากครูผู้สอนเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง โดยใช้นิทานและตั้งคำถามที่เชื่อมโยงเข้ากับความรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกด จากนั้นนักเรียนทำกิจกรรมการอภิปราย สนทนาและ

แสดงบทบาทสมมุติ แล้วส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมสะท้อนความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาที่อ่าน ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น บทกลอน คำคล้องจอง สำนวนสุภาษิต นอกจากนี้นักเรียนยังได้รับการส่งเสริมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จากการวาดภาพระบายสีด้วยการทำหนังสือเล่มใหญ่ และนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่มเพื่อให้เพื่อนนักเรียนและครูได้ร่วมกันอภิปรายผลงานที่ได้ รวมทั้งนักเรียนยังได้ฝึกทักษะด้วยการเล่นเกมและกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาเพื่อทบทวนและตรวจสอบความรู้ความเข้าใจที่ได้เรียนรู้ผ่านมา ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย นอกจากนี้หนังสือประกอบการเรียนยังเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สำคัญ ในการช่วยให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความคิด สติปัญญา เสริมสร้างทักษะทางภาษาไทย ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของนฤดี กิจบัญญัติ (2547 : 92-94) ได้ศึกษาวิจัยการใช้หนังสือประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่มีต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนมากขึ้น นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง มีพัฒนาการด้านการเขียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครเศ ทองลักษ์ศิริ (2549 : 55) ได้ศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความสามารถในการเขียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความสามารถในการเขียนภาษาไทย สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด อยู่ในระดับมาก โดยพบว่ารายการประเมินความพึงพอใจที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่ 3 อันดับแรก คือ หนังสือประกอบการเรียนช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้หนังสือประกอบการเรียน และหนังสือประกอบการเรียนช่วยให้เรียนภาษาไทยง่ายขึ้นและไม่น่าเบื่อ อาจเนื่องมาจากหนังสือประกอบการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีรู้สึกท้าทายต่อการแก้ปัญหาต่าง ๆ และเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จที่สามารถค้นหาคำตอบได้ อีกทั้งนักเรียนยังได้รู้ข้อบกพร่องของตนเอง และสามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องนั้นได้ ซึ่งถือว่าเป็นการสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจในการแสวงหาความรู้จากการเรียนรู้โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน นอกจากนี้กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำในหนังสือประกอบการเรียน เน้นการปฏิบัติในด้านการอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่อง ฝึกให้นักเรียนช่วยกันตั้งคำถามเพื่อให้เข้าใจเนื้อหา ช่วยกันวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ ฝึกสะกดคำ

และเขียนคำจนคล่อง มีการฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม และทดสอบเป็นรายบุคคล นักเรียนภายในห้อง จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อน ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ ไม่เคร่งเครียด ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้การส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ได้มีส่วนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียน มีโอกาสทำงานร่วมกันมากขึ้น ทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเองเอื้อประโยชน์ให้นักเรียน ได้ทำงานร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้แบ่งปันประสบการณ์ด้านความคิด และการปฏิบัติที่เป็น ประโยชน์ต่อการเพิ่มพูนความรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรา เทพชุมพล (2549 : 140-145) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้หนังสือประกอบการเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง การประสมสระเดี่ยว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน มีความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านระดับมาก และสอดคล้องกับ งานวิจัยของนิศยา เดวี่ละ (2551 : 67) ที่ได้ศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือส่งเสริม การอ่าน ชุด มาตรฐานตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน มีความพึงพอใจต่อหนังสือส่งเสริมการอ่านระดับมาก และงานวิจัยของสุชาดา ทองอินทร์ (2551 : 126) ได้ศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง วิกรรมคุณย่าโม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้ หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด ซึ่งครูผู้สอนควรจัดให้นักเรียนมีการเรียนรู้ เป็นกระบวนการกลุ่มด้วย เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างบรรยากาศที่ดี ในการเรียน
2. ในการทำกิจกรรมและผลิตชิ้นงานของนักเรียน ครูผู้สอนควรให้เวลากับนักเรียน ในการคิด รวมทั้งนำความรู้ที่ได้รับไปอภิปรายเชื่อมโยงเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียน ได้เรียนรู้ความหมายและได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้กันอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือ ประกอบการเรียน ในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

2. ควรรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3. ควรรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบเจตคติทางการเรียน ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545 ก). การผลิต การเลือก และการใช้หนังสือ เพื่อสนองหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.

_____. (2545 ข). แนวการพัฒนาทักษะภาษาไทย การจัดกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้.

กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.

_____. (2545 ค). พัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เก่งภาษาไทย.

กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.

_____. (2551 ก). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.

_____. (2551 ข). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ :

กระทรวงฯ.

กนกพรรณ พลดี. (2549). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และหนังสือ

ประกอบการเรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ เรื่อง ประวัติพระยาไชยสุนทร กลุ่มสาระ
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.

(หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กิดานันท์ มลิทอง. (2546). เทคโนโลยีการศึกษา : สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภา.

คำเชื่อน อิมใจ. (2545). ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียนประถมศึกษา

จังหวัดอุดรธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). มหาสารคาม :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จันทรา เทพชุมพล. (2549). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยใช้หนังสือ

ประกอบการเรียนรู้ เรื่อง การประสมสระเดี่ยว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

(หลักสูตรและการสอน). สุรินทร์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

จินตนา ใบกาชุย. (2545). เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

จินตนา วงศ์อำไพ. (2551). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และนิสัยรักการอ่าน

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การจัดการเรียนรู้).

พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- ชวลิต ชูกำแหง. (2550). การประเมินการเรียนรู้ มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2544). คู่มือการเขียนแผนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์.
- ดวงพร ธรรมะ. (2547). การพัฒนาชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). ชลบุรี :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทองสุข วงศ์ทิพย์. (2549). การสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน). อุตรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นฤดี กิจบัญญัติ. (2547). การพัฒนาหนังสือประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษา รูปแบบที่ 2 ที่มีต่อความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิตยา เดวิเลาะ. (2551). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุดมาตราตัวสะกดไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน). ฉะเชิงเทรา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- บันลือ พุกกะวัน. (2545). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปนัดดา ขอดระบำ. (2546). ความพึงพอใจในวิธีการสอนงานเกษตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชร ปฏิรูปาทิ. (2547). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ด้านการอ่านและการเขียนคำใหม่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอน
ตามรูปแบบการสอนของอันเตอร์ และวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(หลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชิต บุตรศรีสว. (2546). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงาน
ศึกษาธิการจังหวัด เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เลย :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2545). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ : เฮาส์ ออฟ เดอะมีสท์.
- วาโร เฟิงส์วส์ดี. (2546). **การวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิริยะ สิริสิงห์. (2542). **การเขียนเรื่องสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2553). **วิกฤติการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ : สถาบันฯ.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2549). **รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี พ.ศ. 2549**. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). **รายงานการสังเคราะห์สภาวะการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551 ก). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : สำนักฯ.
- _____. (2551 ข). **แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : สำนักฯ.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2553). **นวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน**. กรุงเทพฯ : 9119 เทคโนโลยีปริ้นติ้ง.
- สุชาดา ทองอินทร์. (2551). **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่อง วิศวกรรมคุณย่าโม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- หทัย ดันหยง. (2545). **การสร้างสรรคัวรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- อัศเรศ ทองลักษณ์ศิริ. (2549). **ผลของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการใช้แรงเสริมทางสังคม ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบัวมด (เจริญราษฎร์อุทิศ) เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อัมพร วงษา. (2547). การพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทย

แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่อง เล่าเรื่องเมืองช้าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.

การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Ahmed, Sarah Tahirs. (2000). "The Development of Phonetic and Orthographic Spelling Patens
: A Method for Assessing Spelling Knowledge in Children in Grades Two Through
Five," **Dissertation Abstracts International**. 42(3) : 1085-A.

Applewhite, Phillip B. (1968). **Organization Behavior**. New York : Prentice Hall.

Chamberlain, Elizabert Ann. (1997). "Incorporating Authentic Literary Texts and Art in
Introductory Foreign Language Instruction," **Dissertation Abstracts International**.
58(3) : 779-A.

Herzberg, Frederic. (1959). **The Motivation to work**. New York : John Wiley and Sons.

Maslow, Abraham Harold. (1970). **Motivation and Personality**. New York : Harper and Row.

McGreger, Douglas. (1960). **The Human Side of Enterprise**. New York : McGraw-Hill.

Miller, Elizabeth Ann. (2002). "The Differing of Textbook Problem-Solving Practices on High
and Low Achieving Student," **Dissertation Abstracts International**. 67(7) : 2332-A.

Morse, Nancey C. (1955). **Satisfaction in the White Collar Job**. Michigan :
University of Michigan.

Rosenblatt, Melissa Laurie. (2004). "Examining the Efficacy of Combined Reading Intervention;
A Group Application of Skill-based and Performance-based intervention,"
Dissertation Abstracts International. 65 (06) : 2140-A.

Scott, William G. (1970). **Organization Theory**. Illinois : Richard D. Irwin.

Walker, Richard F and et al. (1984). **Teacher's Note on a Program of Concentrated
Language Encounter Teaching**. Buckingham : Open University.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร.นริศ สวัสดิ์ อาจารย์คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี
2. นางขวัญใจ คำรอด ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1
จังหวัดจันทบุรี
3. นางสาวกิ่งแก้ว เกิดในมงคล ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ เทศบาลเมืองจันทบุรี
4. นางสาวพุดชา นุสติ ครูเชี่ยวชาญ
โรงเรียนขลุงรัชดาภิเษก จังหวัดจันทบุรี
5. นางสาวสิริกัญจน์ เจริญธรรม ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี
จังหวัดจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓ /ว ๐๒๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.นริศ สวัสดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหนังสือประกอบการเรียน แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุณิสา อัมเอบ)

รักษาราชการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐-๓๕๔๓-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓ /ว ๐๒๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางขวัญใจ คำรอด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหนังสือประกอบการเรียน แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุณิสา อ้อมไธ)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐-๓๕๔๓-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓ /ว ๐๒๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวกิ่งแก้ว เกิดในมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหนังสือประกอบการเรียน แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุณิสา อ้อมไธ)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐-๓๕๔๓-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓ /ว ๐๒๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวพุดชา นุสดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหนังสือประกอบการเรียน แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุณิสา อัมเอิบ)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐-๓๕๔๓-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๒๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวศิริกาญจน์ เจริญธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหนังสือประกอบการเรียน แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุณิสา อัมเอิบ)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐-๓๕๔๓-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓ / ๐๒๗๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหนังสือประกอบการเรียน แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้นักศึกษาขอแบบสอบถามไปใช้ทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนในสถานศึกษาของท่าน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่นักศึกษасร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุณิสา อิ่มเอิบ)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐-๓๕๔๗-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓ / ๐๒๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหนังสือประกอบการเรียนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้จำเป็นต้องนำเครื่องมือในการวิจัยมาเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียน ในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุณิสา อัมเอิบ)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐-๓๕๔๗-๑๐๖๑

ภาคผนวก ค
วิเคราะห์หลักสูตร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์หลักสูตร เรื่อง มาตราตัวสะกด

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรมที่ทำการวัด				
			ความรู้ความ เข้าใจ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์
1. แม่ ก กา	1.1 จำแนกคำในมาตรา แม่ ก กา ได้	2	(1)			(2)	
	1.2 สะกดคำและบอก ความหมายของคำ ในมาตราแม่ ก กา ได้	2		(3)	(4)		
2. แม่ กง	2.1 จำแนกคำในมาตรา แม่ กง ได้	2		(6)			(5)
	2.2 สะกดคำและบอก ความหมายของคำ ในมาตราแม่ กง ได้	1			(7)		
3. แม่ กม	3.1 จำแนกคำในมาตรา แม่ กม ได้	1				(8)	
	3.2 สะกดคำและบอก ความหมายของคำ ในมาตราแม่ กม ได้	2	(10)	(9)			
4. แม่ เกย	4.1 จำแนกคำในมาตรา แม่ เกย ได้	1		(11)			
	4.2 สะกดคำและบอก ความหมายของคำ ในมาตราแม่ เกย ได้	2			(12)	(13)	

ตาราง 6 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรมที่ทำการวัด					
			ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า
5. แม่ เกว	5.1 จำแนกคำในมาตรา แม่เกว ได้	2		(14) (16)				
	5.2 สกคคคำและบอก ความหมายของคำ ในมาตราแม่เกว ได้	2		(17)	(15)			
6. แม่ กก	6.1 จำแนกคำในมาตรา แม่กก ได้	1		(18)				
	6.2 สกคคคำและบอก ความหมายของคำ ในมาตราแม่กก ได้	3	(19)		(20) (21)			
7. แม่ กบ	7.1 จำแนกคำในมาตรา แม่กบ ได้	1				(22)		
	7.2 สกคคคำและบอก ความหมายของคำ ในมาตราแม่กบ ได้	2	(24)		(23)			
8. แม่ กน	8.1 จำแนกคำในมาตรา แม่กน ได้	2	(26)		(25)			
	8.2 สกคคคำและบอก ความหมายของคำ ในมาตราแม่กน ได้	1					(27)	

ตาราง 6 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	ระดับพฤติกรรมที่ทำการวัด					
			ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า
9. แม่ กค	9.1 จำแนกคำในมาตราแม่กค ได้	1	(28)					
	9.2 สกค คำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กค ได้	2			(29) (30)			
รวม		30	6	8	10	4	2	-
อันดับความสำคัญ			3	2	1	4	5	-

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และแบบประเมินความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง มาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง

๑. ข้อสอบมีจำนวน ๓๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน ใช้เวลา ๖๐ นาที
๒. ข้อสอบแต่ละข้อเป็นแบบเลือกตอบ ๓ ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกต้อง โดยทำเครื่องหมาย X ลงใน ☐ ให้ตรงกับข้อนั้น ๆ ในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง

ข้อ	ก	ข	ค
๑	X		

๓. ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบให้ขีดสองเส้นทับคำตอบเดิมแล้วทำเครื่องหมาย X ใหม่ในข้อที่ต้องการ

ตัวอย่าง

ข้อ	ก	ข	ค
๑	~~X~~		X

๔. ห้ามขีดเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

๑. ข้อใดเขียนบอกความหมายภาพนี้ถูกต้อง

- ก. หมู
- ข. หนู
- ค. หุน

๒. คำในข้อใดอยู่ในมาตราเดียวกับคำว่า ตะกร้า

- ก. ผีเสื้อ
- ข. ถุงเท้า
- ค. กระต้อม

๓. คำในข้อใดอยู่ในมาตราแม่ ก กา ทุกคำ

- ก. แม่น้ำ ปลาขาว ชายหาด
- ข. ใจดี น่ารัก นักสู้
- ค. ภูเขา ทะเล ป่าไม้

๔. ภาพในข้อใดแทนคำที่ไม่มีตัวสะกด

๕. “พ่อจูงวัวฝูงใหญ่ไปกินหญ้าที่ริมบึง” ประโยคนี้มีคำในมาตราแม่กง กี่คำ

- ก. ๒ คำ
- ข. ๓ คำ
- ค. ๔ คำ

๖. ข้อใดเป็นคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดเดียวกันทุกคำ

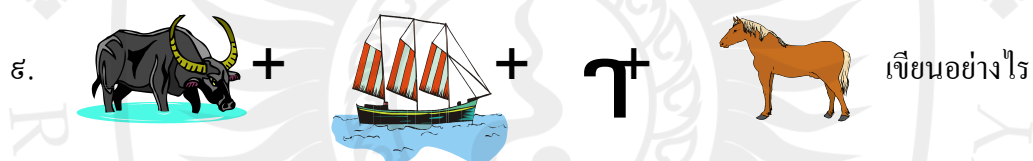
- ก. อี้อ่าง ของแพง ข้างทาง
- ข. แมวเหมียว เสือขาว สิงโต
- ค. ชาดีไทย เสาธง สวดมนต์

๗. ภาพในข้อใดแทนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ง

๘. ประโยคในข้อใดมีคำที่สะกดในมาตราแม่มก มากที่สุด

- ก. เด็กดีไม่กินข้าวหมู่มาม
- ข. ดั้นมะขามสามต้นอยู่ริมทาง
- ค. ลิงอุ้มลูกกินกล้วยสุกที่มุมตึก

- ก. ควาย
- ข. ความ
- ค. คราม

๑๐. คำว่า เสียม อ่านอย่างไร

- ก. สอ – เอีย – มอ – เสียม
- ข. สอ – เสีย – ยอ – มอ – เสียม
- ค. สอ – เอ – อี – ยอ – มอ – เสียม

๑๑. ข้อใดไม่มีคำที่สะกดในมาตราแม่มก

- ก. ด้ายสีขาว คาวบนฟ้า
- ข. วัวตัวใหญ่ ใบหญ้าแห้ง
- ค. ม้าลายน้อย น้ำอ้อยหวาน

ภาพทั้ง ๓ ภาพแทนคำที่สะกดในมาตราใด

๑๒. ก. แม่กม
ข. แม่กม
ค. แม่เกย

๑๓. ร้า..... ทำ..... ไป..... ในช่องว่างเป็นคำใดบ้าง

- ก. ลายท้ายตอย
ข. รวยท่าย เตย
ค. ร้วย ท้าย เต้ย

๑๔. “น้องแก้วได้ยืนยันว่าแม่แมวคลอดลูกแล้ว” มีคำใดสะกดในมาตราแม่เกอว

- ก. แก้ว ใต้ ข่าว ว่า แมว
ข. แก้ว ข่าว แมว คลอด
ค. แก้ว ข่าว แมว แล้ว

๑๕. ภาพใดที่บอกความหมายของคำในมาตราแม่เกอว

- ก.
ข.
ค.

๑๖. ข้อใดเป็นคำที่สะกดในมาตราแม่เกอว ทุกคำ

- ก. ขาว แฉว เร้ว
ข. เอว เตียว เข้า
ค. แฉว วาว เรา

๑๗. ข้อใดสะกดคำไม่ถูกต้อง

- ก. เจียว สะกดว่า จอ-เอีย-วอ-เจียว
ข. ข้าว สะกดว่า ขอ-เอา-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว
ค. แก้ว สะกดว่า กอ-แอ-วอ-แกว-ไม้โท-แก้ว

๑๘. คำในข้อใดเป็นคำที่สะกดในมาตราแมกก ทุกคำ

- ก. ลูกนก ตกตึก ตึกแล้ว
- ข. ออกหัก รักเด็ก เล็กมาก
- ค. พันผูก ลูกรัก นักร้อง

๑๙. ข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

- ก. มีโชค
- ข. โรคภัย
- ค. ภากกกลาง

๒๐. ภาพในข้อใดแทนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแมกก

- ก.
- ข.
- ค.

๒๑. ภาพต่อไปนี้เขียนอย่างไรถูกต้อง

- ก. สุนัข
- ข. สุนัก
- ค. สุนัก

๒๒. คำในข้อใดไม่จัดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

- ก. ลีบ งอบ กบ ลูบ
- ข. จับ ราบ โอบ บีบ
- ค. แลบ มอง บาป จูบ

๒๓. คำที่ขีดเส้นใต้แก้ไขให้ถูกต้องได้อย่างไร “แม่ใช้ทัฬหี ตักลาภหมูใส่จาน”

- ก. แม่ใช้ทัฬหี ตักลาภหมูใส่จาน
- ข. แม่ใช้ทัฬหี ตักลาภหมูใส่จาน
- ค. แม่ใช้ทัฬหี ตักลาภหมูใส่จาน

๒๔. คำในข้อใดเขียนถูกต้องทุกคำ

- ก. รูปภาพ กราบไหว้
- ข. จุดทูป รูปร่าง
- ค. งานศบ กบรื่อง

๒๕. ภาพในข้อใดแทนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราแม่กน

- ก.
- ข.
- ค.

๒๖. คำใดเขียนผิด

- ก. ธนบัตร
- ข. สัปดาห์
- ค. เหยียบบาท

๒๗. “ตำรวจจับโจรใจบาป ที่ปล้นบ้านท่านเจ้าคุณ”

มีคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กน กี่คำ

- ก. ๒ คำ
- ข. ๓ คำ
- ค. ๔ คำ

๒๘. คำในข้อใดสะกดถูกต้องทุกคำ

- ก. อากาศ โอกาส
- ข. รสชาติ ชาติไทย
- ค. บทบาท มีดบาท

๒๙. + + ๑

เขียนและอ่านอย่างไร

- ก. เมตา อ่านว่า เม – ตา
- ข. เมตตา อ่านว่า เมต – ตา
- ค. เมตตา อ่านว่า เม – ตะ – ตา

๓๐. ข้อใดเขียนและอ่านได้ถูกต้อง

- ก. วิทยู อ่านว่า วิด – ยู
- ข. สามารถ อ่านว่า สา – มาด
- ค. ญาดมิตร อ่านว่า ยาด – มิด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่		ข้อที่	
๑.	ข	๑๖.	ก
๒.	ก	๑๗.	ข
๓.	ก	๑๘.	ข
๔.	ก	๑๙.	ก
๕.	ข	๒๐.	ข
๖.	ก	๒๑.	ก
๗.	ก	๒๒.	ก
๘.	ข	๒๓.	ก
๙.	ก	๒๔.	ก
๑๐.	ก	๒๕.	ก
๑๑.	ข	๒๖.	ก
๑๒.	ก	๒๗.	ก
๑๓.	ข	๒๘.	ข
๑๔.	ก	๒๙.	ก
๑๕.	ก	๓๐.	ข

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด

คำชี้แจง : ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียน

- ☺ ๓ คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 ☹ ๒ คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 ☹ ๑ คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		มาก ☺	ปานกลาง ☹	น้อย ☹
๑.	ตัวอักษรและภาพประกอบของหนังสือประกอบการเรียน มีความชัดเจน และสวยงาม			
๒.	หนังสือประกอบการเรียนช่วยให้เรียนภาษาไทยง่ายขึ้น และไม่น่าเบื่อ			
๓.	กิจกรรมในหนังสือประกอบการเรียนไม่ยาก หรือง่ายจนเกินไป			
๔.	นักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนภาษาไทย โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน			
๕.	กิจกรรมในหนังสือประกอบการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยได้ดีขึ้น			
๖.	กิจกรรมในหนังสือประกอบการเรียนน่าสนใจ และให้ความรู้แก่นักเรียน			
๗.	หนังสือประกอบการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดในการแก้ไขปัญหา			
๘.	หนังสือประกอบการเรียนทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น			
๙.	นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน			
๑๐.	หนังสือประกอบการเรียนช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น			

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สูตรที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ

1. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 $\sum$ แทน ผลรวม

3. ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด
โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
1. กำหนดจุดประสงค์ถูกหลักเกณฑ์ ชัดเจนและเข้าใจง่าย.....					
2. กำหนดจุดประสงค์ที่คาดหวังความสามารถหรือพฤติกรรมของผู้เรียนได้เหมาะสม.....					
ด้านเนื้อหาสาระ					
3. สอดคล้องกับหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
4. เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ.....					
5. ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นและความสามารถของนักเรียน.....					
6. เนื้อหาให้ความรู้และมีกระตุ้นความสนใจในการอ่าน.....					
ด้านการนำเสนอเนื้อหา					
7. นำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสม เข้าใจง่าย.....					
8. จัดลำดับเนื้อหาในแต่ละเรื่องเชื่อมโยงสัมพันธ์กันดี.....					
9. ส่งเสริมการพัฒนาด้านการคิดให้กับนักเรียน.....					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ด้านการใช้ภาษา					
10. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สื่อความหมายชัดเจน.....					
11. ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักวิชาการ.....					
12. เรียบเรียงภาษาได้เหมาะสม และชวนอ่าน.....					
ด้านองค์ประกอบของหนังสือประกอบการเรียน					
13. องค์ประกอบของหนังสือครบถ้วน และสมบูรณ์.....					
14. ลักษณะรูปเล่ม สีสันทันและขนาดมีความเหมาะสม และสวยงาม.....					
15. ปกหนังสือมีสีสันทันสวยงาม น่าสนใจ.....					
16. ขนาดตัวอักษรมีความชัดเจน เหมาะสมกับผู้อ่าน.....					
17. ภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน.....					
ด้านคุณค่าของหนังสือประกอบการเรียน					
18. ส่งเสริมความสามารถด้านการคิด.....					
19. ส่งเสริมทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง.....					
20. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด.....					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. สารสำคัญมีสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้.....					
2. สารสำคัญ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้...					
3. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ การวัดและประเมินผล.....					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้.....					
5. เนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้.....					
6. เนื้อหามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้.....					
7. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน.....					
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้.....					
9. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้.....					
10. การประเมินผลมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับ
 พฤติกรรมที่ทำการวัด แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อสอบกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับพฤติกรรม
 มีความสอดคล้องกัน

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อสอบกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับพฤติกรรม
 มีความสอดคล้องกัน

- 1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อสอบกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับพฤติกรรม
 ไม่มีความสอดคล้องกัน

ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน		
		+1	0	-1
เนื้อหา เรื่อง แม่ ก กา จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. จำแนกคำในมาตรา แม่ ก กา ได้ 2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตรา แม่ ก กา ได้ ข้อสอบข้อที่ 1 – 4				
1. ข้อใดเขียนบอกความหมายภาพนี้ ถูกต้อง ก. หมู ข. หนู ค. หุน 2. คำในข้อใดอยู่ในมาตราเดียวกับคำว่า ตะกร้า ก. ฝืนื้อ ข. ฝูงเท้า ค. กระท่อม	ความรู้ ความจำ การคิดวิเคราะห์			

เนื้อหา / จุดประสงค์การเรียนรู้ / ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน		
		+1	0	-1
3. คำในข้อใดอยู่ในมาตราแม่ ก กา ทุกคำ ก. แม่น้ำ ปลาตาว ชายหาด ข. ใจดี น่ารัก นักสู้ ค. ภูเขา ทะเล ป่าไม้ 4. ภาพในข้อใดแทนคำที่ไม่มีตัวสะกด ก. ข. ค. เนื้อหา เรื่อง แม่กง จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. จำแนกคำในมาตรา แม่กง ได้ 2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตรา แม่กง ได้ ข้อสอบข้อที่ 5 - 7 5. “พ่อจูงวัวฝูงใหญ่ไปกินหญ้าที่ริมบึง” ประโยคนี้มีคำในมาตราแม่ กง กี่คำ ก. 2 คำ ข. 3 คำ ค. 4 คำ 6. ข้อใดเป็นคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดเดียวกันทุกคำ ก. อี้อ่าง ของแพง ข้างทาง ข. แมวเหมียว เสือดำ สิงโต ค. ชาดีไทย เสาวรส สวมนต์	ความเข้าใจ การนำไปใช้ การสังเคราะห์ ความเข้าใจ			

เนื้อหา / จุดประสงค์การเรียนรู้ / ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน		
		+1	0	-1
7. ภาพในข้อใดแทนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กง ก. ข. ค. เนื้อหา เรื่อง แม่กม จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. จำแนกคำในมาตรา แม่กม ได้ 2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตรา แม่กม ได้ ข้อสอบข้อที่ 8 - 10 8. ประโยคในข้อใดมีคำที่สะกดในมาตรา แม่กม มากที่สุด ก. เด็กดีไม่กินข้าวมูมมาม ข. ดั้นมะขามสามต้นอยู่ริมทาง ค. ลิงอุ้มลูกกินกล้วยสุกที่มูมตึก 9. + + + เขียนอย่างไร ก. ควาย ข. ความ ค. คราม	การนำไปใช้ การวิเคราะห์ ความเข้าใจ			

เนื้อหา / จุดประสงค์การเรียนรู้ / ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน		
		+1	0	-1
10. คำว่า เสียม อ่านอย่างไร ก. สอ – เอีย – มอ – เสียม ข. สอ – เสีย – ขอ – มอ – เสียม ค. สอ – เอ – อี – ขอ – มอ – เสียม เนื้อหา เรื่อง แม่เกย จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. จำแนกคำในมาตรา แม่เกย ได้ 2. สกคคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่เกย ได้ ข้อสอบข้อที่ 11 - 13 11. ข้อใดไม่มีคำที่สกคในมาตรา แม่เกย ก. ค้ายสีขาว คาวบนฟ้า ข. วัวตัวใหญ่ ไบหญ้าแห้ง ค. ม้าลายน้อย น้ำอ้อยหวาน 12. ภาพทั้ง 3 ภาพแทนคำที่สกคในมาตราใด ก. แม่กม ข. แม่กม ค. แม่เกย 13. ร้า..... ท้า..... ไบ..... ในช่องว่างเป็นคำใดบ้าง ก. ลวย ท้าย ดอย ข. รวย ทาย เตย ค. ร่วย ท้าย เต้ย	ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์			

เนื้อหา / จุดประสงค์การเรียนรู้ / ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน		
		+1	0	-1
เนื้อหา เรื่อง แม่แมว จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. จำแนกคำในมาตรา แม่แมว ได้ 2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตรา แม่แมว ได้ ข้อสอบข้อที่ 14 - 17 14. “น้องแก้วได้ขึ้นชื่อว่าแม่แมวคลอดลูกแล้ว” มีคำใดสะกดในมาตราแม่แมว ก. แก้ว ได้ ข่าว ว่า แมว ข. แก้ว ข่าว แมว คลอด ค. แก้ว ข่าว แมว แล้ว 15. ภาพใดที่บอกความหมายของคำในมาตรา แม่แมว ก. ข. ค. 16. ข้อใดเป็นคำที่สะกดในมาตราแม่แมว ทุกคำ ก. ขาว แถว เร้ว ข. เอว เตียว เข้า ค. แนว วาว เรา 17. ข้อใดสะกดคำไม่ถูกต้อง ก. เจียว สะกดว่า จอ – เอีย – วอ – เจียว ข. ข้าว สะกดว่า ขอ – เอา – วอ – ขาว – ไม้โท – ข้าว ค. แก้ว สะกดว่า กอ – แอ – วอ – แกว – ไม้โท – แก้ว	ความเข้าใจ การนำไปใช้ ความเข้าใจ ความเข้าใจ			

เนื้อหา / จุดประสงค์การเรียนรู้ / ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน		
		+1	0	-1
เนื้อหา เรื่อง แม่ กก จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. จำแนกคำในมาตราแมกก ได้ 2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแมกก ได้ ข้อสอบข้อที่ 18 - 21 18. คำในข้อใดเป็นคำที่สะกดในมาตราแมกก ทุกคำ ก. ลูกนก ตกตึก ดึกแล้ว ข. ออกหัก รักเด็ก เล็กมาก ค. พันผูก ลูกรัก นักร้อง 19. ข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. มิโซค ข. โรคภัย ค. ภากกลาง 20. ภาพในข้อใดแทนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแมกก ก. ข. ค. 21. ภาพต่อไปนี้เขียนอย่างไรถูกต้อง ก. สุนัข ข. สุนัก ค. สุนัก	ความเข้าใจ ความรู้ ความจำ การนำไปใช้ การนำไปใช้			

เนื้อหา / จุดประสงค์การเรียนรู้ / ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน		
		+1	0	-1
เนื้อหา เรื่อง แม่กบ จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. จำแนกคำในมาตราแม่กบ ได้ 2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กบ ได้ ข้อสอบข้อที่ 22 - 24 22. คำในข้อใดไม่จัดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ก. สิบ งอบ กบ ลูบ ข. จับ ราบ โอบ บีบ ค. แอบ มอง บาบ จูบ 23. คำที่ขีดเส้นใต้แก้ไขให้ถูกต้องได้อย่างไร “แม่ใช้<u>ทัฬหี</u> ตักลา<u>พ</u>หมูใส่จาน” ก. แม่ใช้<u>ทัฬหี</u> ตักลา<u>พ</u>หมูใส่จาน ข. แม่ใช้<u>ทัฬหี</u> ตักลา<u>พ</u>หมูใส่จาน ค. แม่ใช้<u>ทัฬหี</u> ตักลา<u>พ</u>หมูใส่จาน 24. คำในข้อใดเขียนถูกต้องทุกคำ ก. รูปภาพ กราบไหว้ ข. จดทูป รูปร่าง ค. งานศบ กบร้อง	การวิเคราะห์ การนำไปใช้ ความรู้ ความจำ			

เนื้อหา / จุดประสงค์การเรียนรู้ / ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน		
		+1	0	-1
เนื้อหา เรื่อง แม่กน จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. จำแนกคำในมาตราแม่กน ได้ 2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กน ได้ ข้อสอบข้อที่ 25 - 27 25. ภาพในข้อใดแทนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราแม่กน ก. ข. ค. 26. คำใดเขียนผิด ก. ธนบัตร ข. สัปดาห์ ค. เหยียบบาท 27. “ตำรวจจับโจรใจบาป ที่ปล้นบ้านท่านเจ้าคุณ” มีคำที่สะกดไม่ตรงมาตราแม่กน กี่คำ ก. ๒ คำ ข. ๓ คำ ค. ๔ คำ	การนำไปใช้ ความรู้ ความจำ การสังเคราะห์			

เนื้อหา / จุดประสงค์การเรียนรู้ / ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน		
		+1	0	-1
เนื้อหา เรื่อง แม่ กด จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. จำแนกคำในมาตราแม่ กด ได้ 2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่ กด ได้ ข้อสอบข้อที่ 28 - 30 28. คำในข้อใดสะกดถูกต้องทุกคำ ก. อากาศ โอกาส ข. รสชาติ ชาดีไทย ค. บทบาท มืดบาท 29. เขียนและอ่านอย่างไร ก. เมตา อ่านว่า เม – ตา ข. เมตตา อ่านว่า เมต – ตา ค. เมตตา อ่านว่า เม – ตะ – ตา 30. ข้อใดเขียนและอ่านได้ถูกต้อง ก. วิทยู อ่านว่า วิด – ยู ข. สามารถ อ่านว่า สา – มาด ค. ญาติมิตร อ่านว่า ยาด – มิด	ความรู้ ความจำ การนำไปใช้ การนำไปใช้			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

**แบบประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามวัดความพึงพอใจต่อหนังสือประกอบการเรียน
โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือประกอบการเรียน แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนน ตามเกณฑ์ ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามที่แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสือประกอบการเรียนมีความสอดคล้องกัน

0 หมายถึง ไม่แน่ว่า ข้อคำถามที่แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสือประกอบการเรียนมีความสอดคล้องกัน

- 1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามที่แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสือประกอบการเรียนไม่มีความสอดคล้องกัน

ข้อคำถาม	คะแนน		
	+1	0	-1
1. ตัวอักษรและภาพประกอบของหนังสือประกอบการเรียนมีความชัดเจนและสวยงาม			
2. หนังสือประกอบการเรียนช่วยให้เรียนภาษาไทยง่ายขึ้น และไม่น่าเบื่อ			
3. กิจกรรมในหนังสือประกอบการเรียนไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป			
4. นักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนภาษาไทยโดยใช้หนังสือประกอบการเรียน			
5. กิจกรรมในหนังสือประกอบการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยได้ดีขึ้น			
6. กิจกรรมในหนังสือประกอบการเรียนน่าสนใจและให้ความรู้แก่นักเรียน			
7. หนังสือประกอบการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดในการแก้ปัญหา			
8. หนังสือประกอบการเรียนทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น			
9. นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้หนังสือประกอบการเรียน			
10. หนังสือประกอบการเรียนช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น			

ภาคผนวก จ
การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน
เรื่อง มาตราตัวสะกด ในชั้นการทดลองใช้ (Try Out)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน (บุญชม ศรีสะอาด.
2545 : 155)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนระหว่างเรียนของนักเรียน
 A แทน คะแนนเต็มของการวัดผลระหว่างเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน ผลรวมของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
 ของนักเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 7 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด
ในขั้นการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

คนที่	คะแนน	
	ระหว่างเรียน (E_1) (90 คะแนน)	ทดสอบหลังเรียน (E_2) (30 คะแนน)
1	60	17
2	62	21
3	57	20
$\sum X$	179	58
$\bar{X}$	59.67	19.33
S.D.	0.56	2.08
ร้อยละ	66.30	64.44

ตาราง 8 แสดงประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ในขั้นการทดลอง
แบบหนึ่งต่อหนึ่ง

n	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)			E_1 / E_2
	$\sum X$	A	E_1	$\sum F$	B	E_2	
3	179	90	66.30	58	30	64.44	66.30 / 64.44

ตาราง 9 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด
 ในชั้นการทดลองกับกลุ่มเล็ก

คนที่	คะแนน	
	ระหว่างเรียน (E_1)	ทดสอบหลังเรียน (E_2)
	(90 คะแนน)	(30 คะแนน)
1	65	21
2	64	24
3	66	25
4	67	23
5	68	24
6	71	23
7	68	24
8	72	21
9	70	20
$\sum X$	611	205
$\bar{X}$	67.89	22.78
S.D.	0.79	1.72
ร้อยละ	75.43	75.93

ตาราง 10 แสดงประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ในชั้นการทดลอง
 กับกลุ่มเล็ก

n	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)			E_1 / E_2
	$\sum X$	A	E_1	$\sum F$	B	E_2	
9	611	90	75.43	205	30	75.93	75.43 / 75.93

ตาราง 11 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด
ในชั้นการทดลองภาคสนาม

คนที่	คะแนน	
	ระหว่างเรียน (E_1)	ทดสอบหลังเรียน (E_2)
	(90 คะแนน)	(30 คะแนน)
1	80	24
2	73	25
3	71	26
4	74	25
5	73	24
6	75	25
7	73	21
8	77	25
9	70	27
10	73	25
11	76	26
12	73	23
13	76	24
14	74	24
15	77	24
16	74	25
17	78	25
18	77	25
19	75	25
20	77	27
21	73	24
22	79	22
23	74	20
24	78	24

ตาราง 11 (ต่อ)

คนที่	คะแนน	
	ระหว่างเรียน (E_1)	ทดสอบหลังเรียน (E_2)
	(90 คะแนน)	(30 คะแนน)
25	77	25
26	74	24
27	75	23
28	80	28
29	74	27
30	73	25
ΣX	2253	737
$\bar{X}$	75.10	24.57
S.D.	1.12	1.70
ร้อยละ	83.44	81.89

ตาราง 12 แสดงประสิทธิภาพของหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ในชั้นการทดลองภาคสนาม

n	ประสิทธิภาพกระบวนการ			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์			E ₁ / E ₂
	(E ₁)			(E ₂)			
	ΣX	A	E ₁	ΣF	B	E ₂	
30	2253	90	83.44	737	30	81.89	83.44 / 81.89

ภาคผนวก ข
การวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าความยากง่าย (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 84)

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ
 R แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

2. ค่าอำนาจจำแนก (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 90)

$$r = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
 n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้วิธีของ โลเวทท์ (Lovett)
 (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนข้อสอบ
 X_i แทน คะแนนแต่ละคน
 C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจ ใช้วิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 125)

จากสูตร
$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
k	แทน	จำนวนข้อของแบบประเมินความพึงพอใจ
S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของแต่ละข้อ
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

ตาราง 13 วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	คนที่											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1
5	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1
6	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0
7	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1
8	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1
9	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1
10	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1
11	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
12	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1
13	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1
14	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
15	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1
16	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1
17	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
18	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1
19	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
20	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
21	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1	0	1
22	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
23	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1
24	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
25	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
26	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1
27	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1
28	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1
29	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
30	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	0
31	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1
32	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1
33	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
34	0	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1
35	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
36	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1
37	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1
38	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1
39	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
40	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
Σ	30	30	32	34	33	33	34	37	32	32	22	38

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่											
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
26	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1
27	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
28	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1
29	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1
30	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1
31	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1
32	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1
33	1	1	1	0	0	0	1	1	1	0	0	1
34	0	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1
35	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1
36	0	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	1
37	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1
38	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1
39	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0
40	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1
Σ	22	37	36	37	21	30	34	22	36	20	19	34

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่						U	L	p	r	คุณภาพ
	25	26	27	28	29	30					
1	1	1	1	1	1	1	20	4	0.8	0.30	เหมาะสม
2	1	1	1	1	0	1	20	2	0.73	0.58	เหมาะสม
3	1	1	1	1	0	1	22	2	0.8	0.67	เหมาะสม
4	1	0	1	1	1	1	20	2	0.73	0.58	เหมาะสม
5	0	1	1	1	0	1	19	4	0.77	0.25	เหมาะสม
6	1	1	0	0	1	1	19	3	0.73	0.40	เหมาะสม
7	1	1	1	1	0	1	20	3	0.77	0.44	เหมาะสม
8	1	1	1	0	0	1	20	3	0.77	0.44	เหมาะสม
9	1	1	1	0	1	1	21	6	0.9	0.06	ไม่เหมาะสม
10	1	1	1	1	0	1	21	1	0.73	0.77	เหมาะสม
11	1	1	1	1	1	1	22	5	0.9	0.24	ไม่เหมาะสม
12	1	1	1	1	1	0	18	4	0.73	0.21	เหมาะสม
13	1	1	1	1	0	1	20	4	0.8	0.30	เหมาะสม
14	1	1	1	1	1	1	21	6	0.9	0.06	ไม่เหมาะสม
15	1	1	0	1	0	1	19	4	0.77	0.25	เหมาะสม
16	1	1	1	0	0	1	19	4	0.77	0.25	เหมาะสม
17	0	1	1	1	1	0	19	4	0.77	0.25	ไม่เหมาะสม
18	1	1	1	1	0	1	18	3	0.7	0.35	เหมาะสม
19	1	1	1	0	1	1	20	4	0.8	0.30	เหมาะสม
20	1	1	0	1	1	1	22	3	0.83	0.53	ไม่เหมาะสม
21	1	0	1	1	0	1	16	3	0.63	0.27	เหมาะสม
22	1	1	1	1	1	1	21	4	0.83	0.34	ไม่เหมาะสม
23	1	0	1	1	1	1	17	4	0.7	0.17	ไม่เหมาะสม
24	1	1	1	1	0	1	19	4	0.77	0.25	เหมาะสม
25	1	1	1	1	1	1	20	6	0.87	0.01	ไม่เหมาะสม

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่						U	L	p	r	คุณภาพ
	25	26	27	28	29	30					
26	1	1	0	1	0	1	20	2	0.73	0.58	เหมาะสม
27	1	1	1	1	0	1	21	3	0.8	0.48	เหมาะสม
28	0	1	1	1	0	1	18	3	0.7	0.35	เหมาะสม
29	1	0	0	0	1	1	20	4	0.8	0.30	เหมาะสม
30	1	0	1	1	0	0	17	4	0.7	0.17	ไม่เหมาะสม
31	1	1	1	1	0	1	19	4	0.77	0.25	เหมาะสม
32	1	0	1	0	1	0	17	3	0.67	0.31	เหมาะสม
33	1	1	1	1	0	0	19	3	0.73	0.40	เหมาะสม
34	1	1	1	0	1	0	16	2	0.6	0.41	เหมาะสม
35	1	1	1	1	1	1	20	4	0.8	0.30	เหมาะสม
36	1	1	1	1	0	1	19	4	0.77	0.25	เหมาะสม
37	1	0	1	1	1	1	19	4	0.77	0.25	เหมาะสม
38	1	1	1	0	0	1	19	4	0.77	0.25	เหมาะสม
39	1	1	1	1	0	1	20	4	0.8	0.30	เหมาะสม
40	1	0	1	0	1	1	20	5	0.83	0.16	ไม่เหมาะสม
Σ	37	32	35	30	19	34					

กำหนดให้คะแนนจุดตัด คิดที่ร้อยละ 80 หรือ 32 คะแนน

พิจารณาคุณภาพที่เหมาะสมของข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ในเกณฑ์ 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในเกณฑ์ 0.20 ขึ้นไป แล้วเลือกใช้ข้อสอบที่เหมาะสมที่สุดจำนวน 30 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น

ข้อสอบที่เลือกใช้ 30 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 – 8, 10, 12 – 13, 15 – 16, 18 – 19, 21, 24, 26 – 29

และ 31 – 39

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 14 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	คนที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
5	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
6	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
7	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0
8	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1
9	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1
10	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0
11	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1
12	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1
13	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1
14	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1
15	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
16	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1
17	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1
18	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1
19	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1
20	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1
21	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
22	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1
23	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0
24	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1
25	0	1	1	0	0	1	1	1	0	0

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
26	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1
27	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1
28	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1
29	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0
30	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1
X_i	23	24	23	25	24	25	25	27	23	22
X_i^2	529	576	529	625	576	625	625	729	529	484
$X_i - C$	-1	0	-1	1	0	1	1	3	-1	-2
$(X_i - C)^2$	1	0	1	1	0	1	1	9	1	4

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1
2	1	1	0	1	1	0	0	1	1	0
3	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0
4	1	1	0	1	1	1	0	0	1	0
5	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1
6	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0
7	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0
8	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0
10	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1
11	1	1	0	0	1	1	1	1	1	0
12	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
13	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1
14	1	1	0	1	1	1	1	0	0	0
15	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1
16	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0
17	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0
18	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0
19	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1
20	0	1	0	1	1	1	1	0	1	0
21	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0
22	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1
23	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1
24	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1
25	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0
26	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1
27	1	1	0	1	1	1	1	0	0	0
28	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1
29	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0
30	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1
X_i	18	29	15	27	28	27	12	22	25	14
X_i^2	324	841	225	729	784	729	144	484	625	196
$X_i - C$	-6	5	-9	3	4	3	-12	-2	1	-10
$(X_i - C)^2$	36	25	81	9	16	9	144	4	1	100

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1
2	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1
3	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1
4	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1
5	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1
6	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1
7	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1
8	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1
9	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1
10	1	0	0	0	1	1	1	1	1	0
11	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
12	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1
13	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1
14	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1
15	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1
16	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1
17	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1
18	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1
19	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1
20	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1
21	1	1	0	1	1	0	0	0	1	1
22	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1
23	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0
24	1	0	0	1	1	1	1	1	0	0
25	1	0	0	1	1	1	1	0	1	0

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
26	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1
27	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
28	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1
29	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1
30	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1
X_i	27	15	14	24	28	25	26	22	10	26
X_i^2	729	225	196	576	784	625	676	484	100	676
$X_i - C$	3	-9	-10	0	4	1	2	-2	-14	2
$(X_i - C)^2$	9	81	100	0	16	1	4	4	196	4

กำหนดให้คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของข้อสอบ เท่ากับร้อยละ 80 หรือ 24 คะแนน

จากตาราง จะได้

$$\begin{aligned}\sum X_i &= 675 \\ \sum X_i^2 &= 15979 \\ \sum (X_i - C)^2 &= 859\end{aligned}$$

จากสูตร $r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

k แทน จำนวนข้อสอบ

X_i แทน คะแนนแต่ละคน

C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่า} \quad r_{cc} &= 1 - \frac{30(675) - 15979}{(30 - 1)(859)} \\
 &= 1 - \frac{4271}{24911} \\
 &= 1 - 0.17 \\
 &= 0.83
 \end{aligned}$$

ดังนั้นค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ เท่ากับ 0.83

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 15 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินความพึงพอใจ

คนที่	ข้อที่										X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	50	2500
2	5	3	4	4	2	4	4	5	5	3	39	1521
3	3	3	4	4	2	2	5	5	4	4	36	1296
4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	50	2500
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	50	2500
6	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	400
7	4	3	5	5	4	4	5	5	4	5	44	1936
8	3	3	3	5	2	4	5	5	5	4	39	1521
9	2	2	2	2	2	5	4	5	2	5	31	961
10	2	2	3	3	2	2	2	3	3	4	26	676
11	5	2	3	5	3	2	5	5	5	2	37	1369
12	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	50	2500
13	5	3	3	5	4	2	5	2	5	4	38	1444
14	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	49	2401
15	5	5	5	4	3	2	5	2	5	5	41	1681
16	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	50	2500
17	5	5	4	5	5	5	2	5	5	2	43	1849
18	2	2	5	5	2	2	5	2	2	2	29	841
19	5	5	3	5	5	3	5	2	5	3	41	1681
20	4	5	4	5	4	2	5	5	5	2	41	1681
21	5	5	3	5	5	3	5	3	3	2	39	1521
22	5	5	3	5	4	3	5	3	4	2	39	1521
23	3	5	4	5	4	4	5	5	3	4	42	1764
24	5	3	5	2	4	4	5	3	4	5	40	1600
25	2	2	2	2	2	2	2	2	5	5	26	676

ตาราง 15 (ต่อ)

คนที่	ข้อที่										X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
26	5	3	3	5	5	4	5	5	3	4	42	1764
27	3	5	5	5	4	4	5	5	4	2	42	1764
28	2	5	5	5	5	5	5	5	5	4	46	2116
29	4	5	5	4	5	4	5	5	5	5	47	2209
30	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	48	2304
$\sum X_i$	120	118	119	132	115	109	136	123	128	115	1215	50997
$\sum X_i^2$	524	512	505	614	487	441	648	551	578	487	($\sum X$)	($\sum X^2$)
S_i^2	1.52	1.65	1.14	1.14	1.59	1.55	1.09	1.61	1.1	1.59		

ค่าความแปรปรวนของคะแนน หาได้จากสูตร

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

รวมค่าความแปรปรวนของแต่ละข้อ (S_i^2)

$$\begin{aligned}\sum S_i^2 &= 1.52 + 1.65 + 1.14 + 1.14 + 1.59 + 1.55 + 1.09 + 1.61 + 1.10 + 1.59 \\ &= 13.98\end{aligned}$$

หาค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ (S_t^2)

$$\begin{aligned}S_t^2 &= \frac{30(50997) - (1215)^2}{30(30 - 1)} \\ &= \frac{1529910 - 1476225}{30(29)}\end{aligned}$$

$$= \frac{53685}{870}$$

$$= 61.71$$

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจ ใช้วิธีของครอนบาค (Cronbach)
โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient)

จากสูตร $\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนข้อของแบบประเมินความพึงพอใจ
 S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

แทนค่า $\alpha = \frac{10}{10-1} \left(1 - \frac{13.98}{61.71} \right)$

$$= \frac{10}{9} \left(1 - 0.23 \right)$$

$$= 1.11 \times 0.77$$

$$= 0.85$$

ดังนั้น ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจ เท่ากับ 0.85

ตาราง 16 (ต่อ)

คนที่	มาตราตัวสะกด									รวม (90)
	ก กา	กง	กม	เกย	เกอว	กก	กบ	กน	กต	
Σ	206	208	208	196	199	203	194	206	204	1824
$\bar{X}$	8.24	8.32	8.32	7.84	7.96	8.12	7.76	8.24	8.16	72.96
S.D.	0.88	0.99	1.07	0.80	0.98	1.17	1.05	0.83	1.25	4.62
ร้อยละ	82.4	83.2	83.2	78.4	79.6	81.2	77.6	82.4	81.6	81.07

ตาราง 17 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง
การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรา
ตัวสะกด

คนที่	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	ก่อนเรียน		D	D ²
	(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	หลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		
1	12	27	15	225
2	14	27	13	169
3	9	25	16	256
4	10	24	14	196
5	11	26	15	225
6	9	21	12	144
7	10	24	14	196
8	9	24	15	225
9	11	27	16	256
10	9	20	11	121
11	12	29	17	289
12	12	24	12	144
13	10	24	14	196
14	13	23	10	100

ภาคผนวก ณ
แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง มาตราแม่ ก กา

ผู้สอน นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนสะกดคำ ในมาตราแม่ ก กา เป็นคำที่ไม่มีตัวสะกด ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ และเสียงวรรณยุกต์ บางคำมีรูปวรรณยุกต์ แต่บางคำไม่มีรูปวรรณยุกต์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำแนกคำในมาตรา แม่ ก กา ได้
2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตรา แม่ ก กา ได้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ส่องตัวแทนเล่นเกม เต็มพยัญชนะและสระที่หายไป

.....คำ

น้ำ.....

.....ฟ้า

ด.....รา

ปู.....า

.....ลาทุ

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง แม่ ก กา
3. ครูติดบัตรข้อความเรื่อง กาคำ บนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
กาเอ๋ยกาคำ

รู้จำรู้จักรักเพื่อน

ได้เหยื่อเพื่อแม่ไม่เซเซือน

รีบเตือนพวกพ้องเรียกมา

เกลื่อนกลุ่มรุ่มล้อมพร้อมพรัก

น่ารักน่าใจกระไรหนา

การแผ่แผ่แม่พองคูกา

มันโอบอ้อมอารีรักคีนักเอย

4. ครูเล่าเรื่อง ความมีน้ำใจของกา คำ จากบทร้อยกรอง ให้นักเรียนฟังอีกครั้ง
5. นักเรียนช่วยกันอภิปราย เรื่อง ความมีน้ำใจ โดยใช้คำถามกระตุ้นความคิด เช่น

5.1 นักเรียนเคยช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านอะไรบ้าง

5.2 ถ้าเพื่อนหกล้มนักเรียนจะช่วยเพื่อนอย่างไร

5.3 ถ้านักเรียนเห็นคนแก่ถือของหนัก นักเรียนจะอย่างไร

6. ครูแสดงบัตรคำ ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในมาตราแม่ ก กา จากบทร้อยกรองเรื่อง กา คำ แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ดังนี้

กา	คำ	รู้	จำ	ได้	ดู	น้ำ	ใจ
----	----	-----	----	-----	----	-----	----

7. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้

7.1 คำที่นักเรียนอ่าน มีพยัญชนะตัวใดบ้าง

7.2 คำที่นักเรียนอ่าน มีสระตัวใดบ้าง

7.3 คำที่นักเรียนอ่าน มีรูปวรรณยุกต์ใดบ้าง

7.4 คำที่นักเรียนอ่าน มีตัวสะกดหรือไม่

8. ครูอธิบายเรื่องคำในมาตราแม่ ก กา

9. ครูชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียนให้นักเรียนเข้าใจ

10. นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาคำในมาตราแม่ ก กา

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง สนทนา อภิปราย และแสดงบทบาทสมมุติ

1. นักเรียนช่วยกันอภิปรายความรู้ที่ได้เกี่ยวกับ คำในมาตราแม่ ก กา แล้วเล่นเกมทายพยัญชนะ

2. นักเรียนแบ่งกลุ่มอ่านคำคล้องจองที่กำหนดให้

แม่ไก่อยู่ในตะกร้า	ไข่ไข่มาสีห้าใบ
อีแม่กาก็มาได้	อีแม่ไก่ไล่ตีกา
หมาใหญ่ก็ไล่เห่า	หมูในเล้าแลดูหมา
ปูแสมเลปูนา	กะปุม้าปูทะเล
เต่านาแลเต๋า	อยู่ในน้ำกะจะเง่
ปลาที่อยู่ในทะเล	ปลาจี่เห่ไม่สู้ดี

3. นักเรียนทุกคนอ่านคำคล้องจองพร้อมกัน แล้วร่วมกันอภิปรายว่ามีสัตว์ชนิดบ้าง และ สัตว์เหล่านั้นกำลังทำอะไรอยู่

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดทำทาง แล้วออกมาแสดงบทบาทสมมุติจากคำในมาตรา แม่ ก กา ที่ปรากฏในคำคล้องจอง แล้วให้นักเรียนกลุ่มอื่นทายว่า กำลังแสดงอะไร

5. นักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายความรู้ที่ได้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 นักเรียนและครูเขียนเรื่องร่วมกัน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 6 กลุ่ม อ่านคำคล้องจองอีกครั้ง
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพ ระบายสีที่สอดคล้องกับคำคล้องจองตามความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนเอง

3. ครูช่วยแนะนำความเหมาะสมของภาพ เพื่อเตรียมทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการวาดภาพระบายสีหน้าชั้นเรียน
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและประเมินผลงานที่แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ
3. ครูให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงของแต่ละกลุ่ม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการแก้ไขปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นักเรียนช่วยกันออกแบบปกหนังสือ
6. ครูรวบรวมผลงานทำเป็นรูปเล่ม และสรุปการทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรม เรื่อง มาตราแม่ ก กา
2. นักเรียนกลุ่มเดิม ช่วยกันทำกิจกรรม แล้วตรวจสอบความถูกต้อง
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง มาตราแม่ ก กา เป็นรายบุคคล แล้วเปรียบเทียบ กับคะแนนก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ครูแนะนำให้ทบทวนความรู้จากหนังสือ ประกอบการเรียนอีกครั้ง
5. นักเรียนทุกคนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ เรื่อง คำในมาตรา แม่ ก กา

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. หนังสือประกอบการเรียน
3. ภาพวาดลายเส้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....นักเรียนสามารถจำแนกคำ สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่ ก.ก. ได้..
 ซึ่งจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน พบว่า ได้ระดับคุณภาพอยู่ระหว่างดี ถึง ดีมาก..
 และจากการตรวจแบบทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....ไม่มี.....

ลงชื่อ..... (ครูผู้สอน)

(นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรัมย์)

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

(นายพิษณุ ศีลรักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาตราแม่กง

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี

สาระสำคัญ

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราแม่กง เป็นมาตราตัวสะกดที่ใช้พยัญชนะ “ ง ” เป็นตัวสะกดที่ตรงตามมาตราเพียงตัวเดียว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำแนกคำในมาตราแม่กง ได้
2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตรา แม่กง ได้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ส่องตัวแทนเล่นเกม เต็มพยัญชนะและสระที่หายไป

กา.....กง

แต.....โม

ใบตอ.....

มะเฟี.....

มะปร.....

ล.....กอ.....

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง มาตราแม่กง
3. ครูเล่านิทาน เรื่อง ผู่ผึ้งกับไผ่ซ่าเชื่อม
4. ครูแสดงบัตรคำ ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในมาตราแม่กง จากนิทานเรื่อง ผู่ผึ้งกับไผ่ซ่าเชื่อม

แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ดังนี้

ผู่ผึ้ง

หนึ่ง

กำลัง

ระวัง

ต่าง

แย่งชิง

ฟัง

เสียง

5. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้
 - 5.1 คำที่นักเรียนอ่าน มีพยัญชนะตัวใดบ้าง
 - 5.2 คำที่นักเรียนอ่าน มีสระตัวใดบ้าง
 - 5.3 คำที่นักเรียนอ่าน มีรูปวรรณยุกต์ใดบ้าง
 - 5.4 คำที่นักเรียนอ่าน มีตัวสะกดตัวใด
6. ครูอธิบายเรื่องคำในมาตราแม่กง
7. ครูชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราแม่กง
8. นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาคำในมาตราแม่กง

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง สำนวน อภิปราย และแสดงบทบาทสมมติ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายนิทานเรื่อง ผูกฝักรับไหน้ำเชื่อม และบอกความรู้ที่ได้เกี่ยวกับคำในมาตรา แม่กง
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน
3. นักเรียนทุกคนอ่านคำคล้องจองที่กำหนดให้พร้อมกัน

มาซิเชิญออกมา	หาตัวสะกดแม่กง
จงดำรง มั่นคง	ยืนตรง ชงชาติไทย
จง นกยูง บินสูง	ฝูงปลา ร่าเริงใจ
ลุงสองวิ่งว่องไว	กางเรือใบลงคลอง
คูซิดู งูอยู่ท้าย	คูง่าย ๆ ใครจับจ้อง
หนู ๆ ช่วยกันมอง	ลองหาตัวสะกดแม่กง

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดทำทาง แล้วออกมาแสดงบทบาทสมมติ จากคำในมาตราแม่ กง ที่ปรากฏในคำคล้องจอง แล้วให้นักเรียนกลุ่มอื่นทายว่า กำลังแสดงอะไร
5. นักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายความรู้ที่ได้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 นักเรียนและครูเขียนเรื่องร่วมกัน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 6 กลุ่ม อ่านคำคล้องจองอีกครั้ง
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพ ระบายสีที่สอดคล้องกับคำคล้องจองตามความคิดสร้างสรรค์
ของนักเรียนเอง
3. ครูช่วยแนะนำความเหมาะสมของภาพ เพื่อเตรียมทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการวาดภาพระบายสีหน้าชั้นเรียน
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและประเมินผลงานที่แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ
3. ครูให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงของแต่ละกลุ่ม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการแก้ไขปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นักเรียนช่วยกันออกแบบปกหนังสือ
6. ครูรวบรวมผลงานทำเป็นรูปเล่ม และสรุปการทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมเรื่อง มาตราตัวสะกด แม่กง
2. นักเรียนกลุ่มเดิม ช่วยกันทำกิจกรรม แล้วตรวจสอบความถูกต้อง
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่กง เป็นรายบุคคล แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ครูแนะนำให้ทบทวนความรู้จากหนังสือประกอบการเรียนอีกครั้ง
5. นักเรียนทุกคนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ เรื่อง คำในมาตรา แม่ กง

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. หนังสือประกอบการเรียน
3. ภาพวาดลายเส้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

นักเรียนสามารถจำแนกคำ สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กง ได้

 ซึ่งจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน พบว่า ได้ระดับคุณภาพอยู่ระหว่างดีมาก และ

 จากการตรวจแบบทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

ลงชื่อ..... (ครูผู้สอน)

(นางสาวฐิติวรรณ วัฒนรังษี)

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

(นายพิษณุ ศีลรักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาตราแม่กม

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี

สาระสำคัญ

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราแม่กม เป็นมาตราตัวสะกดที่ใช้พยัญชนะ “ม” เป็นตัวสะกดที่ตรงตามมาตราเพียงตัวเดียว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำแนกคำในมาตราแม่กม ได้
2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กม ได้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ส่องตัวแทนเล่นเกม เต็มพยัญชนะและสระที่หายไป

กระดู.....

ขน.....

พยายา.....

สา....เหลี่ย.....

มะย.....

มอ....แม่.....

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง มาตราแม่กม
3. ครูเล่านิทาน เรื่อง ดอกเข็มหลงผิด
4. ครูแสดงบัตรคำ ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในมาตราแม่กม จากนิทานเรื่อง ดอกเข็มหลงผิด

แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ดังนี้

เข็ม

งาม

เยี่ยมชม

คราม

พยายาม

ถ่ม

รุ่ม

อมยิ้ม

5. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้
 - 5.1 คำที่นักเรียนอ่าน มีพยัญชนะตัวใดบ้าง
 - 5.2 คำที่นักเรียนอ่าน มีสระตัวใดบ้าง
 - 5.3 คำที่นักเรียนอ่าน มีรูปวรรณยุกต์ใดบ้าง
 - 5.4 คำที่นักเรียนอ่าน มีตัวสะกดตัวใด
6. ครูอธิบายเรื่องคำในมาตรา แม่กม
7. ครูชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราแม่กม
8. นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาคำในมาตราแม่กม

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง สันทนา อภิปราย และแสดงบทบาทสมมุติ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายนิทานเรื่อง ดอกเข็มหลงผิด และบอกความรู้ที่ได้เกี่ยวกับคำในมาตรา แม่กม

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน
3. นักเรียนทุกคนอ่านคำคล้องจองที่กำหนดให้พร้อมกัน

อมยิ้มได้ฝักคูลม	ผืนอ่อนนุ่มสังคัม
นอนหลับในทุกลม	ด้วยความรักความห่วงใย
เช้าแล้ว ตื่นพร้อมกัน	ยิ้มหวานรับวันใหม่
แมลงดอมแถมใส	อ้อมเอมใจที่ได้ชม
แม่อุ้มน้องริมประตู	พอมองดูลูกบอลกลม
พี่สวมเสื้อสีส้ม	กินขนมได้ร่มไม้

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดทำทาง แล้วออกมาแสดงบทบาทสมมุติ จากคำในมาตราแม่กม ที่ปรากฏในคำคล้องจอง แล้วให้นักเรียนกลุ่มอื่นทายว่า กำลังแสดงอะไร
5. นักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายความรู้ที่ได้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 นักเรียนและครูเขียนเรื่องร่วมกัน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 6 กลุ่ม อ่านคำคล้องจองอีกครั้ง
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพ ระบายสีที่สอดคล้องกับคำคล้องจองตามความคิดสร้างสรรค์
ของนักเรียนเอง
3. ครูช่วยแนะนำความเหมาะสมของภาพ เพื่อเตรียมทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการวาดภาพระบายสีหน้าชั้นเรียน
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและประเมินผลงานที่แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ
3. ครูให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงของแต่ละกลุ่ม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการแก้ไขปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นักเรียนช่วยกันออกแบบปกหนังสือ
6. ครูรวบรวมผลงานทำเป็นรูปเล่ม และสรุปการทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กม
2. นักเรียนกลุ่มเดิม ช่วยกันทำกิจกรรม แล้วตรวจสอบความถูกต้อง
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่กม เป็นรายบุคคล แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ครูแนะนำให้ทบทวนความรู้จากหนังสือประกอบการเรียนอีกครั้ง
5. นักเรียนทุกคนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ เรื่อง คำในมาตราแม่กม

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. หนังสือประกอบการเรียน
3. ภาพวาดลายเส้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....นักเรียนสามารถจำแนกคำ สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กม.ได้..
 ซึ่งจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน พบว่า ได้ระดับคุณภาพอยู่ระหว่างดี ถึง ดีมาก..
 และจากการตรวจแบบทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน.....

ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

ลงชื่อ..... (ครูผู้สอน)

(นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรัมย์)

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

(นายพิษณุ ศีลรักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง มาตราแม่เกย

ผู้สอน นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราแม่เกย เป็นมาตราตัวสะกดที่ใช้พยัญชนะ “ ย ” เป็นตัวสะกดที่ตรงตามมาตราเพียงตัวเดียว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำแนกคำในมาตราแม่เกย ได้
2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่เกย ได้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ส่องตัวแทนเล่นเกม เต็มพยัญชนะและสระที่หายไป

ตกทา.....

ใจร้า.....

ผ้าฝี่.....

ป.....ไ้

เส้นดี่.....

ไป.....ด.....

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง มาตราแม่เกย
3. ครูเล่านิทาน เรื่อง หนูและกบ
4. ครูแสดงบัตรคำ ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในมาตราแม่เกย จากนิทานเรื่อง หนูและกบ

แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ดังนี้

อาศัย

กระหาย

ตะกาย

ทำร้าย

ปล่อย

ว่ายน้ำ

ตาย

ลอย

5. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้
 - 5.1 คำที่นักเรียนอ่าน มีพยัญชนะตัวใดบ้าง
 - 5.2 คำที่นักเรียนอ่าน มีสระตัวใดบ้าง
 - 5.3 คำที่นักเรียนอ่าน มีรูปวรรณยุกต์ใดบ้าง
 - 5.4 คำที่นักเรียนอ่าน มีตัวสะกดตัวใด
6. ครูอธิบายเรื่องคำในมาตราแม่เกย
7. ครูชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราแม่เกย
8. นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาคำในมาตราแม่เกย

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง สำนวน อภิปราช และแสดงบทบาทสมมุติ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายนิทานเรื่อง หนูและกบ และบอกความรู้ที่ได้เกี่ยวกับคำในมาตราแม่เกย
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน
3. นักเรียนทุกคนอ่านสำนวนที่กำหนดให้พร้อมกัน
 - 3.1 ตัดหางปล่อยวัด
 - 3.2 วัวหายล้อมคอก
 - 3.3 ดำน้ำพริกละลายแม่น้ำ
 - 3.4 ถอยหลังเข้าคลอง
 - 3.5 ปอกกล้วยเข้าปาก
 - 3.6 พายเรือในอ่าง
 - 3.7 น้ำซึมบ่อทราย
 - 3.8 ปล่อยลูกนกถูกกา
4. ครูอธิบายความหมายของสำนวน
5. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดทำทาง แล้วออกมาแสดงบทบาทสมมุติจากสำนวน แล้วให้นักเรียนกลุ่มอื่นทายว่า กำลังแสดงอะไร

6. นักเรียนช่วยกันบอกว่าในแต่ละสำนวนมีคำใดบ้างที่สะกดอยู่ในมาตราแม่เกย
7. นักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายความรู้ที่ได้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 นักเรียนและครูเขียนเรื่องร่วมกัน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม อ่านสำนวนที่กำหนดให้อีกครั้ง

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพ ระบายสีที่สอดคล้องกับสำนวนที่กำหนดให้ตามความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

3. ครูช่วยแนะนำความเหมาะสมของภาพ เพื่อเตรียมทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการวาดภาพระบายสีหน้าชั้นเรียน
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและประเมินผลงานที่แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ
3. ครูให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงของแต่ละกลุ่ม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการแก้ไขปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นักเรียนช่วยกันออกแบบปกหนังสือ
6. ครูรวบรวมผลงานทำเป็นรูปเล่ม และสรุปการทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมเรื่องมาตราตัวสะกด แม่เกย
2. นักเรียนกลุ่มเดิม ช่วยกันทำกิจกรรม แล้วตรวจสอบความถูกต้อง
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่เกย เป็นรายบุคคล แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ครูแนะนำให้ทบทวนความรู้จากหนังสือประกอบการเรียนอีกครั้ง
5. นักเรียนทุกคนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ เรื่อง คำในมาตราแม่เกย

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. หนังสือประกอบการเรียน
3. ภาพวาดลายเส้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....นักเรียนสามารถจำแนกคำ, สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กย.ได้..
 ซึ่งจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน พบว่า ได้ระดับคุณภาพดีมากและจากการตรวจ..
 แบบทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน.....

ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

ลงชื่อ..... (ครูผู้สอน)

(นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรัมย์)

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

(นายพิษณุ ศีลรักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาตราแม่เกอว

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี

สาระสำคัญ

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราแม่เกอว เป็นมาตราตัวสะกดที่ใช้พยัญชนะ “ว” เป็นตัวสะกดที่ตรงตามมาตราเพียงตัวเดียว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำแนกคำในมาตราแม่เกอว ได้
2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่เกอว ได้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ส่องตัวแทนเล่นเกม เต็มพยัญชนะและสระที่หายไป

แก้.....น้ำ

แม่.....หมี.....

เกี้ยว.....

เข้าแฉ.....

รวดเร้.....

ยืนยา.....

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง มาตราแม่เกอว
3. ครูเล่านิทาน เรื่อง กำเนิดปลาตาว
4. ครูแสดงบัตรคำ ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในมาตราแม่เกอว จากนิทานเรื่อง กำเนิดปลาตาว

แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ดังนี้

ปลาตาว

เสี้ยว

เดี้ยว

แนว

ขาว

เกี้ยว

วาว

เร็ว

5. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้
 - 5.1 คำที่นักเรียนอ่าน มีพยัญชนะตัวใดบ้าง
 - 5.2 คำที่นักเรียนอ่าน มีสระตัวใดบ้าง
 - 5.3 คำที่นักเรียนอ่าน มีรูปวรรณยุกต์ใดบ้าง
 - 5.4 คำที่นักเรียนอ่าน มีตัวสะกดตัวใด
6. ครูอธิบายเรื่องคำในมาตราแม่เกอว
7. ครูชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราแม่เกอว
8. นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาคำในมาตราแม่เกอว

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง สำนวน อภิปราย และแสดงบทบาทสมมติ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายนิทานเรื่อง กำเนิดปลาขาว และบอกความรู้ที่ได้เกี่ยวกับคำในมาตราแม่เกอว
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน
3. นักเรียนทุกคนอ่านสำนวนที่กำหนดให้พร้อมกัน
 - 3.1 คว้าน้ำเหลว
 - 3.2 ปิดประตูตีแมว
 - 3.3 ยืนกระต่ายขาเดียว
 - 3.4 ขกชงขาว
 - 3.5 ปากหวานก้นเปรี้ยว
 - 3.6 สันหลังยาว
 - 3.7 มะพร้าวหัวมาขายสวน
 - 3.8 พุดอย่างมะนาวไม่มีน้ำ
4. ครูอธิบายความหมายของสำนวน
5. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดทำทาง แล้วออกมาแสดงบทบาทสมมติจากสำนวน แล้วให้นักเรียนกลุ่มอื่นทายว่า กำลังแสดงอะไร
6. นักเรียนช่วยกันบอกว่าในแต่ละสำนวนมีคำใดบ้างที่สะกดอยู่ในมาตราแม่เกอว
7. นักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายความรู้ที่ได้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 นักเรียนและครูเขียนเรื่องร่วมกัน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม อ่านสำนวนที่กำหนดให้อีกครั้ง

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพ ระบายสีที่สอดคล้องกับสำนวนที่กำหนดให้ตามความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

3. ครูช่วยแนะนำความเหมาะสมของภาพ เพื่อเตรียมทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการวาดภาพระบายสีหน้าชั้นเรียน
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและประเมินผลงานที่แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ
3. ครูให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงของแต่ละกลุ่ม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการแก้ไขปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นักเรียนช่วยกันออกแบบปกหนังสือ
6. ครูรวบรวมผลงานทำเป็นรูปเล่ม และสรุปการทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมเรื่องมาตราตัวสะกด แม่เกอว
2. นักเรียนกลุ่มเดิม ช่วยกันทำกิจกรรม แล้วตรวจสอบความถูกต้อง
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่เกอว เป็นรายบุคคล แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ครูแนะนำให้ทบทวนความรู้จากหนังสือประกอบการเรียนอีกครั้ง
5. นักเรียนทุกคนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ เรื่อง คำในมาตราแม่เกอว

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. หนังสือประกอบการเรียน
3. ภาพวาดลายเส้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....นักเรียนสามารถจำแนกคำ สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่เอก..ได้..
 ซึ่งจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน พบว่า ได้ระดับคุณภาพอยู่ระหว่างดี ถึง ดีมาก..
 และจากการตรวจแบบทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... (ครูผู้สอน)

(นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรัมย์)

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

(นายพิษณุ ศีลรักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาตราแม่กก

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี

สาระสำคัญ

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กก คือ คำที่มี ก สะกด หรือตัวอื่นสะกด ซึ่งทำหน้าที่เหมือน ก สะกด ได้แก่ ข ค ฅ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำแนกคำในมาตราแม่กก ได้
2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กก ได้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ส่องตัวแทนเล่นเกม เต็มพยัญชนะและสระที่หายไป

ผุ.....พัน

หอยท.....ก

ประ.....ย.....

โซ.....ดี

ประมุ.....

ก้อนเม.....

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง มาตราแม่กก
3. ครูเล่านิทาน เรื่อง สุนัขกับไก่
4. ครูแสดงบัตรคำ ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในมาตราแม่กก จากนิทานเรื่อง สุนัขกับไก่

แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ดังนี้

สุนัข

ป่าลึก

ตักครู

ลูก

ประโยชน์

โซค

อยาก

จาก

5. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้
 - 5.1 คำที่นักเรียนอ่าน มีพยัญชนะตัวใดบ้าง
 - 5.2 คำที่นักเรียนอ่าน มีสระตัวใดบ้าง
 - 5.3 คำที่นักเรียนอ่าน มีรูปวรรณยุกต์ใดบ้าง
 - 5.4 คำที่นักเรียนอ่าน มีตัวสะกดตัวใด
6. ครูอธิบายเรื่องคำในมาตราแม่กก
7. ครูชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราแม่กก
8. นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาคำในมาตราแม่กก

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง สุนทนา อภิปราย และแสดงบทบาทสมมุติ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายนิทานเรื่อง สุนัขกับไก่ และบอกความรู้ที่ได้เกี่ยวกับคำในมาตราแม่กก

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน
3. นักเรียนทุกคนอ่านบทกลอนแม่กก ที่กำหนดให้พร้อมกัน

ฝนตกลูกนกเปียก	แม่ชุกเรียกกางปีกกก
ไอลู่นจากชอกอก	แม่ป๋องปลุกรักไว้
กระเตและกระรอก	ชีทางบอกออกป่าใหญ่
บินผกวกเวียนไป	ปาร์กไม้ตะแบกบาน
เสียงฝนดังจ๊กจ๊ก	อย่ายึกยักพักขับขาน
หยุดตกไม่เนิ่นนาน	ฟ้าตระการละลานตา
อึ้งอ่าและคางคก	บนบัวบกใบคดหนา
โลกสวยทุกเวลา	ทั่วทั้งป่าน่าชื่นชม

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดทำทาง แล้วออกมาแสดงบทบาทสมมุติจากบทกลอน แล้วให้นักเรียนกลุ่มอื่นทายว่า กำลังแสดงอะไร

5. นักเรียนช่วยกันบอกว่าในบทกลอนมีคำใดบ้างที่สะกดอยู่ในมาตราแม่กก
6. นักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายความรู้ที่ได้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 นักเรียนและครูเขียนเรื่องร่วมกัน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม อ่านบทกลอนที่กำหนดให้อีกครั้ง

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพ ระบายสีที่สอดคล้องกับบทกลอนที่กำหนดให้ตามความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

3. ครูช่วยแนะนำความเหมาะสมของภาพ เพื่อเตรียมทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการวาดภาพระบายสีหน้าชั้นเรียน
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและประเมินผลงานที่แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ
3. ครูให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงของแต่ละกลุ่ม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการแก้ไขปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นักเรียนช่วยกันออกแบบปกหนังสือ
6. ครูรวบรวมผลงานทำเป็นรูปเล่ม และสรุปการทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กก
2. นักเรียนกลุ่มเดิม ช่วยกันทำกิจกรรม แล้วตรวจสอบความถูกต้อง
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่กก เป็นรายบุคคล แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ครูแนะนำให้ทบทวนความรู้จากหนังสือประกอบการเรียนอีกครั้ง
5. นักเรียนทุกคนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ เรื่อง คำในมาตราแม่กก

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. หนังสือประกอบการเรียน
3. ภาพวาดลายเส้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....นักเรียนสามารถจำแนกคำ สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กก ได้
ซึ่งจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน พบว่า ได้ระดับคุณภาพดีมาก และจากการตรวจ
แบบทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

ลงชื่อ..... (ครูผู้สอน)

(นางสาวฐิติวรรณ วัฒนรัมย์)

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

(นายพิษณุ ศีลรักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาตราแม่กบ

จำนวน 2

ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี

สาระสำคัญ

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กบ คือ คำที่มี บ สะกด หรือตัวอื่นสะกด ซึ่งทำหน้าที่เหมือน บ สะกด ได้แก่ ป พ ฟ และ ภ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำแนกคำในมาตราแม่กบ ได้
2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กบ ได้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ส่งตัวแทนเล่นเกม เดิมพยัญชนะและสระที่หายไป

ทะเลสา.....

เปรี้ยว.....เทียบ....

บา.....

รู้.....ภ.....พ

.....ราฟ

โซคลา.....

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง มาตราแม่กบ
3. ครูเล่านิทาน เรื่อง เทวรูปแห่งโซคลาก
4. ครูแสดงบัตรคำ ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในมาตราแม่กบ จากนิทานเรื่อง เทวรูปแห่งโซคลาก

แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ดังนี้

รูป	ลาก	เคารพ	กราบ	รูป	กระทบ	พบ	นับ
-----	-----	-------	------	-----	-------	----	-----

5. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้
 - 5.1 คำที่นักเรียนอ่าน มีพยัญชนะตัวใดบ้าง
 - 5.2 คำที่นักเรียนอ่าน มีสระตัวใดบ้าง
 - 5.3 คำที่นักเรียนอ่าน มีรูปวรรณยุกต์ใดบ้าง
 - 5.4 คำที่นักเรียนอ่าน มีตัวสะกดตัวใด
6. ครูอธิบายเรื่องคำในมาตราแม่กบ
7. ครูชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราแม่กบ
8. นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาคำในมาตราแม่กบ

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง สำนวน อภิปราย และแสดงบทบาทสมมุติ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายนิทานเรื่อง เทวรูปแห่งโชคโลก และบอกความรู้ที่ได้เกี่ยวกับคำในมาตราแม่กบ
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน
3. นักเรียนทุกคนอ่าน คำคล้องจองแม่กบ ที่กำหนดให้พร้อมกัน

ภาษาตะกั่วเรียกว่าทัพพี	สัตว์ค้อยาวเรียกว่ายี่ราฟ
สัตว์มีพิษเรียกว่าตะขาบ	แมลงสาบเป็นสัตว์ตัว همین
นั่งมองดูฝูงนกกระจาบ	รูปภาพดูสวยงามเด่น
จุฑารูปกราบพระตอนเย็น	ชวนนั่งเล่นริมทะเลสาบ
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดทำทาง แล้วออกมาแสดงบทบาทสมมุติจากคำคล้องจอง แล้วให้นักเรียนกลุ่มอื่นทายว่า กำลังแสดงอะไร
5. นักเรียนช่วยกันบอกว่าในคำคล้องจองมีคำใดบ้างที่สะกดอยู่ในมาตราแม่กบ
6. นักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายความรู้ที่ได้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 นักเรียนและครูเขียนเรื่องร่วมกัน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม อ่านคำคล้องจองที่กำหนดให้อีกครั้ง
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพ ระบายสีที่สอดคล้องกับคำคล้องจองที่กำหนดให้ตามความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเอง

3. ครูช่วยแนะนำความเหมาะสมของภาพ เพื่อเตรียมทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการวาดภาพระบายสีหน้าชั้นเรียน

2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและประเมินผลงานที่แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ
3. ครูให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงของแต่ละกลุ่ม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการแก้ไขปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นักเรียนช่วยกันออกแบบปกหนังสือ
6. ครูรวบรวมผลงานทำเป็นรูปเล่ม และสรุปการทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กบ
2. นักเรียนกลุ่มเดิม ช่วยกันทำกิจกรรม แล้วตรวจสอบความถูกต้อง
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่กบ เป็นรายบุคคล แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ครูแนะนำให้ทบทวนความรู้จากหนังสือประกอบการเรียนอีกครั้ง
5. นักเรียนทุกคนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ เรื่อง คำในมาตราแม่กบ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. หนังสือประกอบการเรียน
3. ภาพวาดลายเส้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....นักเรียนสามารถจำแนกคำ สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กนได้..
 ซึ่งจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน พบว่า ได้ระดับคุณภาพดีมากและจากการตรวจ..
 แบบทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน.....

ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

ลงชื่อ..... (ครูผู้สอน)

(นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรัมย์)

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

(นายพิษณุ ศีลรักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาตราแม่กน

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี

สาระสำคัญ

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กน คือ คำที่มี น สะกด หรือตัวอื่นสะกด ซึ่งทำหน้าที่เหมือน น สะกด ได้แก่ ญ ณ ร ล และ พ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำแนกคำในมาตราแม่กน ได้
2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กน ได้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ส่องตัวแทนเล่นเกม เต็มพยัญชนะและสระที่หายไป

ปลา.....

ของข.....

อาหา.....

สะพา.....

เวีย.....เทีย.....

ใส่แห.....

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง มาตราแม่กน
3. ครูเล่านิทาน เรื่อง ห่านกับนกกระสา
4. ครูแสดงบัตรคำ ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในมาตราแม่กน จากนิทานเรื่อง ห่านกับนกกระสา

แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ดังนี้

ห่าน

เพื่อน

โน้น

บิน

สมบูรณ์

พราน

กิน

อาหาร

5. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้
 - 5.1 คำที่นักเรียนอ่าน มีพยัญชนะตัวใดบ้าง
 - 5.2 คำที่นักเรียนอ่าน มีสระตัวใดบ้าง
 - 5.3 คำที่นักเรียนอ่าน มีรูปวรรณยุกต์ใดบ้าง
 - 5.4 คำที่นักเรียนอ่าน มีตัวสะกดตัวใด
6. ครูอธิบายเรื่องคำในมาตราแม่กน
7. ครูชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราแม่กน
8. นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาคำในมาตราแม่กน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง สันทนา อภิปราย และแสดงบทบาทสมมุติ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายนิทานเรื่อง ห่านกับนกกระสา และบอกความรู้ที่ได้เกี่ยวกับคำในมาตราแม่กน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน
3. นักเรียนทุกคนอ่าน บทกลอน ที่กำหนดให้พร้อมกัน

อ่านฉันทเปิดฉันทจะรู้ซึ่ง	วันหนึ่งหนึ่งสนใจฉันทักหน
อย่าปล่อยฉันทให้เหงาเศร้าเหลือทน	ควรฝึกฝนรักการอ่านทุกวาระวัน
เพราะฉันทคือเพื่อนแท้แน่นอนนัก	ให้ความรักทุกนาทียี่สิบเจ็ดวัน
หยุดทำงานอ่านทุกแห่งช่วยแบ่งปัน	สานสัมพันธ์ฉันเธอเสมอมา
วันเวลาผ่านไปไม่แปรเปลี่ยน	เพื่อนวัยเรียนรู้ลึกขามศึกษา
มีฉันทอยู่ช่วยเสริมเติมปัญญา	สำคัญอย่าเก็บเอาไปเผาไฟ

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดทำทาง แล้วออกมาแสดงบทบาทสมมุติจากคำคล้องจอง แล้วให้นักเรียนกลุ่มอื่นทายว่า กำลังแสดงอะไร
5. นักเรียนช่วยกันบอกว่าในบทกลอนมีคำใดบ้างที่สะกดอยู่ในมาตราแม่กน
6. นักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายความรู้ที่ได้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 นักเรียนและครูเขียนเรื่องร่วมกัน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม อ่านบทกลอนที่กำหนดให้อีกครั้ง
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพ ระบายสีที่สอดคล้องกับบทกลอนที่กำหนดให้ ตามความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเอง
3. ครูช่วยแนะนำความเหมาะสมของภาพ เพื่อเตรียมทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการวาดภาพระบายสีหน้าชั้นเรียน
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและประเมินผลงานที่แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ
3. ครูให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงของแต่ละกลุ่ม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการแก้ไขปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นักเรียนช่วยกันออกแบบปกหนังสือ
6. ครูรวบรวมผลงานทำเป็นรูปเล่ม และสรุปการทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กน
2. นักเรียนกลุ่มเดิม ช่วยกันทำกิจกรรม แล้วตรวจสอบความถูกต้อง
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่กน เป็นรายบุคคล แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ครูแนะนำให้ทบทวนความรู้จากหนังสือประกอบการเรียนอีกครั้ง
5. นักเรียนทุกคนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ เรื่อง คำในมาตราแม่กน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. หนังสือประกอบการเรียน
3. ภาพวาดลายเส้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....นักเรียนสามารถจำแนกคำ สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กน ได้.....
ซึ่งจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน พบว่า ได้ระดับคุณภาพอยู่ระหว่างดี ถึง ดีมาก.....
และจากการตรวจแบบทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน.....

ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

ลงชื่อ..... (ครูผู้สอน)

(นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรัมย์)

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

(นายพิษณุ ศีลรักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาตราแม่กด

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี

สาระสำคัญ

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด คือ คำที่มี ค สะกด หรือตัวอื่นสะกด ซึ่งทำหน้าที่เหมือน ค สะกด ได้แก่ จ ช ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ และ ส

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำแนกคำในมาตราแม่กด ได้
2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กด ได้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ส่องตัวแทนเล่นเกม เต็มพยัญชนะและสระที่หายไป

เหรียญบา....	อาว.....	พิเศ.....
อานา.....	ปราก.....	อนุญา.....

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง มาตราแม่กด
3. ครูเล่านิทาน เรื่อง ลูกเปิดกับพรวิเศษ
4. ครูแสดงบัตรคำ ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในมาตราแม่กด จากนิทานเรื่อง ลูกเปิดกับพรวิเศษ

แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ดังนี้

เปิด	วิเศษ	ผิด	จุด	สัตว์	เนรมิต	ชนิด	ตลอด
------	-------	-----	-----	-------	--------	------	------

5. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้
 - 5.1 คำที่นักเรียนอ่าน มีพยัญชนะตัวใดบ้าง
 - 5.2 คำที่นักเรียนอ่าน มีสระตัวใดบ้าง
 - 5.3 คำที่นักเรียนอ่าน มีรูปวรรณยุกต์ใดบ้าง
 - 5.4 คำที่นักเรียนอ่าน มีตัวสะกดตัวใด
6. ครูอธิบายเรื่องคำในมาตราแม่กค
7. ครูชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราแม่กค
8. นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาคำในมาตราแม่กค

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง สันทนา อภิปราย และแสดงบทบาทสมมติ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายนิทานเรื่อง ห่านกับนกกระสา และบอกความรู้ที่ได้เกี่ยวกับคำในมาตราแม่กค
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน
3. นักเรียนทุกคนอ่านบทกลอน ที่กำหนดให้พร้อมกัน

จังหวัดพิษณุโลกมีพระพุทธชินราช	จังหวัดชัยนาทมีสวนนกใหญ่
อยุธยาคือเมืองเก่าของไทย	สุดเขตแดนใต้คืออนราธิวาส
เพชรบุรีมีขนมหวาน	มหาหลังอันอยู่ที่จังหวัดตราด
ศรีสะเกษมีปราสาท	ธรรมชาติสวยงามที่ปัตตานี
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดทำทาง แล้วออกมาแสดงบทบาทสมมติจากบทกลอน แล้วให้นักเรียนกลุ่มอื่นทายว่า กำลังแสดงอะไร
5. นักเรียนช่วยกันบอกว่าในบทกลอนมีคำใดบ้างที่สะกดอยู่ในมาตราแม่กค
6. นักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายความรู้ที่ได้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 นักเรียนและครูเขียนเรื่องร่วมกัน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม อ่านบทกลอนที่กำหนดให้อีกครั้ง
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพ ระบายสีที่สอดคล้องกับบทกลอนที่กำหนดให้ตามความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเอง

3. ครูช่วยแนะนำความเหมาะสมของภาพ เพื่อเตรียมทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการวาดภาพระบายสีหน้าชั้นเรียน

2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและประเมินผลงานที่แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ
3. ครูให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงของแต่ละกลุ่ม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการแก้ไขปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นักเรียนช่วยกันออกแบบปกหนังสือ
6. ครูรวบรวมผลงานทำเป็นรูปเล่ม และสรุปการทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กด
2. นักเรียนกลุ่มเดิม ช่วยกันทำกิจกรรม แล้วตรวจสอบความถูกต้อง
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่กด เป็นรายบุคคล แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ครูแนะนำให้ทบทวนความรู้จากหนังสือประกอบการเรียนอีกครั้ง
5. นักเรียนทุกคนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ เรื่อง คำในมาตราแม่กด

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. หนังสือประกอบการเรียน
3. ภาพวาดลายเส้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....นักเรียนสามารถจำแนกคำ สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตราแม่กด ได้
.....ซึ่งจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน พบว่า ได้ระดับคุณภาพอยู่ระหว่างดี ถึง ดีมาก
.....และจากการตรวจแบบทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
.....

ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

ลงชื่อ..... (ครูผู้สอน)

(นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรัมย์)

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

(นายพิษณุ ศีลรักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....

ชื่อกลุ่ม.....

สมาชิก 1..... 4.....

2..... 5.....

3..... 6.....

รายการพฤติกรรม	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. มีการปรึกษาหารือกันก่อนทำกิจกรรม				
2. มีการแบ่งหน้าที่การทำงาน และทำตามหน้าที่ทุกคน				
3. นักเรียนดำเนินการทำกิจกรรมอย่างถูกต้องเหมาะสม				
4. นักเรียนให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการทำกิจกรรม				
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น				
6. นักเรียนรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				
7. ผลงานของกลุ่มเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนด				
8. ผลงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด				
9. นักเรียนมีความสนุกสนานกับการทำกิจกรรม				
10. นักเรียนสามารถนำเสนอผลงานได้				

เกณฑ์การให้คะแนน 4 ดีมาก

3 ดี

2 พอใช้

1 ควรปรับปรุง

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

จัดทำโดย

จิตติวรรณ วัฒนรังษี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๑
อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี
คำนำ

หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีทั้งหมด ๕ เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ ๑ มาตราแม่ก กา

เรื่องที่ ๒ มาตราแม่กง

เรื่องที่ ๓ มาตราแม่กม

เรื่องที่ ๔ มาตราแม่เกย

เรื่องที่ ๕ มาตราแม่เกอว

เรื่องที่ ๖ มาตราแม่กก

เรื่องที่ ๗ มาตราแม่กบ

เรื่องที่ ๘ มาตราแม่กน

เรื่องที่ ๙ มาตราแม่กด

เนื้อหา เรื่อง มาตราตัวสะกด สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนได้รับความรู้จากการเรียน โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน ซึ่งเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

จิตติวรรณ วัฒนรังษี

คำแนะนำสำหรับครู

หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นหนังสือที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบ มุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยครูผู้สอนควรแนะนำนักเรียน ดังนี้

๑. หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด มี ๕ เรื่อง แต่ละเรื่อง ประกอบด้วยกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามลำดับ เริ่มจากแบบทดสอบก่อนเรียน เนื้อหาความรู้ กิจกรรม / แบบฝึกหัด เฉลย และแบบทดสอบหลังเรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๒. ครูควรแนะนำวิธีการอ่าน การเขียน การทำกิจกรรม และการดูบทสนทนา ที่ปรากฏในหนังสือ เพื่อให้นักเรียนมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนรู้

๓. ใช้เวลาเรียนเรื่องละ ๒ ชั่วโมง ซึ่งนักเรียนอาจใช้เวลาในการเรียนรู้แตกต่างกันไป ตามความสามารถของแต่ละบุคคล

๔. ในแต่ละหน้าจะมีเนื้อหาที่เป็นบทบรรยาย และกิจกรรมให้เรียนตอบคำถาม

๕. ครูควรแนะนำให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง โดยไม่เปิดดูเฉลยก่อนตอบคำถามในแต่ละกิจกรรม

จิตติวรรณ วัฒนรังษี

คำแนะนำสำหรับนักเรียน

๑. หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด มี ๕ เรื่อง นักเรียนสามารถเรียนรู้ตามลำดับด้วยตนเอง เริ่มจากแบบทดสอบก่อนเรียน เนื้อหาความรู้ กิจกรรม / แบบฝึกหัด เฉลย และแบบทดสอบหลังเรียน

๒. ใช้เวลาในการเรียน เรื่องละ ๒ ชั่วโมง

๓. ให้นักเรียนเรียนรู้โดยเปิดทีละหน้า นักเรียนต้องอ่านเพื่อทำความเข้าใจตามลำดับ และปฏิบัติตามคำชี้แจงก่อนกิจกรรมต่อไป

๔. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ตอบคำถาม และทำกิจกรรมในกระดาษคำตอบ
ที่ครูแจกให้ ห้ามนักเรียนขีดเขียนเครื่องหมาย หรือข้อความใด ๆ ลงในหนังสือ

๕. เมื่อนักเรียนตอบคำถามหรือทำกิจกรรมในแต่ละเรื่องเสร็จแล้ว
ให้ไปดูเฉลยหรือตรวจคำตอบในหน้าต่อไป

๖. ถ้านักเรียนตอบผิด ให้กลับไปอ่านบททวนใหม่ แล้วตอบคำถาม
หรือทำกิจกรรมซ้ำอีกครั้ง เพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

๗. นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ห้ามเปิดดูเฉลยก่อนตอบคำถาม

จิตติวรรณ วัฒนรังษี

มาตราตัวสะกด

ลิขสิทธิ์ © ๒๕๖๓ โดย รามคำแหงวิทยาลัย

มาตราแม่ ก กา

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. จำแนกคำในมาตราแม่ ก กา ได้ถูกต้อง
๒. สะกดคำและบอกความหมายของคำในมาตรา แม่ ก กา ได้

แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง แม่ ก กา

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรที่ต้อง
ในกระดาษคำตอบที่ครูแจกให้

๑. คำในข้อใดเป็นคำในมาตราแม่ ก กา

- ก. นก ข. หนู ค. แมว

๒. คำในข้อใดมีตัวสะกด

- ก. ตะกร้า ข. กะปิ ค. แมงมุม

๓. จากภาพข้อใดไม่อยู่ในมาตราแม่ ก กา

๔. “หมาที่บ้านฉันออกลูกสี่ตัว” ประโยคนี้มีคำที่อยู่ในมาตรา

แม่ ก กา กี่คำ

ก. ๑ คำ ข. ๒ คำ ค. ๓ คำ

๕. คำในข้อใด อยู่ในมาตราแม่ ก กา ทั้งหมด

ก. ผีเสื้อ แม่ไก่ มะเขือ

ข. ฟ้ายนหนุ กางเกง รองเท้า

ค. กระเป๋าดินสอ หนังสือ

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

๑. ข

๒. ค

๓. ก

๔. ค

๕. ก

ทำได้หรือเปล่า...อย่าลืมเขียนคะแนนไว้เปรียบเทียบ

กับคะแนนหลังเรียนนะครับ

ถ้าตอบผิดไม่ต้องกังวลใจ...

เราไปเรียนรู้เรื่อง แม่ ก กา กันดีกว่า

แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกด
ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ และเสียงวรรณยุกต์
บางคำก็มีรูปวรรณยุกต์ แต่บางคำก็ไม่มีรูปวรรณยุกต์
นะครับ..

ตัวอย่าง คำในมาตราแม่ ก กา

ไก่ ช้อ เจีย คำ เคะ งา เจอ ช้อ ตะ โต๊ะ ท้อ นาที บัว บ่า
ประชา ฝ่า แพ้ ไฟฟ้า โมโห รื้ออ วิชา เลื้อผ้า อายุ

คำใน แม่ ก กา	พยัญชนะ ต้น	สระ	รูปวรรณยุกต์	เสียงวรรณยุกต์
ลา	ล	-า	-	สามัญ
ไก่	ก	ไ-	ˊ	เอก
แก้	ก	แ-	ˊ	โท
ท้อ	ท	-อ	ˊ	ตรี
เลื้อ	ล	เื้อ	-	จัตวา

คำถาม

ประโยคต่อไปนี้มีคำใดบ้างที่อยู่ในมาตราแม่ ก กา

เฉลย

คำที่อยู่ในมาตราแม่ ก กา ได้แก่ คำว่า

แม่ไก่ ไ่ ปูนา ที่ หิน เข้า ไป ใน รู กอหญ้า

ฝึกอ่านคำในมาตราแม่ ก กา จากคำคล้องจองในกรอบข้างล่าง

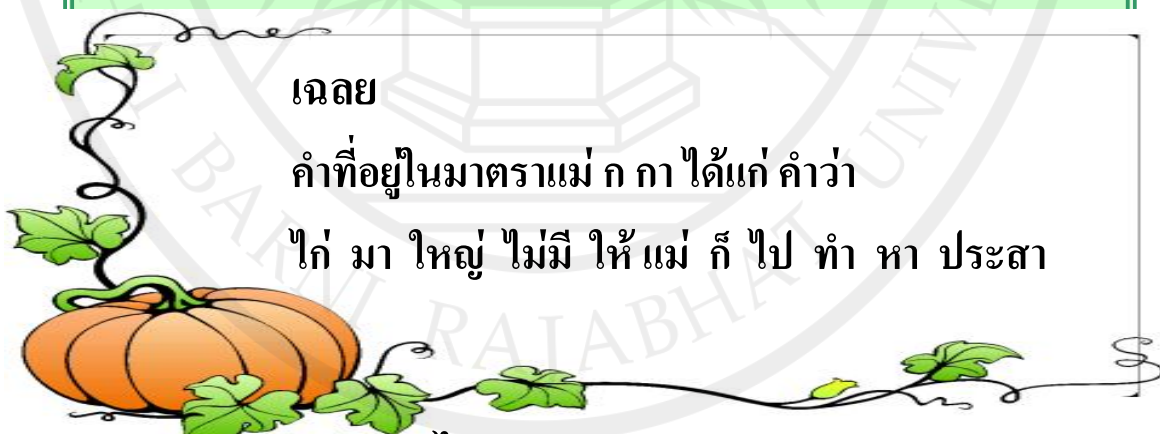
คำถาม

แม่ไก่อยู่ในตะกร้า	ไข่ไข่มาลีห้าใบ
อีแม่ไก่มากี่มาไล่	อีแม่ไก่ไล่ตีกา
หมาใหญ่ก็ไล่เห่า	หมูในเล้าแลดูหมา
ปูแสมแลปูนา	กะปุม้าปูทะเล
เต่านาแลเต่าดำ	อยู่ในน้ำกะจระเข้
ปลาที่อยู่ในทะเล	ปลาจืดเหไรไม่สู้ดี
กูกูกูกู่	
เลี้ยงลูกมาจนใหญ่	
ไม่มีนมให้ลูกกิน	
ลูกร้องเจี๊ยะเจี๊ยะ	
แม่ก็เรียกไปคู้ยดิน	

เฉลย

คำที่อยู่ในมาตราแม่ ก กา ได้แก่ คำว่า

ไก่ มา ใหญ่ ไม่มี ให้ แม่ ก็ ไป ทำ หา ประสา

สนุกไหมคะ...

ต่อไปเรามาทำกิจกรรมทบทวนกันดีกว่านะคะ..

กิจกรรมที่ ๑

คำสั่ง เลือกคำในมาตราแม่ ก กา ด้านขวามือเติมในช่องว่าง
ด้านซ้ายมือ ให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

๑. ปลา.....	หนี
๒. แม่.....	ฟ้า
๓. ปู.....	ดี
๔. ตะ.....	นา
๕. รong.....	ไก่
๖. กำ.....	หญ้า
๗. ใจ.....	ไล
๘. กอ.....	ทุ
๙. วัง.....	เท้า
๑๐. ไฟ.....	กร้า

เฉลย กิจกรรมที่ ๑

๑. ปลาหู	๖. กำไล
๒. แม่ไก่	๗. ใจดี
๓. ปูนา	๘. กอหญ้า
๔. ตะกร้า	๙. วังหนี
๕. รองเท้า	๑๐. ไฟฟ้า

ตรวจคำตอบแล้ว ได้กี่คะแนนหรือครับ
ถ้าได้ไม่ถึง ๕ คะแนน ให้กลับไปอ่านบทบทวนใหม่
จะได้เข้าใจมากขึ้น
อย่ายอมแพ้ นะครับ สู้..สู้..

เพื่อน ๆ ที่เข้าใจดีแล้ว ให้ไปทำกิจกรรมที่ ๒
ต่อไปเลยนะครับ...

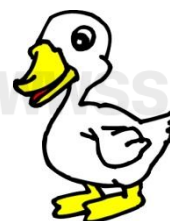
กิจกรรมที่ ๒

ให้นักเรียนเลือกภาพที่แทนความหมายของคำในมาตราแม่ ก กา

ภาพที่ ๑

ภาพที่ ๖

ภาพที่ ๒

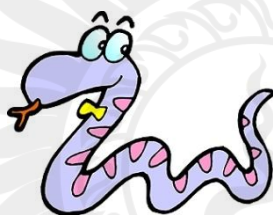
ภาพที่ ๗

ภาพที่ ๓

ภาพที่ ๘

ภาพที่ ๔

ภาพที่ ๙

ภาพที่ ๕

ภาพที่ ๑๐

เฉลย กิจกรรมที่ ๒

ภาพที่แทนความหมายของคำในมาตราแม่ ก กา คือ

ภาพที่ ๑ ผีเสื้อ

ภาพที่ ๒ ปู

ภาพที่ ๔ งู

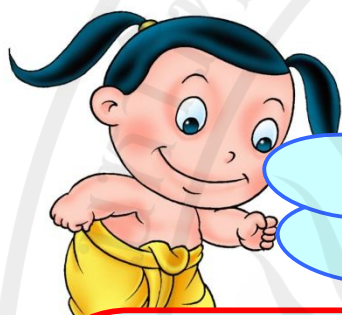
ภาพที่ ๗ แม่ไก่

ภาพที่ ๙ ปลา

ภาพที่ ๑๐ วัว

ตรวจคำตอบแล้ว เพื่อน ๆ เลือกได้กี่ภาพ
ถ้ายังเลือกได้ไม่ถึง ๓ ภาพ ให้กลับไปอ่าน

เพื่อน ๆ ที่เข้าใจดีแล้ว ให้ไปเรียนรู้ประโยค
ที่มีคำในมาตราแม่ ก กา กันต่อได้เลยครับ...

ตัวอย่างประโยคที่มีคำในมาตราแม่ ก กา

๑. แม่น้ำมีน้ำใส
๒. ปลาอยู่ในทะเล
๓. มีลิเกที่ศาลาใหญ่
๔. มีแม่ไก่สีดำอยู่ในตะกร้า
๕. พ่อติ่งเห่าที่อยู่ใกล้สระน้ำ

เข้าใจหรือยังครับว่า คำในมาตราแม่ ก กา
เป็นคำที่ไม่มีตัวสะกดนั่นเอง...
ลองไปทำกิจกรรมที่ ๓ กันดีกว่า

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนเลือกคำในมาตราแม่ ก กา ที่กำหนดให้ ไปเขียนในช่องว่าง
ให้ถูกต้องและมีความหมายที่เหมาะสม

“ผู้ใหญ่ แม่ไก่ สีดำ ตะกร้า ค่น้ำ เรือใบ สีขา ใจดี ปลาหู ผีเสื้อ”

๑. มี.....หลายตัวกำลังว่ายน้ำ
๒. เตามี.....และมีลำตัวสีเทาดำ
๓. ตัวใหญ่เกาะอยู่ที่มือของวีระ
๔. รองเท้าคู่ใหญ่ของพ่อมี.....
๕. แม่กำลังปลูก.....อยู่ที่หลังบ้าน
๖. ใน.....มีไข่ไก่จำนวนสามสิบฟอง
๗. กำลังไล่จิกหนอนอยู่ใต้ต้นไม้
๘. คุณยาย.....ไม่รักเลยกลับไปที่ว
๙. เด็กเล็กต้องคอย.....อย่างดีเมื่ออ่านทวนประโยค
๑๐. กำลังให้.....ในหนังสือที่เหมาะสมนะครับ

เฉลย กิจกรรมที่ ๓

๑. ปลาหู	๖. ตะกร้า
๒. สีขา	๗. แม่ไก่
๓. ผีเสื้อ	๘. ใจดี
๔. สีดำ	๙. ผู้ใหญ่
๕. ค่น้ำ	๑๐ เรือใบ

ตรวจคำตอบแล้ว ได้กี่คะแนนหรือครับ
ถ้าได้ไม่ถึง ๕ คะแนน ให้กลับไปอ่านบทบทวนใหม่
ได้เข้าใจมากขึ้น
อย่ายอมแพ้ นะครับ ฮู้..ฮู้..

เพื่อน ๆ ที่เข้าใจดีแล้ว ให้ไปทำแบบทดสอบ
หลังเรียน เรื่อง แม่ ก กา ได้เลยครับ...

แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง แม่ ก กา
คำสั่งให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรที่ถูกต้อง
ในกระดาษคำตอบที่ครูแจกให้

๑. คำในข้อใดเป็นคำในมาตราแม่ ก กา

ก. นก

ข. หนู

ค. แมว

๒. คำในข้อใดมีตัวสะกด

ก. ตะกร้า

ข. กะปิ

ค. แมงมุม

๓. จากภาพข้อใดไม่อยู่ในมาตราแม่ ก กา

ก.

ข.

ค.

๔. “หมาที่บ้านฉันออกลูกสี่ตัว” ประโยคนี้มีคำที่อยู่ในมาตรา

แม่ ก กา กี่คำ

ก. ๑ คำ

ข. ๒ คำ

ค. ๓ คำ

๕. คำในข้อใด อยู่ในมาตราแม่ ก กา ทั้งหมด

ก. ผีเสื้อ แม่ไก่ มะเขือ

ข. ฟ้ายนหนุ กางเกง รองเท้า

ค. กระเป๋าดินสอ หนังสือ

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

๑. ข

๒. ก

๓. ก

๔. ก

๕. ก

ทำได้หรือเปล่าครับ.....

ได้คะแนนเท่าไร ให้นำไปเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน

ถ้าได้มากกว่า แสดงว่าเพื่อน ๆ มีความรู้ความเข้าใจดีขึ้น

แต่ใครที่ได้น้อยกว่า ให้กลับไปทบทวนใหม่นะครับ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

นางสาวจิตติวรรณ วัฒนรังษี

วัน เดือน ปีเกิด

4 สิงหาคม 2506

สถานที่เกิด

อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

1 หมู่ 1 ตำบลเกาะขวาง

อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี

ตำแหน่งหน้าที่การงาน

ครูชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี

อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2524

มัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดจันทบุรี

พ.ศ. 2528

ครุศาสตรบัณฑิต ค.บ. (ภาษาไทย)

วิทยาลัยครูจันทบุรี

พ.ศ. 2556

ครุศาสตรมหาบัณฑิต ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี